

וועדת תכנון ובניה – תמליל

מספר הוועדה : 1

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2 קומה 6

תאריך הוועדה : ח' טבת תשפ"ה (08.01.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : רלי חיים

שעת תחילת הוועדה : 9:46

שעות סיום הוועדה :

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

אליעזר ראוכברגר:

בוקר טוב לכולם, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי, ח' בטבת תשפ"ה, 08.01.2025. עמנואל, אתה מרשה לנו לפתוח את הוועדה? ריטה, את מרשה לנו? אני מודה לך.

עמנואל זלטס:

זה תלוי ב?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כי אתה מפריע. אתה מפריע, יחד עם ריטה. טוב, נוכחים, אריאל גולן, חיים כהן, צביקה אסולין, ישראל קלרמיוחן וייצמן ואנוכי יושב ראש הוועדה, אליעזר ראוכברגר. אנחנו בשעה 9:46, ככה שיש לנו קוורום מתאים לאחר רבע שעה של ארבעה חברים. בסדר, אילנית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן. שלושה פלוס יושב ראש.

אליעזר ראוכברגר:

שלושה פלוס יושב ראש, נכון. רק אתמול עברתי על חוק התכנון והבניה, בגלל אמי עשה לי בעיות, הכריח אותי לעבור על החוק עוד פעם ככה ביסודיות.

אמי ארבל:

קראת את כל החוק?

אליעזר ראוכברגר:

כמעט. כמעט. (לא ברור) שעתיים, שעתיים - שעתיים וחצי לרענן את הזיכרון שלי, ומצאתי שמה כל מיני דברים מעניינים, זה כנראה כל מיני שינויים ותיקונים.

עמנואל זלטס:

יש הפתעות.

אליעזר ראוכברגר:

ומצאתי שמה כל מיני דברים מעניינים.

עמנואל זלטס:

הפתעות.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

בפעם הקודמת שעברתי על זה היה כשנכנסתי לתפקיד, לפני שש וחצי שנים כמעט, שש ומשהו שנים, אז ישבתי על זה. (לא ברור) כל פעם לגופו של עניין. אבל אתמול ישבתי על זה כמה שעות לרענן את ה-, טוב, לא הזכרתי את הדרג המקצועי כמובן, (לא ברור) עמנואל, אמי, רלי, אילנית,

דובר לא מזוהה:

תכניס את וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

אה, וייצמן גם הגיע? לשם שינוי, הביא גם תפוזים. איפה הגבינה?

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

העוזר לא נמצא לקנות לו.

אליעזר ראוכברגר:

אה, העוזר נולד לו בת,

ישראל קלרמן:

לא, זה היולדת, בשביל זה הוא הביא.

יוחנן וייצמן:

היולדת שלחה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, היולדת שלחה פופקורן?

עמנואל זלטס:

פופקורן? זה הסיפור? זה מה שמשקיע.

אליעזר ראוכברגר:

את מי לא הזכרתי? את ריטה ואת טליה. איך קוראים לו?

טליה שוקרון:

ערן.

אליעזר ראוכברגר:

ערן, אמרתי,

יוחנן וייצמן:

ר' יוסל.

אליעזר ראוכברגר:

את ניר, ומה שמך?

טליה שוקרון:

רועי.

רועי:

רועי.

אליעזר ראוכברגר:

רועי.

טליה שוקרון:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, לפני שאני,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

אני יש לי גם בקשה קטנה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, לפני שאני מתחיל. אני כבר התחלתי, אתה לא באת בזמן. אבל אני בכל זאת רוצה רק לעדכן את החברים. בוועדה הקודמת, למרות שיוסי לא מתנהג בחברות ובהגינות, אבל לא חשוב,

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה, לא?

(צוחקים)

אליעזר ראוכברגר:

תראה את הפרסומים שאתה עושה,

יוסי חביליו:

האבא של ההגינות, אני הגון,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל את הפרסומים,

יוסי חביליו:

אני הכי הגון פה.

אליעזר ראוכברגר:

בטח, אתה צדיק,

יוסי חביליו:

אני לא רוצה להעליב אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתה צדיק יסוד עולם ורק מפרסם כל היום בקבוצות וואטסאפ ואני לא יודע איפה עוד את כל ה-
, את כל,

יוסי חביליו:

גם מרגליות שלח,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי ש (לא ברור) .

יוסי חביליו:

נו, יופי, זה מגיע להרבה אנשים, זה טוב.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל לפחות תכתוב שם דברי אמת,

יוסי חביליו:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

לא דברי,

יוסי חביליו:

אני מוכן לשבת איתך, תעבור על מה שכתבתי ונשב על זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני בסדר.

יוסי חביליו:

אתה רוצה, אני מציע לך הצעה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. עכשיו רק שניה, אתה,

יוסי חביליו:

תרוויח משהו טוב.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, רגע, שניה. אני אמרתי אז, אתה עשית את זה בהבלעה ואפילו לא הגשת את זה. אני אדבר עם מהנדס העיר על שתי תכניות, אחת במקסיקו והשנייה באיסלנד שאנחנו נבקש בדיקה שמאית שלנו, לא של השמאי של המחוזית. אני ישבתי על זה עם מהנדס העיר, גם אמי היה בפגישה שזה וסיכמנו שייכנס השמאי שלנו להמלצות הבדיקה במקביל לבדיקה של הוועדה המחוזית לנושא של המכפיל. אחד המכפילים הוא כמעט 5, אחד מהמכפילים הוא 5.25, משהו כזה, 5.30,

יוסי חביליו:

4.76 ו-5.26.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, (לא ברור) מה שאני אמרתי. וייכנס שמאי שלנו, כמו שאני אמרתי בוועדה שאני אטפל בזה, וזה, כך היה הסיכום. אמי, נכון?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

היה סיכום, גם אמי היה בפגישה הזאת, באחת מהפגישות שלנו שהיה בשבוע האחרון, זה היה נדמה לי אתמול, שלשום, אני לא זוכר.

אמי ארבל:

ביום שני.

אליעזר ראוכברגר:

ביום שני. אז אמרתי שאני אעדכן את חברי הוועדה כי אני אמרתי לחברי הוועדה שאני אבקש את זה, אז אני מעדכן אתכם. אסף, אני לא הזכרתי שאתה נמצא. זהו, אז זה לגבי הנושא הזה שרציתי לעדכן. ועכשיו אנחנו, אתה רוצה משהו? מה?

יוסי חביליו:

כן. קודם כל אני מברך,

חיים כהן:

הוא מושך את ה-18 ז' על זה או לא? הרי,

יוסי חביליו:

לא, זה לא אומר שאני מושך, אני מקפיד את זה.

אליעזר ראוכברגר:

החלטה שלו.

יוסי חביליו:

כן. כן, כי למעשה הדיון עדיין לא הסתיים, אני חושב.

אליעזר ראוכברגר:

הדיון הסתיים, רק יכול להיות שאם,

יוסי חביליו:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

השמאי של המחוזית יבוא, יגיד א', והשמאי שלנו יבוא ויגיד ב', אנחנו נלך עם השמאי שלנו. זה הכל.

יוסי חביליו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

יוסי חביליו:

לא, אבל שניה,

אליעזר ראוכברגר:

והמחוזית יצטרכו להתמודד עם זה.

יוסי חביליו:

לא, אבל שתי בקשות. קודם כל אני מברך על זה יפה, כל הכבוד.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

חיים כהן:

אתה צריך למשוך את ה-18 ז'.

יוסי חביליו:

רגע, אז אני מנסה לחשוב איתכם רגע ביחד.

חיים כהן:

אל תחשוב ביחד.

עמנואל זלטס:

אני רוצה שייתן ברכה ליושב ראש הוועדה המקומית.

יוסי חביליו:

רגע, אני מברך ,

עמנואל זלטס:

בכתב ברכה, לא תגיד.

יוסי חביליו:

לא, אני הולך לכתוב בקבוצות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוסי, יוסי, מה הטענה שלך,

יוסי חביליו:

רגע, שיקשיב הבן אדם.

ישראל קלרמן:

לייזר, אתה מקשיב לו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוסי, מה הנימוק שלך ל-18 ז"? שביקשת שמאי.

יוסי חביליו:

שניה, נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז קיבלת,

יוסי חביליו:

שניה, שניה, שניה. אני חושב, אני מוריד אותו, אבל אני אומר לך כיועצת משפטית של הוועדה,

חיים כהן:

לשעבר.

יוסי חביליו:

ישראל קלרמן:

לא, אילנית.

חיים כהן:

אה, חשבתי אתה.

(צוחקים)

אליעזר ראוכברגר:

תוך שניה פיטרת את אילנית?

יוסי חביליו:

לא, היא לשעבר של ה (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לשעבר.

יוסי חביליו:

שניה, שניה. קודם כל נכון שהנימוק שלי, אני גם התנגדתי לתכניות האלה לגופו של עניין, אבל הן לא שונות דרמטית מהאחרות, ששווה לי 18 ז', אלא נושא המכפילים. אבל אני חייב להגיד לך, לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

הרי למעשה, ופה אילנית תקשיבי, זה קשור אלייך. קודם כל אני מבקש ממך לפנות לוועדה המחוזית ולבקש ממנה להמתין עד שלא תושלם הבדיקה, אם אתה יכול. הם לא חייבים,

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול, אבל אתה יודע, זה בערך כמו כל הפניות שלי,

יוסי חביליו:

אתה אמרת שלפעמים כן, לפעמים לא.

אליעזר ראוכברגר:

ברוב,

יוסי חביליו:

בסדר. לדעתי זה שלב ההפקדה, אז במקסימום נבוא אחר כך.

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקרה בין ההחלטה לבין ההפקדה בפועל זה תמיד אורך,

יוסי חביליו:

בסדר, נבקש,

אליעזר ראוכברגר:

שבעה, שמונה חודשים, בפרט שזה תכניות גדולות, זה לא תכניות פשוטות. אין לזה שום סיכוי להיות מופקד בפועל לפני עוד שבעה-שמונה חודשים.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אם עדיף שהם לא ידונו, תראה, אני חייב להגיד, קודם כל אני מברך על זה. יש פה נושא עקרוני.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, גם כשידונו בישיבה, אני אומר את זה.

יוסי חביליו:

(לא ברור) לבקש שלא ידונו, זה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא אבקש שלא ידונו.

יוסי חביליו:

למה לא? שיחכו.

אליעזר ראוכברגר:

אני אבקש שלא יקבלו החלטה, שיעשו קודם את השמאות שלהם ואנחנו נעשה את השמאות שלנו ונראה את ההשוואה.

יוסי חביליו:

בסדר. לא, כי מה שאני אומר לאילנית, ברגע ש-, הרי למעשה אנחנו קיבלנו החלטה להמליץ להפקיד אבל בכפוף לדבר הזה. עכשיו אני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בכפוף שהם יעשו בדיקה שמאית,

יוסי חביליו:

כן, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

ואני אמרתי שאני אדבר עם מהנדס העיר שגם אנחנו נעשה,

יוסי חביליו:

שגם אנחנו נעשה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בכפוף לזה,

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כי אם מהנדס העיר ואני לא היינו מגיעים להסכמה בעניין אז זה לא קשור,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל ברגע שהגעתם להסכמה,

אליעזר ראוכברגר:

אז הגענו להסכמה וגם עם אמי.

יוסי חביליו:

רגע, אני מבקש כן להגדיר את זה, ואפשר לשנות, אילנית, כי זה גם משנה ברמה הפורמלית ל-18 ז'. מה יש לך? אתה לא נחמד.

יוחנן וייצמן:

לא, מה יש? באמת, בוא נוריד, זה לא קשור לוועדה היום, בוא נתחיל, (לא ברור) תשאיר את זה לסוף סדר היום.

יוסי חביליו:

רגע.

צביקה כהן:

רגע, לייזר, זה לא קשור להיום?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא.

יוחנן וייצמן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

זה קשור לוועדה הקודמת.

יוחנן וייצמן:

הוא סתם מענה אותנו.

צביקה כהן:

תן לנו לעבוד.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יוסי, יוסי, אבל אתה,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

כן, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בירכת, מצוין, (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, אבל אני אפיץ את זה בקבוצות.

עמנואל זלטס:

לא, עוד לא בירכת, עוד לא בירכת.

צביקה כהן:

חשבתי זה הפקעות.

יוסי חביליו:

אני מברך את היושב ראש,

עמנואל זלטס:

ששש, רגע, רגע, צביקה, רגע, רגע, עכשיו, עכשיו.

יוסי חביליו:

אני מברך את כבוד יושב ראש הוועדה הרב אליעזר ראוכברגר שקיבל החלטה יפה והגונה, אני מקווה שזה יותר גם ימשיך, לבדוק את זה כמו שביקשתי. אני שמח שאני לא בא לפה לשווא ופה ושם מקבלים את מה שאני מבקש.

חיים כהן:

כן, אבל צריך גם כן לתקן את מה שאמרת (לא ברור),

יוסי חביליו:

רגע, ואני מודיע שאני גם אפיץ את זה בכל הקבוצות שהפצתי, אני גם אפיץ את זה עכשיו.

חיים כהן:

אבל יוסי, יוסי,

יוסי חביליו:

לפני, רגע, רלי, אני פה.

חיים כהן:

יוסי, יוסי, אבל גם האשמת אותנו שאנחנו נוטים לטובת היזמים.

יוסי חביליו:

כן, כן, ההאשמה הזאת עדיין בתוקף,

(צוחקים)

יוסי חביליו:

אני אומר את האמת.

חיים כהן:

לייזר,

עמנואל זלטס:

אין שמאי.

חיים כהן:

אין שמאי.

יוסי חביליו:

שניה, שניה. אני אגיד לך, אילנית, רק במשפט אחד. אני חושב שבסיטואציה הזאת שלנו ההחלטה היא לא שלמה, כי אנחנו נצטרך לדון בזה בכפוף למה שיגיד השמאי.

אליעזר ראוכברגר:

אבל עזוב את זה, בוא עכשיו תגיד על היום, נו.

יוסי חביליו:

מה שביקשתי זה טכני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אבל זה לא קשור ל-18 ז'.

יוסי חביליו:

אני מבקש ממך כשיקראו לי שתגיע תכנית 13.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מזכיר הוועדה,

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

ולא מזכיר שלך ולא עוזר שלך.

יוסי חביליו:

אבל שתסכים לזה, שלא תעשו לי מחטף, תביאו לפני.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, יש סדר יום,

יוסי חביליו:

רלי, את יכולה?

רלי חיים:

אני רושמת לי.

יוסי חביליו:

תמיד זה,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אני נגד זה בעיקרון.

יוסי חביליו:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אני נגד זה בעיקרון.

יוסי חביליו:

(לא ברור) ואני אשלח לך תמונות של,

(מדברים ביחד)

הפקעות

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, די, תן לנו לעבוד.

יוסי חביליו:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

ריטה,

יוסי חביליו:

רלי,

יוחנן וייצמן:

הפקעה,

יוסי חביליו:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

הפקעה 231348, בבקשה, תציגו.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

שיבוא, מה.

יוסי חביליו:

בסדר, אני לא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אסור לך להיות פה (לא ברור),

יוסי חביליו:

מה? אסור לי להיות?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אסור לו להיות.

יוחנן וייצמן:

לא, זה תיק שאתה הגשת בו התנגדות, זה על שמך,

ישראל קלרמן:

על 13,

יוחנן וייצמן:

או רק חתמת (לא ברור) ?

ישראל קלרמן:

הוא, הוא.

יוסי חביליו:

במה?

ישראל קלרמן:

אתה רשום (לא ברור) בתכניות אתה רשום, תסתכל,

יוסי חביליו:

נו, אז מה?

יוחנן וייצמן:

אתה הגשת התנגדות?

יוסי חביליו:

לא יודע.

ישראל קלרמן:

אז אסור לך להיות פה.

יוחנן וייצמן:

לא, אתה כן יודע.

יוסי חביליו:

מותר לי להיות, כבר דיברנו על זה,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא יודע מהחיים שלו.

צביקה כהן:

חלאס,

יוסי חביליו:

יש חוות דעת.

ישראל קלרמן:

מה פתאום.

יוסי חביליו:

הייתי כבר בדיון הקודם שהיה.

יוחנן וייצמן:

אסור לך, זה סעיף בחוק.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוסי,

יוסי חביליו:

כשיגיע התכנית נתווכח על זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוסי,

יוסי חביליו:

רגע, מה רצית להגיד לי?

צביקה כהן:

לא, ב-13.

יוסי חביליו:

אה, אז תגיד לי עכשיו.

צביקה כהן:

תן לנו לעבוד.

יוסי חביליו:

טוב, אז רלי,

רלי חיים:

בסדר, רשמתי.

טליה שוקרון:

מדובר על תיק הפקעה 231348, אנחנו מציגים פה קומפילציית הפקעות לפי שתי תכניות. מדובר לפי תכנית 1010977694, ולפי תכנית 8174. ההפקעה משתרעת מדרך וואדי אל ג'וז רחוב עות'מאן אבן אל פאד עד דרך שכס. מדובר על כביש, על דרכים,

ישראל קלרמן:

אסור לו להיות פה.

(מדברים ביחד)

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל.

יוסי חביליו:

מותר לי, גם הייתי בדיון הקודם.

אליעזר ראוכברגר:

נו, אבל בואו, אתם מוכנים לא להפריע לטליה?

יוחנן וייצמן:

די.

אליעזר ראוכברגר:

מילא אותי אתה לא מכבד, תכבד אותה.

טליה שוקרון:

התכנית של 101, מדובר על 29,211 מ"ר. התכנית השנייה של 8174, מדובר על 211 מטר. סך הכל כל השטח של ההפקעה זה 29,422 מטר. אנו מפקיעים, רוב השטחים, השטחים אינם מוסדרים. יש פה בעלות פרטית, יש פה שטחים של עירייה שמצריך פינויים, יש פה שטחים של רמ"י. רוב השטחים פחות מ-40% למעט שתי חלקות שזה גם שטחים לא מוסדרים שזה 100%. ומבקשים מהוועדה לאשר את ההפקעה.

אריאל גולן:

מה זה, לטובת מה זה?

צביקה כהן:

זה כביש.

אליעזר ראוכברגר:

דרך, דרך.

טליה שוקרון:

כביש, להסדיר את כל הרחוב,

צביקה כהן:

(לא ברור) דרך.

טליה שוקרון:

כן.

צביקה כהן:

מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

יש למישהו שאלות, הערות? אין. תודה, מאושר פה אחד.

טליה שוקרון:

תודה רבה.

ריטה:

תודה רבה.

תצ"ר

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עוברים לתצ"ר, 12606. כן. תסביר לנו על מה מדובר.

גבריאל אבזבקיב:

מדובר,

אליעזר ראוכברגר:

אני פה קצת, אני רק אגיד לחברים שניה גם בקטנה, שני דברים. אלף אני אתמול הסתכלתי על זה, זה ממש בקצה של הגבול המוניציפלי של ירושלים. זה חצי בתוך ירושלים, חצי לא. התב"ע שחלה כאן היא דווקא תב"ע של מטה יהודה, לא תב"ע של ירושלים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ויש פה איזושהי חוות דעת של יניב שאיני יודע מה היא, לא מופיע עליו בחומר, ואני כמה פעמים ביקשתי, כשיש חוות דעת משפטיות אנחנו לא נדון בתיק הזה בלי שיש לנו,

גבריאל אבזבקיב:

זה חוות דעת כלליות,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, קודם כל זה חוות דעת מ-2019.

גבריאל אבזבקיב:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, עבר חמש-שש שנים מחוות דעת, זה חוות דעת ישנה. אולי השתנו דברים.

גבריאל אבזבקיב:

לא היה צריך (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל גבריאל, שניה, תן לי להשלים את המשפט ואחר כך תענה,

גבריאל אבזבקיב:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

מה שאתה רוצה, בכבוד רב. אני אומר, אלף זה חוות דעת מ-2019. חוות דעת מ-2019 יכול להיות שהשתנו דברים, יכול להיות שהשתנתה המציאות, יכול להיות שהשתנתה חקיקה. אני לא יודע, לא ראיתי אותה ובכוונה לא ראיתי אותה. למה לא ראיתי אותה? כי אני לא חושב שאני, שהחברים לא רואים אותה, ואי אפשר לדון בתיק שיש בו חוות דעת משפטית כשאנחנו, לא נמצאת בפנינו. אמרתי את זה כמה וכמה פעמים וזה לא משנה כרגע אם זה רישוי, זה לא משנה כרגע אם זה תכנית וזה לא משנה כרגע אם זה כל דבר אחר שמובא בפני הוועדה. חוות דעת משפטיות צריכות להופיע בפני החברים כחלק מהמסמכים שהם צריכים להתכונן לאותו תיק, זה לא משנה מהו התיק.

דובר לא מזוהה:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה אחד.

דובר לא מזוהה:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

שתיים, כמו שאמרתי, זו תב"ע של מטה יהודה. יכול להיות שהוא מתייחס לזה שם בחוות דעת, יכול להיות שלא. זה חצי חצי. לא יודע, אני אומר, אני רוצה לשמוע אותך אבל אני אומר עוד פעם, אני לא

מתכוון לקבל החלטה בתיק הזה, עוד פעם, אני רוצה שישלחו לנו את כל החומרים. גם לקק"ל אם יש חומרים לשלוח לנו, שיש לחו לנו חומרים, ונביא את זה אחר כך בוועדה אחרת,

רלי חיים:

אתה מסכים אבל שהם ייכנסו?

אליעזר ראובברגר:

מה? יכול להיות שיציגו, לא יודע, הם גם באו פה עכשיו להציג,

רלי חיים:

כן.

אליעזר ראובברגר:

כאילו בלי שדיברו, בלי כלום. (לא ברור) אני רוצה לשמוע את גבריאלי, גם בשביל לכבד אותו וגם לגופו של עניין. בבקשה, גבריאלי.

גבריאלי אבזבקיב:

אז סעיף של חוות דעת זה סעיף שמכניסים לכל פרק ד', היה צריך בכלל להוציא אותו,

אריאל גולן:

מזל טוב.

אליעזר ראובברגר:

מזל טוב, מזל טוב. נולדה לו בת.

צביקה כהן:

מזל טוב.

עמנואל זלטס:

בת זה מזל טוב?

צביקה כהן:

בטח, בטח,

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה לא? זה מזל הכי טוב.

צביקה כהן:

זה המזל טוב.

עמנואל זלטס:

לבן הבא.

גבריאל אבזבקיב:

חוות הדעת הזאתי כללית, היא לא רלוונטית לנושא. אפשר להוציא, אם אפשר למחוק אז אני אמחק, אם וועדה יכולה למחוק, זה, סעיף הזה לא רלוונטי, חוות הדעת המשפטית הזאת. לא צריכים פה חוות דעת משפטית, צריכים, לגבי זה שחלק מחלקה במטה יהודה וחלק מחלקה בתחום שיפוט ירושלים זה נכון. אז בגלל זה באנו לפה,

אליעזר ראוכברגר:

וחוות הדעת לא מתייחסת לזה?

גבריאל אבזבקיב:

לא, לא. זה חוות דעת כללית לגבי פרק ד'. היו הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

פרק ד' כבר עשינו פה לא פעם ולא פעמיים.

גבריאל אבזבקיב:

נכון. נכון. היו לנו הרבה מחלוקות,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל זה עשינו.

גבריאל אבזבקיב:

אבל בשנת 2019 אנחנו השארנו את כל המחלוקות,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר.

גבריאל אבזבקיב:

חוות הדעת הזאת לא רלוונטית בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

גבריאל אבזבקייב:

אני מבקש שיירשם גם בפרוטוקול למחוק את חוות הדעת, היא לא רלוונטית לפה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

גבריאל אבזבקייב:

כאן מדובר על סטף, גוש 29952 חלקה 3,

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהמעין הזה?

גבריאל אבזבקייב:

גם מעין, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

עד לשם זה,

גבריאל אבזבקייב:

זה לא מעין עצמו, יש שם,

אליעזר ראוכברגר:

זה בריכה כזאת.

גבריאל אבזבקייב:

יש שם רחבה.

יוחנן וייצמן:

זה בריכה ומבואת כניסה.

גבריאל אבזבקייב:

רחבת התכנסות. גם קבוצות שבאות, קבוצות תיירים שבאים לשם,

אליעזר ראוכברגר:

מעל הכביש.

גבריאל אבזבקיב:

זה צמוד לכביש, יש רחבה,

אליעזר ראוכברגר:

הגבול המוניציפלי של ירושלים מגיע עד לשם כמעט?

גבריאל אבזבקיב:

כן, כן. ירושלים היא,

אליעזר ראוכברגר:

זה די רחוק, כשאתה יוצא מהאזור של הדסה לשמה,

גבריאל אבזבקיב:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה די רחוק.

גבריאל אבזבקיב:

נכון. גם לכיוון בית שמש יש לנו שם מכון לטיהור שפכים, יש למטה.

אליעזר ראוכברגר:

לכיוון בית שמש אתה לוקח ימינה ולא שמאלה.

גבריאל אבזבקיב:

זה גם שטח שבתחום שיפוט ירושלים וצריך להגדיל תחום שיפוט ירושלים. עיריית ירושלים צריכה לפעול, אני חושב, בכיוון, כדי להגדיל שטחים ולבנות בשטחים פנויים. אבל כאן לא מדובר בבנייה. וזאת תב"ע שנכון אמרת, תב"ע שהייתה, שאושרה, י, מי,

אליעזר ראוכברגר:

מי/10.

גבריאל אבזבקיב:

מי, כן, 1. אז התב"ע הזאת אושרה בזמנו שהקרקע הייתה בתחום שיפוט מטה יהודה. בשנת 94' אני חושב או קצת יותר מאוחר, כמה פעימות היו שירושלים קיבלה שטחים של מטה יהודה, ושטחים הועברו לתחום שיפוט ירושלים. אז אנחנו כן משתמשים בתב"עות של מטה יהודה, אבל קרקע, ומודד, ביקשנו ממודד לסמן את גבול השיפוט והוא סימן, ורוב השטח גם של תא שטח עם הנחיות מיוחדות גם נמצא, רוב השטח הוא בתחום שיפוט ירושלים. והם רוצים לבדוד,

אליעזר ראוכברגר:

ב-GIS זה נראה ממש חצי חצי, ב-GIS.

גבריאל אבזבקיב:

לא, זה לא מדויק,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא אמרתי מה מדויק, אמרתי מה נראה. מה שהסתכלתי אתמול שה-GIS זה בערך עובר פה.

גבריאל אבזבקיב:

רוב החלקה הוא במטה יהודה. החלקה היא ענקית, 93 דונם. אז אנחנו מדברים רק על החלק הזה שבתוך תחום שיפוט ירושלים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריכים להפריד אותו.

גבריאל אבזבקיב:

תא השטח הזה הוא לפי תב"ע, והם רוצים לבדוד, בפרק ד' לבדוד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא לפי תב"ע שלנו, לפי תב"ע שלהם.

גבריאל אבזבקיב:

אבל אנחנו קיבלנו, כשמקבלים את השטח אז אנחנו מקבלים גם עם תב"ע וגם עם היתרים וממשיכים לעבוד, זה לא פעם ראשונה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את זה לא ידעתי. זה נכון, אילנית? מקבלים שטח (לא ברור) תב"ע?

גבריאל אבזבקיב:

נכון, נכון. אנחנו ממשיכים לעבוד איתם,

אליעזר ראוכברגר:

וזה לא צריך לעבור אישור?

גבריאל אבזבקיב:

לא, משנת '94,

אליעזר ראוכברגר:

אפילו אשרור או איך שתקרא לזה?

גבריאל אבזבקיב:

לא יודע. לא יודע. אילנית אולי יודעת.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) זה אותה תב"ע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בדיוק,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אשרור פה.

גבריאל אבזבקיב:

אבל היה לנו בשנת '94, אנחנו קיבלנו את השטח של רמת מוצא, (לא ברור) הועברה לתחום שיפוט ירושלים, והיתרי בנייה שהיו שם העבירו אלינו ואנחנו כיבדנו גם היתרי בנייה וגם את התב"עות שלהם. גם רמת מוצא בזמנו הועברה אלינו ממטה יהודה. והיתרי בנייה בהתחלה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר היסטוריה.

גבריאל אבזבקיב:

נכון, היסטוריה, אבל אנחנו נשענים גם על ההיסטוריה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אולי השתנו דברים, כי ההיגיון אומר,

גבריאל אבזבקיב:

אם השתנו אז,

אליעזר ראוכברגר:

ההיגיון אומר שצריך לעבור אחרון אצלנו. מה זה נקרא? ואם אני רוצה אחרת? ואם לא מקובל עליי מה שעושים בתב"ע במקום אחר?

גבריאל אבזבקיב:

אז עושים תב"ע חדשה ומשנים, זה אנשי תכנון צריכים להסתכל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) משותפת.

גבריאל אבזבקיב:

וכאן מדובר על פרק ד', זה לא כל כך קשור לתב"עות. הם רוצים לחלק את הקרקע ולבודד את החלקה הזאת כדי להכניס לפה זכיון, כי יש גם איזשהו בית קפה שהם צריכים לעשות הסכם חכירה לשטח הקטן הזה כדי לשים שם בית קפה (לא ברור) לטובת התיירים והמבילים באזור.

עמנואל זלטס:

אגב, שהוא יהיה שייד לירושלים או ל-?

גבריאל אבזבקיב:

לירושלים,

עמנואל זלטס:

לירושלים.

גבריאל אבזבקיב:

זה בחלק שלנו, החלק הזה שלנו והחלק הזה של,

עמנואל זלטס:

איפה זה,

(מדברים ביחד)

עו"ד אילנית מיכאלי :

מה זה קשור (לא ברור) שהוא מחלק את השטח (לא ברור) נותן לנו את החלק שלנו. זה מה שהוא עושה.

עמנואל זלטס :

זה חשוב. לייזר, זה שאלה טובה. הכניסה של הרכבים תהיה מירושלים? כי אם לא איך אפשר? זאת אומרת, אתה מאשר משהו, רכב מגיע ממטה יהודה,

גבריאל אבזבקייב :

אבל ברגל אנשים באים,

ישראל קלרמן :

וייצמן,

אליעזר ראוכברגר :

מה?

(מדברים ביחד)

גבריאל אבזבקייב :

לא,

עמנואל זלטס :

למה? יש קו,

גבריאל אבזבקייב :

לא, בשטח אין קו.

אליעזר ראוכברגר :

קו דמיוני. על זה הוא מדבר.

עמנואל זלטס :

לא, אבל חוקית אתה יכול לעשות משהו ש-, הרי תקן חניה, בוחנים אותו לפי זה,

יוחנן וייצמן:

תקן חניה, במורדות ארנונה החליטו, הוועדה פה היא החליטה שהיא מאמצת את 5166 ב'. אני לא יודע באיזה סמכות חוקית, אבל זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מה ששואל עמנואל,

עמנואל זלטס:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

האם צריך לעשות איזושהי הכשרה לבית קפה, שביל, מעבר, לא יודע מה. הכל יהיה בתחום שלנו?

יוחנן וייצמן:

הכל, הכל, הכל, הכל.

גבריאל אבזבקיב:

בית קפה כולו בתחום שיפוט שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הכשרת דרך, מעבר,

גבריאל אבזבקיב:

לא, לא צריך הכשרת דרך.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

כי זה קיים כבר.

גבריאל אבזבקיב:

שם הכל דרכי עפר קיימים.

יוחנן וייצמן:

לא, זה אספלט קיים.

אמי ארבל:

(לא ברור) זה לא,

גבריאל אבזבקיב:

יש חלק אספלט, חלק זה דרך עפר. אז,

אליעזר ראוכברגר:

זה היום. אבל כשיהיה בית קפה יכול להיות שירצו להכשיר, שיהיה גישה נוחה, שיהיה מעבר נכון, שיהיה חניה.

גבריאל אבזבקיב:

לא, יש דרך יער שגם בתוך התב"ע הזאת. יש שם דרך סלולה לפי התב"ע הזאת שקיימת בשטח. אז אנחנו ממליצים לאשר, זה עבר גם את התכנון. פרסמנו, אין מתנגדים, הכל כמו שצריך.

עמנואל זלטס:

אגב, גבריאל, איפה מפרסמים דבר כזה?

גבריאל אבזבקיב:

בעיתונות.

עמנואל זלטס:

אה, בעיתונות?

גבריאל אבזבקיב:

כן. יש גם פרסומים, אם אתם רוצים לראות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הגובלים, (לא ברור) הגובלים.

גבריאל אבזבקיב:

את הפרסומים,

צביקה כהן:

מי גובל?

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

אני מציע סיור, אני מציע סיור של חברי הוועדה בשטח.

גבריאל אבזבקיב:

באופניים אפשר, כן, יאללה, נעשה.

צביקה כהן:

לייזר, אני ולייזר תלת אופן, אנחנו חשמלי רוצים.

גבריאל אבזבקיב:

אז (לא ברור) תארגן לנו סיור בשטח.

יוחנן וייצמן:

לא צריך, מה. זה לא לסטף, זה למבואה למעלה.

גבריאל אבזבקיב:

אפשר על סוסים גם.

צביקה כהן:

אתה אוהב, אתה אוהב טבע, לא?

יוחנן וייצמן:

זה לא לטבע, הפוך, זה הפרת הטבע.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עמנואל זלטס:

יוחנן, איך (לא ברור). ?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

עמנואל זלטס:

איד, יוחנן, איד תלך ברגל,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מה אתם אומרים? מה אתה אומר, יוחנן?

עמנואל זלטס:

יוחנן, איד תלך ברגל בשבת לשם?

יוחנן וייצמן:

הלכתי כבר, מהדסה. כשהייתי שבתות בהדסה,

עמנואל זלטס:

הלכתי ברגל לבדוק.

אליעזר ראוכברגר:

הוא הלך לטבול בסטף.

צביקה כהן:

הרבה הולכים לשם.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מה אתם אומרים? יוחנן, ישראל,

צביקה כהן:

לא יודע. מה אתה אומר, לייזר?

אריאל גולן:

לא, השאלה אם,

(מדברים ביחד)

צביקה כהן:

לייזר, מה ההתלבטות שלך?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צביקה כהן:

מה ההתלבטות שלך?

אליעזר ראוכברגר:

ההתלבטות שלי זה האם יהיה פה דרך, מאיפה יהיה הדרך, מה יהיה הדרך. לא יודע, אני הבנתי את הרעיון אבל לא יודע,

צביקה כהן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צביקה כהן:

בוא נצא לשמה, בוא נראה. למה לא? מה? לייזר, רוצה שנצא לשמה, נראה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זה נמצא על המפה.

צביקה כהן:

לא במפה, נראה את זה בעיניים.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לראות את זה בתצ"א ואתה יכול לראות את זה בצילומים,

צביקה כהן:

נראה את זה בעיניים. יש לנו GIS לשם?

יוחנן וייצמן:

כן, יש, יש, יש.

צביקה כהן:

נו, אז תפתח, תראה לנו. מה, איפה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

פתחנו אתמול, בדקנו.

אליעזר ראוכברגר:

פתחת, מאיפה אני יודע את הפרטים האלו. פתחת.

אריאל גולן:

(לא ברור) פה, צביקה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה לבדוק את זה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שבוע הבא.

אריאל גולן:

אזור הסטף.

גבריאל אבזבקיב:

חלק בתחום שיפוט ירושלים, וחלק במטה יהודה.

אריאל גולן:

(לא ברור) בית קפה.

יוחנן וייצמן:

כן, פנחס, תתחיל להשקות את כולם, (לא ברור).

(מדברים ביחד)

גבריאל אבזבקיב:

בסטף.

אריאל גולן:

כן, חלק, חלק.

גבריאל אבזבקיב:

חלק, חלק. יש רחבה לטובת מטיילים, (לא ברור),

אמי ארבל:

חברים, מה גוש החלקה?

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) בית קפה נראה לי.

גבריאל אבזבקיב:

29952 חלקה 3.

אריאל גולן:

אנחנו יש לנו אסוציאציות מ-,

יהודה פרוידינגר:

אז מה ההתלבטות?

אריאל גולן:

אין התלבטות, אין זה.

אמי ארבל:

זה פה.

אריאל גולן:

לא, יש שטח חצי של ירושלים, חצי של מטה יהודה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בית קפה. טוב, גבירותיי,

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו איתכם.

אליעזר ראוכברגר:

באתם לפה בשביל לדבר או לישון? אני פניתי אליכם (לא ברור). תציגו את עצמכם בבקשה.

גלית בן סימון:

היי, שמי גלית, זו יפעת, אנחנו מקק"ל.

אליעזר ראוכברגר:

ואת?

גלית בן סימון:

אני גלית.

אליעזר ראוכברגר:

את עובדת עירייה?

יפעת אלימלך:

אני ממחלקת תכנון בקק"ל,

גבריאל אבזבקיב:

לא, לא,

גלית בן סימון:

לא, לא, לא, אנחנו,

גבריאל אבזבקיב:

שתיחן מקרן קיימת לישראל.

אליעזר ראוכברגר:

מקק"ל. אוקי. גלית ויפעת.

גלית בן סימון:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אתן רוצות להציג לנו את,

גלית בן סימון:

לא, הוא הציג את זה מאד ברור,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הציג את התכנית, אבל מה המטרה שלה?

גלית בן סימון:

האדון הציג מאד טוב את הנושא,

יפעת אלימלך:

אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

מה המטרה שלה?

יפעת אלימלך:

המטרה היא להפריד מהגוש היעירני את החלקה שמיועדת לבנייה כחלקה שלמה כדי לרשום מול המינהל כחלקה נפרדת.

גלית בן סימון:

זה דרישה של המינהל.

יפעת אלימלך:

שיוכלו לחשב לנו את זה בנפרד. זה בעצם המטרה העיקרית, זאת הייתה הדרישה של המינהל ועשינו את זה בהתאם לבקשה שלה.

אליעזר ראוכברגר:

מה היה היער עד היום?

יוחנן וייצמן:

גבריאלי, אתה יכול להראות את התצ"ר עצמו?

גבריאל אבזבקייב:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

תעלה את ה-GIS.

גבריאל אבזבקייב:

הנה.

יוחנן וייצמן:

יש מאחוריך.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, זה, אתם רואים שמה,

אריאל גולן:

תראה את הגבולות.

גבריאל אבזבקייב:

הנה.

אריאל גולן:

תגדיל את זה,

גבריאל אבזבקייב:

זה התצ"ר, חלקה גדולה של 93 דונם,

אליעזר ראוכברגר:

לא הבנתי, מה היה עד היום?

גבריאל אבזבקייב:

זאת החלקה,

אליעזר ראוכברגר:

גבריאל, גבריאל, שניה.

גלית בן סימון:

במשך עשר שנים בונים את המבנה הזה שכולו קיבל היתר מעיריית ירושלים ועבד מולכם. פשוט רמ"י על מנת לחתום איתנו הסכם חכירה על המבנה עצמו, כי הוא יש לו מזנון, יש לנו חכירה על כל היער, כדי להוציא את זה ולעשות, ביקשה גם את האישור של תשריט החלוקה מעיריית ירושלים, בגלל שאנחנו עובדים מולכם.

אליעזר ראוכברגר:

המבנה שהוא בנוי כבר?

יפעת אלימלך:

כן, כן.

גלית בן סימון:

בנוי, בנוי. הכל בנוי.

יפעת אלימלך:

אנחנו עכשיו בשלב טופס 4.

גבריאל אבזבוקייב:

יש היתר לבניין?

גלית בן סימון:

יש היתר,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, כן, בכחלון.

גלית בן סימון:

עכשיו אנחנו בטופס היתר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בכחלון הוציא היתר.

אליעזר ראוכברגר:

היתר שיצא מעיריית ירושלים?

גלית בן סימון:

יש היתר כבר,

(מדברים ביחד)

גבריאל אבזבקייב:

אני לא עבדתי אז.

יפעת אלימלך:

(לא ברור) כבר את כל האישורים,

גלית בן סימון:

כל האישורים.

יפעת אלימלך:

חוץ מ-,

עמנואל זלטס:

זה טוב לך, זה טוב לך.

גלית בן סימון:

כל האישורים נמצאים, ונשמח לעשות לכם סיור מסודר לוועדה,

אריאל גולן:

הו, זה העיקר, זה העיקר.

גבריאל אבזבקייב:

עכשיו הם רוצים,

יפעת אלימלך:

אבל אחרי שייכנס היזם,

גלית בן סימון:

אחריות שלי.

יפעת אלימלך:

נוכל,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) כוס קפה.

גלית בן סימון:

רק שרמ"י יאשרו לנו את החכירה, נכניס את היזם, אבל זה פשוט תוקע אותנו לסיים.

אליעזר ראוכברגר:

יש לו טופס 4, למבנה?

גלית בן סימון:

עכשיו, ממש בימים אלו.

יפעת אלימלך:

(לא ברור) באישור אחרון,

גלית בן סימון:

ממש.

יפעת אלימלך:

אחרי כל האישורים,

גלית בן סימון:

קיבלו את כל האישורים, יש לו משהו קטן ו-,

(מדברים ביחד)

יפעת אלימלך:

נותר לנו אישור אחד,

גלית בן סימון:

רמ"י ביקשו,

אליעזר ראוכברגר:

מה גודלו?

יפעת אלימלך:

לעניין (לא ברור),

גלית בן סימון:

יש לנו חכירה על כל היער, אנחנו רוצים את החלק של המזנון,

אליעזר ראוכברגר:

גלית, מה גודלו של המבנה?

גלית בן סימון:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, אל תפריע לי בבקשה. מה גודלו של המבנה?

גלית בן סימון:

זה 250 מטר המבנה, חלק ממנו הוא מוקד יער שנותן שירות לציבור, זה לא קשור למזנון, וחלק ממנו שהוא 100 מטר זה המזנון עצמו.

יפעת אלימלך:

הבקשה היא להפריד 600 מטר מתוך כל המגרש.

יהודה פרוידינגר:

זה כמו בכל מיני כניסות לנחלים, יש כזה מוקד טבע שנותנים את המפה של האזור,

גלית בן סימון:

(לא ברור) המבנים הם למטה,

יפעת אלימלך:

כן, זה המוקד,

גלית בן סימון:

פה מדובר בחניה,

יפעת אלימלך:

זה חניה.

אריאל גולן:

(לא ברור) זה עולה כסף,

גלית בן סימון:

מגרש חניה גדול למעלה, ומשם יורדים המון, כל הציבור מחכה לזה כל כך שנפתח שם כי אין כלום.

אליעזר ראוכברגר:

מה, זה סוג של מרכז מבקרים?

יפעת אלימלך:

כן, כן.

גלית בן סימון:

כן, סוג של מרכז מבקרים.

יפעת אלימלך:

מוקד מידע.

גלית בן סימון:

מוקד מידע יותר.

עמנואל זלטס:

מרכז שדה? מרכז שדה?

גלית בן סימון:

שמשם, לא,

יפעת אלימלך:

לא, לא, זה לא מרכז שדה,

גלית בן סימון:

זה לא מרכז שדה.

יפעת אלימלך:

זה מוקד מידע.

גלית בן סימון:

מוקד מידע לציבור בעצם שמגיע ומטייל שם בכל מיני נחלים שנמצאים, בסטף, יש שם המון מסלולי אופניים. והם ייתנו שירות לציבור אם אנחנו לא נתקדם עם זה, גם המוקד וגם המזנון לציבור לא ייפתח. זה משהו מאד טכני, אנחנו עברנו את אותו דבר ליד קנדי,

חיים כהן:

זה פתוח כל השבוע?

גלית בן סימון:

שגם שם אנחנו פותחים מזנון, עם מטה יהודה,

חיים כהן:

פתוח, מתי זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כרגע זה לא פתוח כלום, זה כרגע בבנייה.

גלית בן סימון:

מתי?

חיים כהן:

זה אמור להיות פתוח כל השבוע?

גלית בן סימון:

זה כבר עניין של ה-, כן,

חיים כהן:

של מי?

גלית בן סימון:

של היזם.

חיים כהן:

של היזם, כן. זאת אומרת, זה יוזמה פרטית, זה לא דרך משרד התיירות.

גלית בן סימון:

לא, לא, לא.

חיים כהן:

מי היזם?

גלית בן סימון:

הוא זכה כבר לפני עשר שנים,

חיים כהן:

מי היזם?

גלית בן סימון:

ועבר את כל האישורים.

חיים כהן:

מי היזם?

גלית בן סימון:

אה, זה,

דובר לא מזוהה:

קק"ל.

חיים כהן:

לא, זה לא קק"ל,

גלית בן סימון:

לא, לא, לא.

חיים כהן:

שאלתי, אמרו שפרטי.

גלית בן סימון:

יזם פרטי, יזם פרטי זכה במכרז.

אליעזר ראוכברגר:

מה, את המרכז למבקרים?

גלית בן סימון:

את מוקד היער קק"ל מחזיקה, אבל את המזנון עצמו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני לא מדבר, אני מדבר על המבנה כולו.

גלית בן סימון:

המבנה של קק"ל כולו הוא בחכירה של קק"ל.

חיים כהן:

והיזם, היזם,

גלית בן סימון:

והיזם לא מקבל חכירה,

חיים כהן:

מי זה היזם?

גלית בן סימון:

היזם נקרא אור משהו, זה לא,

חיים כהן:

טוב.

גלית בן סימון:

לא משהו כל כך,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, נראה לי שהבנו. נכון? יש למישהו עוד שאלות? אם כן,

גלית בן סימון:

הסיוור עליי, הסיוור עליי. מי שיפנה , מזכירת הוועדה,

צביקה כהן:

על סוסים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

גלית בן סימון:

מה שירצו,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. תודה לכם.

גלית בן סימון:

תודה לך.

אריאל גולן:

מסיבת פרידה,

גלית בן סימון:

תודה לכם.

אריאל גולן:

מסיבת פרידה נעשה שם, לגבריאלי.

גלית בן סימון:

הנוף משגע, זה בהחלט יכול להיות,

אריאל גולן:

מסיבת פרידה לגבריאלי.

יהודה פרוידינגר:

סיוור בסטף, (לא ברור) במנהרה.

צביקה כהן:

הנה, תסתכל. לייזר, תסתכל. איפה המבנה?

יוחנן וייצמן:

תגיד לי רק, גבריאלי, שאלה אחת.

גבריאלי אבזבקיב:

כן.

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה שאם כבר עושים חלוקה, תצ"ר, שיעשו גם חלוקה בין הגבול של ירושלים לגבול של לא ירושלים, שיעשו את זה לשלוש חלקות, החלק שדרוש כעת לקק"ל, החלק שבירושלים והחלק שלא בירושלים. למה צריך את,

גבריאלי אבזבקיב:

אפשר לבקש (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אז שיעשו כזה תצ"ר. אתה שומע את השאלה שלי, היושב ראש?

גבריאלי אבזבקיב:

אפשר לבקש,

צביקה כהן:

שמה? שמה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר, אם אנחנו כבר עושים תצ"ר, אז בוא נגמור כבר את הסיפור עם ירושלים ולא ירושלים.

אמי ארבל:

(לא ברור) מה הקשר?

צביקה כהן:

הוא אומר, תעשה את החלוקה.

יוחנן וייצמן:

נעשה תצ"ר, אל תחלק את זה לשתי חלקות, תחלק את זה לשלוש חלקות.

אליעזר ראובברגר:

לא, אני מבין מה הקשר, אם בעתיד ירצו עוד משהו שם, אז זה כבר יהיה מסודר.

יוחנן וייצמן:

תחלק את זה לשלוש חלקות, חלקה ירושלים, חלקה מטה יהודה, עכשיו את החלקה בירושלים תחלק את זה למה ש-,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) ניפרד מהם.

אליעזר ראובברגר:

זה מה שהוא אומר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שהעירייה תיקח את שלה וזהו.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

כן, אבל בשטחים פתוחים אין הרבה משמעות בין שטחים פתוחים ל-,

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה, אבל אתה עושה תצ"ר, אני מסכים איתך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) אם אפשר לתכנן,

יוחנן וייצמן:

אם לא היו עושים תצ"ר לא הייתי בא ואומר תעשו תצ"ר על זה, אבל (לא ברור) אתה עושה תצ"ר.

גבריאל אבזבקיב:

יכול להיות עוד שנה שנתיים אנחנו נקבל עוד שטח, אז עוד פעם לעשות את זה זה פשוט,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם, אנחנו הולכים לבקש שמה?

גבריאל אבזבקיב:

זה שטחים פתוחים, זה לא שטחים בנויים.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אנחנו הולכים לבקש שם באזור? זה השאלה.

גבריאל אבזבקיב:

לבקר? למה לא?

יוחנן וייצמן:

יש לנו, לא, לבקש.

אריאל גולן:

לבקש, לבקש.

גבריאל אבזבקיב:

אה.

אמי ארבל:

מה שייתנו לנו ניקח.

יוחנן וייצמן:

עם שין בסוף. אמי אומר שהוא (לא ברור) בתכנית כזה דבר.

אמי ארבל:

אני לא מכיר פה איזשהו (לא ברור) כזה.

יוחנן וייצמן:

אז אין סיבה. בואו שיעשו תצ"ר נורמלי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר בעוד שנה שניים, מי יודע מה יהיה בעוד עשר שנה, 20 שנה? אתה לא יודע מה יהיה.

אמי ארבל:

(לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

כתוב, עתידה ירושלים שתגיע עד דמשק, אז עד לשם וודאי.

אדיר שוורץ:

לכיוון השני.

גבריאל אבזבקיב:

אז צריך לפעול, כמו שאמרתי בהתחלה, צריכים לפעול וללחוץ על משרד הפנים שייתנו עוד שטחים ויעבירו לתחום,

יוחנן וייצמן:

אבל אין לנו אינטרס לקבל את השטח הזה.

גבריאל אבזבקיב:

ירושלים צריכה להיות גדולה.

יוחנן וייצמן:

אם מחר מישהו ייפול בתוך הברכה של סטף, שמטה יהודה תטפל בזה. אנחנו לא צריכים את הברכות בסטף.

גבריאל אבזבקיב:

גם ככה אנחנו לא נטפל. אנחנו בודקים את הגבולות ובודקים את הבעלויות,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל כרגע אנחנו מוציאים היתרים, אנחנו צריכים הרי לבדוק מה שקורה שמה.

גבריאל אבזבקיב:

כל מי שנופל זה גם עובר מחלקה שלי. כן, אני (לא ברור) ובתי משפט,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נחתוך את החלקה הזאת.

גבריאל אבזבקיב:

כן, אתה צוחק,

יוחנן וייצמן:

אז עוד יותר טוב.

גבריאל אבזבקיב:

לפחות פעם פעמיים בשבוע אני נותן תאונת עובד ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

גבריאל, מה שהוא אומר, הוא אומר, אין בעיה. לא רוצים לתת לנו? בוא ניתן למטה יהודה.

יוחנן וייצמן:

לא, בוא נעשה תצ"ר ברור,

גבריאל אבזבקיב:

לא נותנים בקלות למטה יהודה, שום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר, שטח משוחרר לא יוחזר.

גבריאל אבזבקיב:

אנחנו רק לוקחים.

אליעזר ראוכברגר:

שטח משוחרר לא יוחזר.

יוחנן וייצמן:

לא ברכס לבן ולא בשום מקום אחר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מה אתם אומרים?

יוחנן וייצמן:

אני מציע שיגישו תצ"ר,

אדיר שוורץ:

בוא נצביע.

רלי חיים:

שמה, יוחנן?

יוחנן וייצמן:

אני מציע שיגישו תצ"ר ברור שיבדיל בינינו לבין, שיגישו תצ"ר שמחולק לשלוש חלקות, ירושלים, מטה יהודה, ובתוך ירושלים את מה ששייך להפריד לצורך בינוי, להפריד כמובן. (לא ברור) תב"ע, תב"ע חדשה,

אריאל גולן:

הבית קפה באיזה שטח הוא, של?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

הקפה, בשטח של ירושלים?

גבריאל אבזבקיב:

ירושלים.

יהודה פרוידינגר:

גם בעתיד? גם אם יעשו חלוקה בין מטה יהודה לירושלים?

אמי ארבל:

כן, לא קשור. הוא אומר שאם כבר לוקחים את הבית קפה, אז תיקח את כל השטח שבתחום ירושלים,

יוחנן וייצמן:

אז זה בסדר.

אמי ארבל:

תפרידו בחלקה, שתהיה בירושלים בנפרד ובמטה יהודה בנפרד.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר, קודם כל תעשה את הכל ירושלים,

יוחנן וייצמן:

לא, ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

אחר כך שם בפנים תעשו את החלוקה בין מה שיישאר פה ומה שילך לקק"ל, לבית קפה.

ישראל קלרמן:

יש משהו,

אדיר שוורץ:

בוא נתקדם, נאפשר להם להיפתח, המבנה בנוי, בוא נתקדם עכשיו,

ישראל קלרמן:

אבל יש היגיון במה שהוא אומר.

אדיר שוורץ:

בוא נתקדם, אם ירצו בעתיד להגיש תצ"ר יגישו תצ"ר, הוועדה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה הזמן, זה הזמן.

אדיר שוורץ:

הזמן הוא שהקפה בנוי ולא לאפשר לו להיפתח,

אמי ארבל:

יש הרבה מאד חלקות ש-,

אדיר שוורץ:

הזמן הוא שהמבנה עומד, הספק שמה, אמרו לנו הגברות, מחכה 10 שנים.

אליעזר ראוכברגר:

הקפה לא מעניין אותי, הקפה לא מעניין אותי, הוא רבע מהאירוע. האירוע זה מרכז המבקרים. עזוב את הקפה עכשיו, לא יהיה קפה כן יהיה קפה, זה לא מעניין אותי.

אדיר שוורץ:

אדרבה, מחכה עשר שנים, עומד, בואו נשחרר אותם. זה עינוי דין.

יהודה פרוידינגר:

מה, זה לא מרכז מבקרים, זה תחנת מידע.

אליעזר ראוכברגר:

מרכז מידע זה מרכז מבקרים.

יהודה פרוידינגר:

לא בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

סוג של.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) אומרים לך,

אליעזר ראוכברגר:

אז היא אמרה,

יהודה פרוידינגר:

כמה זמן ההליכה, מביאים לך מפה של ה-,

יוחנן וייצמן:

מפות של מסלולים.

אמי ארבל:

היום הם עומדים בדוכן בחוץ, הייתי שם לפני שבועיים. הם עומדים בדוכן בחוץ, מחלקים לך מידע.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מעולה. לא הולכים לסגור את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הבניין היא אמרה 250 מטר, אני מתאר לעצמי שהמזנון מתוך זה הוא לא יותר מ-100 מטר.

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אפילו פחות. העיקר זה האחרים.

אדיר שורץ:

אבל יש שם ספק שזכה ואנחנו עושים לו עינוי דין.

אליעזר ראוכברגר:

מה יש שמה?

אדיר שורץ:

אבל יש שם ספק שזכה לפני עשר שנים במכרז הזה, ובינתיים,

יוחנן וייצמן:

ונתנו לו להשתמש.

אדיר שורץ:

אנחנו מונעים ממנו להתפרנס, זה לא הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

איך הוא זכה לפני עשר שנים?

אדיר שורץ:

זה מה שהיא אמרה.

גבריאל אבזבקיב:

הוא קיבל גם היתר בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

הבניין הזה אין לו טופס 4, איך הוא זכה? אין לו טופס 4 ללא קשר לתצ"ר או לא תצ"ר.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) אני יודע שהבניין,

אמי ארבל:

(לא ברור) אם התצ"ר לא יאושר, הוא לא יקבל טופס 4?

אליעזר ראוכברגר:

אז אין לו עינוי דין, ללא קשר ל-,

אדיר שוורץ:

עשר שנים הבן אדם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל ללא קשר לתצ"ר. טופס 4, הוא לא יכול בכלל להפעיל את זה, הוא לא יכול להיכנס, לא כלום.

(מדברים ביחד)

גבריאל אבזבקיב:

זה מה שהסבירו לי.

יוחנן וייצמן:

אבל הוא בשטח, זה פעיל.

אמי ארבל:

כרגע הוא לא פעיל.

יוחנן וייצמן:

כרגע הוא לא פעיל?

אמי ארבל:

סגור, סגור.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שהוא סגור, אם אין לו טופס 4 אז הוא סגור, מה. ברור לגמרי.

יוחנן וייצמן:

ברור. כמו שמתחם הטחנה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אומר אמי שיש שמה משהו בחוץ, דוכן כזה. כמו (לא ברור) כזה בטח.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהוא כן פתוח.

אליעזר ראוכברגר:

כן פתוח? אמי אומר שלא, הוא אומר שהוא היה לפני שבועיים. אמי, אתה היית שם לפני שבועיים
והבניין פתוח?

אמי ארבל:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא פתוח, מה אתה,

יוחנן וייצמן:

באיזה שעה היית?

אמי ארבל:

לא שבועיים, אבל הייתי שם,

עמנואל זלטס:

אל תשאל שאלות, אל תשאל שאלות.

יוחנן וייצמן:

אני רואה תמונות עם השולחנות בחוץ, עם, מה?

חיים כהן:

הם אמרו שזה לא פתוח, הם אמרו, החבר'ה מקק"ל פה,

יוחנן וייצמן:

הם אמרו מה שצריך להגיד לפרוטוקול .

(צוחקים)

יוחנן וייצמן :

(לא ברור) הם אמרו שלא פתוח, מה אתה, אני מדבר רק מהתמונות.

אדיר שוורץ :

אם הבן אדם מחכה עשר שנים להיתר, יכול להיות שהוא ייגמר, (לא ברור) כאלה, אני לא יודע.

יוחנן וייצמן :

זה ברור,

אדיר שוורץ :

יאללה, בוא נשחרר אותו.

יוחנן וייצמן :

זה מתוך האתר העירוני, לא,

אמי ארבל :

לא, אני לא בטוח שזה המבנה החדש.

אליעזר ראוכברגר :

טוב, חברים,

יוחנן וייצמן :

יש שם תב"ע ש-,

אמי ארבל :

היה שם פעם מבנה הרבה מאד שנים (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר :

מי בעד לאשר את התצ"ר?

אמי ארבל :

הוא היה פתוח והייתה שם מסעדה. לדעתי זה מבנה חדש, (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד לאשר את התצ"ר? ירים את ידו. אדיר ויהודה. מי נגד?

אמי ארבל:

אמנם זה מאפריל, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, אני בעד, אנחנו לא נגד,

אריאל גולן:

אני מתחבר להצעה של וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

מי נגד? אין.

יוחנן וייצמן:

אני לא נגד, אל,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, שאלתי מי נגד, אמרתי אין.

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא נגד. אז מי בעד ההצעה שלי. בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, בחיך, כמה זמן אתה רק מפריע,

יוחנן וייצמן:

סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

ומפריע ומפריע. אין נגד. מי נמנע?

רלי חיים:

רגע, לא רשמתי,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, חיים, ישראל ואני.

עמנואל זלטס:

לא אדיר,

אליעזר ראוכברגר:

לא אדיר, אריאל, סליחה.

רלי חיים:

אריאל?

אליעזר ראוכברגר:

ארבעה נמנעים ושניים בעד. אוקי. רוב להצעה של, להחלטה לאשר, אדיר ויהודה. מי בעד ההצעה של וייצמן? אריאל ויוחנן וישראל. מי נגד ההצעה של וייצמן?

רלי חיים:

יהודה,

אליעזר ראוכברגר:

חיים, יהודה, אדיר ואני. אוקי. ארבע זה, ההצעה של,

יוחנן וייצמן:

התקבל.

אליעזר ראוכברגר:

התקבל ברוב של,

דובר לא מזוהה:

גבראל.

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, של גבראל ברוב של יהודה ואדיר, והשאר, אין מתנגדים, ושאר החברים נמנעים. תודה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

התצ"ר אושר.

תיק 1335009

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עוברים, אושר, אנחנו עוברים לתיק 3 בסדר היום, שוטף. בבקשה, אמי.

אמי ארבל:

תכנית 1335009.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, גבראל.

גבראל אבזבקיב:

תודה לכם.

אמי ארבל:

תכנית 1335009, תכנית בסמכות וועדה מחוזית, דיון להפקדה ב(לא ברור) מרכז העיר. זה שתי חלקות שלמעשה יש להן תכניות מאושרות לשמונה קומות והן באמת רשאיות להגדיל את מספר הקומות, תוספת שתי קומות כדי להגיע לעשר. סך הכל המדיניות במרכז העיר כן מאפשרת בין שמונה לעשר קומות, ששמונה אנחנו נותנים מגורים רגיל ועשר לשימושים נוספים כגון מלונאות, משרדים, דירות להשכרה. אנחנו אמרנו שבהתאם (לא ברור) שתי קומות לעשר בתנאי שזה יהיה דירות להשכרה ל-20 שנה או שימוש לתעסוקה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

תיק 1296490

אמי ארבל:

תכנית 4 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, תכנית 4 אני לא משתתף,

אמי ארבל:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

אני, סליחה, תכנית 4 אני לא משתתף בתכנית 4, לרשום את זה בפרוטוקול. חיים, אתה תהיה היושב ראש.

חיים כהן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לא יכול להיות יושב ראש.

חיים כהן:

טוב. אוקי, בסדר, נו, אמי, תציג את זה.

אמי ארבל:

תכנית 4 בסדר היום, 1296490, תכנית ברחוב יונתן בן עוזיאל 10 בגבעת שאול, חלקה מאד קטנה, מבקשים פה בעצם הקמת בניין חדש שהוא שש קומות, תשע יחידות דיור. אנחנו המלצנו לדחות את התכנית, מדובר בחלקה מאד מאד קטנה באזור שהוא לא מפותח, אני אראה לכם את זה רגע. אין היגיון לקדם פה תכנית כזאתי באחוזי בנייה קיימים ביחידה כזאתי קטנה ולהתעלם משתי החלקות שסמוכות לו. אני אראה לכם את זה,

ישראל קלרמן:

מה הכוונה להתעלם? מה יש שמה?

אמי ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

מה יש שמה?

אמי ארבל:

אני אראה לך.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

אז ההמלצה לדחות, ושידונו,

יוחנן וייצמן:

אפשר, אדוני?

חיים כהן:

אני בעד ההמלצות של הזה,

יוחנן וייצמן:

למה?

ישראל קלרמן:

מה? בעד מה?

חיים כהן:

בעד ההמלצה של המחלקה,

ישראל קלרמן:

למה? מה פתאום? רגע, שניה, למה?

חיים כהן:

למה? בגלל ש-,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הבנייה.

חיים כהן:

(לא ברור) לדחות את זה,

אמי ארבל:

זה חלקה מאד מאד קטנה,

חיים כהן:

מאד קטנה,

ישראל קלרמן:

שניה, חיים,

חיים כהן:

אין מדרכה,

ישראל קלרמן:

שניה,

חיים כהן:

אין שום דבר,

ישראל קלרמן:

אלף, חוץ ממדרכה, שניה, מה, חיים,

חיים כהן:

אין סדר בדבר הזה,

ישראל קלרמן:

מה הכוונה אין סדר? אני רוצה לדעת מה קורה בצד הזה,

חיים כהן:

אין,

ישראל קלרמן:

בשני הצדדים לא יהיו בקשות?

אמי ארבל:

זה החלקה,

ישראל קלרמן:

אני שואל, מה הגודל בשני הצדדים, מה הגודל שלהם?

אריאל גולן:

(לא ברור) להקים מבנה של עשר קומות.

חיים כהן:

תגיד לי, מישהו השתגע שמה? אני אומר לך, אתה, תושבי השכונה דיברו איתך? דיברו איתי.

ישראל קלרמן:

כן?

חיים כהן:

אני אומר לך, כל השכונה על הרגליים בערך.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל מי אמר שהם צודקים?

חיים כהן:

אה, מי אמר? אתה בטח לא יכול לדעת,

אריאל גולן:

יוחנן, הם צודקים, יוחנן.

חיים כהן:

בטח שהם צודקים.

יוחנן וייצמן:

אה?

אריאל גולן:

אני תושב גבעת שאול, הם צודקים.

חיים כהן:

(לא ברור) אתה היית שם פעם אחרונה,

אמי ארבל:

(לא ברור) של שלושתם ביחד הם כמעט דונם,

חיים כהן:

אין מדרכה אפילו.

אמי ארבל:

(לא ברור) בדונם אפשר לעשות בניין, הגיוני.

ישראל קלרמן:

למה הם לא עושים את זה?

אמי ארבל:

אני לא יודע.

חיים כהן:

מי אמר שלא? הם יעשו את זה, בעקבות הדחייה הם יעשו את זה.

אמי ארבל:

אם אתה לא תאשר את זה אז,

חיים כהן:

כן.

אמי ארבל:

הם יפנו אליהם אולי,

חיים כהן:

יפנו את זה. אתה רואה, אין מדרכה, ישראל, תסתכל,

ישראל קלרמן:

עמנואל, עמנואל,

אריאל גולן:

גם כשיגישו,

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

אין מדרכה, אין אפילו מדרכה שמה, ישראל. ישראל.

אריאל גולן:

סוסים ועגלות, אמי, זה רחוב של סוסים ועגלות. עוברים פה אלף ילדים כל יום, עם רכבים ביחד.

חיים כהן:

אין אפילו מדרכה שמה. לא רק שאין אפילו מדרכה, אתה תסתכל בשמונה בבוקר,

צחי ברים:

צביקה,

חיים כהן:

נראה, במקום הזה שאין שמה מדרכה, 600 ילדים כאלה קטנים,

ישראל קלרמן:

שניה, אז מה אתה רוצה, שלא יבנו?

צחי ברים:

יוחנן,

חיים כהן:

לא, שיעשו משהו (לא ברור), אני לא יודע מי זה, אני לא מכיר.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שני הצדדים.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

אחד מהצדדים,

אריאל גולן:

שלמה פרלמן אחד מהצדדים.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מגיש.

חיים כהן:

לא, אחד מהם, הראשון,

ישראל קלרמן:

פרלמן כתוב פה. אה, קצנלבוגן.

חיים כהן:

לא יודע.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ופרלמן ביחד.

חיים כהן:

לא יודע.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ומי השלישי?

חיים כהן:

אני לא יודע. השלישי שמה גן או מעון משהו.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה, לא יבנו כלום? אז מה,

חיים כהן:

עכשיו הם יהיו חייבים להצטרף.

ישראל קלרמן:

אני שואל, אם הם לא מצטרפים, מה אתה נותן להם כן?

חיים כהן:

אני לא יודע. זה בוודאי לא. זה קטסטרופה, זה סכנת נפשות.

ישראל קלרמן:

אז תוריד להם קומה,

יוחנן וייצמן:

לא להוריד קומה,

חיים כהן:

נכון.

יוחנן וייצמן:

אני אומר להוריד להם מדרכה. הפוך, אני רוצה ללכת עם חיים.

חיים כהן:

אבל עוד פעם, אתה לא יכול לעשות, יש לך שני מבנים קיימים, ישנים. מה אתה רוצה, שמדרכה יהיה ככה? תגיד לי, אתה נורמלי? זה לא עובד ככה.

אמי ארבל:

זה מגרש מאד מאד קטן, יש פה המון פרויקטים גדולים בשכונה,

חיים כהן:

אתה לא מדמיין מה שקורה שם.

אמי ארבל:

הכביש הזה אפילו לא כביש,

חיים כהן:

עכשיו הולכים לאכלס עוד איזה 80 , עוד איזה 100 ומשהו דירות שמה, כולם זוגות צעירים. צריך לעשות,

אריאל גולן:

אמי, (לא ברור) שיחרוג מהמדיניות אם אותה זכות הדרך,

חיים כהן:

תראה, תראה מה קורה שמה.

יוחנן וייצמן:

בדיוק.

אריאל גולן:

(לא ברור) חריגה מהמדיניות.

חיים כהן:

הנה, תראה, יש שמה את הזה של הרצוג,

יוחנן וייצמן:

זיקת הנאה,

אריאל גולן:

(לא ברור) זיקת הנאה, שילך על המדרכה (לא ברור) שאפשר לעבור.

חיים כהן:

זה מה שאני רואה, (לא ברור) שמה זה עכשיו מעון או גן ילדים,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהוא צודק.

אריאל גולן:

שומע, אמי?

אמי ארבל:

מה?

אריאל גולן:

שיחרוג מהמדיניות אם הוא נותן זכות דרך מיטבית, מיטיב את הדרך, מרחיב אותה, שתהיה בתוך,

אמי ארבל:

עשינו בגבעת שאול בכמה מקומות שמי שנותן,

אריאל גולן:

בנג'ארה עשו,

אמי ארבל:

תמורה ציבורית משמעותית,

אריאל גולן:

כן.

אמי ארבל:

קיבל עוד זכויות, נכון.

ישראל קלרמן:

קדימה,

אמי ארבל:

לא נקודתי, לכל המתחם.

אריאל גולן:

נכון, אני אומר, שיביא את כל המתחם, (לא ברור) עם הרחבת זכויות דרך ושיקבל יותר.

ישראל קלרמן:

אמי, הוא אומר שלא ניתן.

אמי ארבל:

מה זה לא ניתן? נו, לא ניתן. הוא גם כתב שמה שהמינימום בירושלים 300 אחוזי בנייה, מה.

חיים כהן:

איך וייצמן אמר? לפרוטוקול הוא אמר.

אמי ארבל:

ישראל, הוא גם כתב שם שהוא מאד מופתע שמאשרים בכל ירושלים מינימום 300 אחוזי בנייה.

חיים כהן:

אני מסביר לך, ישראל,

יהודה פרוידינגר:

צודק.

חיים כהן:

תהיה שמה במקום, אתה תבין. תלך שמה בשמונה בבוקר,

ישראל קלרמן:

אני מכיר את המקום, מה, אתה אומר לי,

חיים כהן:

לא, זה לא, כל שבוע העסק משתנה שמה, לך תראה מה קורה שמה. לך תראה, אני אומר לך. יאללה,
אני מבחינתי אני מקבל את ההמלצות. מי בעד? מי נגד?

יוחנן וייצמן:

אני בעד לאשר. בעד לאשר וכמובן שייתן מדרכה.

חיים כהן:

בסדר. אז חוץ מווייצמן כולם מקבלים את החלטת הוועדה, מי?

יוחנן וייצמן:

לא, כמה? כמה היו איתך?

צחי ברים:

לא, אני שואל,

יוחנן וייצמן:

כמה הצביעו איתך? שניה.

חיים כהן:

כולם.

ישראל קלרמן:

לא, לא, אני נמנע.

חיים כהן:

אה, אתה נמנע? אוקי, אז,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני גם, לא, לא, לא, אני נגד, אני איתך.

חיים כהן:

אתה איתי?

ישראל קלרמן:

מה?

(צוחקים)

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כי אתה נמנע. את השפה הזאתי גם אני מכיר.

חיים כהן:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

אני נגד, לא, לא, לא,

ישראל קלרמן:

לא, אני נגד גם,

יוחנן וייצמן:

לא רוצה,

ישראל קלרמן:

אני נגד.

יוחנן וייצמן:

שלום, שלום, אני נגד. שום דבר.

חיים כהן:

פה אחד.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ההמלצה של אמי,

רלי חיים:

נגד.

יוחנן וייצמן:

שום דבר, לא לאשר את התכנית.

ישראל קלרמן:

אני בעד מה שאמי ארבל אמר.

אמי ארבל:

אז כולם בעד?

יוחנן וייצמן:

כולם פה אחד.

חיים כהן:

כולם פה אחד.

(צוחקים)

חיים כהן:

אדוני היושב ראש, אפשר לקרוא ליושב ראש בבקשה לקיים את הדיון.

אליעזר ראובברגר:

סיימתם את 4?

יוחנן וייצמן:

כן.

תיק 1175918

אליעזר ראובברגר:

אוקי, 5.

אמי ארבל:

תכנית 5 בסדר היום, תכנית 1175918, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות. כנפי נשרים 12 גבעת שאול. למעשה זה תכנית שהציע בינוי רק"ל נפחי. הוגשו פה למעשה התנגדויות, בעיקר מהשכן מאחורה, ואת חלקם קיבלנו. למעשה ההתנגדות (לא ברור) מדברת על בנייה של קו בניין אפס

לכיוון הרק"ל שזה מה שהם עושים, למרות שיש בו שצ"פ קטן, ו-5 מטר אחורי, פה הם עשו למעשה רק 3 מטר אחורי.

אריאל גולן:

אמי, אתה יכול,

אמי ארבל:

הטענה,

אריאל גולן:

להראות לנו את זה אם זה באמת אחורי או צידי?

אמי ארבל:

כן.

אריאל גולן:

כי נראה לי שזה, נכון שזה על קו רק"ל, אבל עיקר הכניסה זה מרחוב חיים ויטאל,

אמי ארבל:

זה לא הבעיה. הבעיה זה שהבניין שמאחורה הוא בניין שמאד מאד קרוב לרק"ל, תסתכל, אתה רואה את הבניין הזה?

אריאל גולן:

כן.

אמי ארבל:

זה כרגע התכנית. כרגע המדיניות היא עשר קומות, הרק"ל למעשה למטה, למרות שיש פה שצ"פ,

אריאל גולן:

עשר וקומה 11 זה המשך, קומת פנטהאוז.

אמי ארבל:

לא, אני לא מדבר על זה. הרק"ל הוא כאן. נכון שיש פה רחוב, ולכאורה באופן תיאורטי אפשר להגיד ש(לא ברור) צידי ב-3 מטר, אבל אתה רואה את הבניין הזה, הוא כמעט מטר מכל המגרש. זה בניין היסטורי. לבנות עליו בניין של 10 קומות, 11 קומות, שלושה מטר מגבול מגרש, לא נראה לי הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

מה החלטנו בהפקדה?

אמי ארבל:

בהפקדה,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד להחליט כמו בהפקדה.

אמי ארבל:

שניה רגע, נבדוק.

אליעזר ראוכברגר:

בכל הדברים.

חיים כהן:

אז בשביל מה יש התנגדויות?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

בשביל מה יש התנגדויות?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני לא רואה פה התנגדות שהיא,

אריאל גולן:

היה התנגדות לזה?

חיים כהן:

אה,

יוחנן וייצמן:

דרמה.

אליעזר ראוכברגר:

בצורה,

חיים כהן:

לא, אתה אומר משהו גורף עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא אמרתי גורף, אמרתי פה.

חיים כהן:

אה, כי אמרת,

ישראל קלרמן:

בכל הדברים של התכנית הזאת, לא, בכל הדברים של התכנית הזאת.

אמי ארבל:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

בכל הדברים,

ישראל קלרמן:

בכל הסעיפים בתכנית הזאת.

אמי ארבל:

אז אני אומר, ההחלטה של ההפקדה הייתה ב-06.09.23, כתוב להמליץ לוועדה המחוזית להפקיד את התכנית בתנאים הבאים, בהתאם למדיניות, יש לצמצם מספר קומות לעשר קומות מעל מפלס הרכבת הקלה,

עמנואל זלטס:

וכמה יש פה היום?

אמי ארבל:

והיום יש 11.

ישראל קלרמן:

לא, כי את הפנטהאוז אישרנו.

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

זה פנטהאוז.

אמי ארבל:

קראתי עכשיו, אתה רואה שלא.

יוחנן וייצמן:

לא, פנטהאוז אנחנו מאשרים בחרדים, לא ברק"ל.

אמי ארבל:

בהתאם למדיניות ולאור העובדה שהבניין,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

חבר'ה, נו, (לא ברור) רגע אבל.

ישראל קלרמן:

אישרנו את זה בעוד מקומות.

אמי ארבל:

בהתאם למדיניות ולאור העובדה שהבניין מצפון קרוב מאוד לגבול החלקה יש לצמצם את קווי הבניין
האחוריים בהתאם לתכנית, ולקבוע קו בניין אחורי של 5 מטרים.

עמנואל זלטס:

וכמה יש פה? כמה יש פה?

אמי ארבל:

3.

יהודה פרוידינגר:

אבל עם 5 מטר כן ל-10 קומות.

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, מה עם ההפרשה?

אמי ארבל:

לא, אין לי בעיה עם העשר קומות.

עמנואל זלטס:

אמי, מה עם ההפרשה, שניה?

אריאל גולן:

רגע, שניה.

אמי ארבל:

הפרשה ביקשנו גם להגדיל, מה אמרנו,

עמנואל זלטס:

לא, מה כתוב בהמלצה. הנה, בהתאם לחוות הדעת.

אריאל גולן:

(לא ברור) שתי קומות.

עמנואל זלטס:

200 מטר, אז איך עכשיו מבקשים יותר מ-200 מטר כשבהפקדה ביקשו פחות?

ישראל קלרמן:

זה אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

אז בהכל כמו בהפקדה.

ישראל קלרמן:

לא,

אריאל גולן:

אמי, אמי, ואם זה יהיה 4,

עמנואל זלטס:

הפרשה, (לא ברור) עכשיו בהתנגדות רוצים יותר.

אליעזר ראוכברגר:

הכל כמו בהפקדה.

אריאל גולן:

אמי, אמי, אני חושב ש-4 מטר זה גם,

אמי ארבל:

מה?

אריאל גולן:

4 מטר זה גם מרחק סביר לגבעת שאול.

אמי ארבל:

זה לא עניין של גבעת שאול או לא גבעת שאול.

אריאל גולן:

לא,

אמי ארבל:

אז אני אגיד לך מה קצת מצחיק אותי. הרי קבענו מדיניות מאד מאד מקלה במדיניות רק"ל. 0, 3, 5, אחוזי בנייה 700-800%, וזה לא מספיק לאנשים. יש פה בניין שכן, קרוב מאד לגבול החלקה. למה צריך 4 ולא 5? למה, מה?

אריאל גולן:

כי שמה זה (לא ברור),

חיים כהן:

אני חושב ש-,

אמי ארבל:

המדיניות לפני זה,

חיים כהן:

אני חושב ש-,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

(לא ברור) ההחלטה של הוועדה הזאת.

חיים כהן:

גם לגבי זה וגם לגבי ההפרשה.

אריאל גולן:

אמי,

יוחנן וייצמן:

יש התנגדות ל-5 ול-3?

אריאל גולן:

אני בעד קומת פנטהאוז,

ישראל קלרמן:

אין, אין התנגדות על זה בכלל.

אריאל גולן:

קומה 11 קומת פנטהאוז.

ישראל קלרמן:

אין התנגדות על זה בכלל.

אמי ארבל:

אני מנסה להיות עקבי בחיים. אני אומר, גם בעניין הזה, גם אם הייתי אומר, המדיניות 11 קומות, היו באים ומבקשים 12. הייתי אומר 13 קומות, היו מבקשים 14.

אריאל גולן:

לא, בסדר, אני אומר, 10 וקומה נוספת,

חיים כהן:

אבל היום,

אמי ארבל:

אבל המדיניות היא 10.

חיים כהן:

אבל היום,

אריאל גולן:

לא, אבל לבניינים ליד כן נתת.

אמי ארבל:

ההחלטה של המדיניות,

ישראל קלרמן:

כפנטהאוז,

אמי ארבל:

(לא ברור) היא עשר.

אריאל גולן:

כן, אבל המגרש ליד,

חיים כהן:

(לא ברור) המזל הוא,

אמי ארבל:

נו?

חיים כהן:

שאנשים שוקלים פעמיים אם לבקש 11, מצד שיחייבו אותם,

אריאל גולן:

כן, בניין גבוה.

אמי ארבל:

כן, אבל זה לא קשור לזה, זה אני מסכים,

חיים כהן:

לכן אנשים כבר (לא ברור),

אמי ארבל:

זה אני מסכים איתך.

חיים כהן:

מעדיפים 10.5.

אמי ארבל:

נכון, אבל זה לא נובע מאופי האוכלוסייה פה. זה נובע מזה שמדיניות רק"ל באה ואמרה עשר קומות.

אריאל גולן:

אבל מגרש ליד, צמוד, אתמול נתנו 10 קומות. צמוד.

אמי ארבל:

זה שהוועדה לא עקבית אני יודע.

אריאל גולן:

בסדר, אז אנחנו צריכים להיות עקביים.

אמי ארבל:

בסדר, אמר יושב ראש הוועדה, אני רוצה להיות עקבי בהחלטה להפקדה שאמרה עשר, שהוועדה הזאת אמרה,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש, אלא אם כן יש סיבה באמת מוצדקת,

אריאל גולן:

לא, מגרש צמוד, אני אומר, מגרש צמוד של שערי חסד,

ישראל קלרמן:

אמי, בפנטהאוז יש לך בעיה?

אריאל גולן:

מגרש צמוד,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אבל ה-3 או ה-5 מטר,

אמי ארבל:

יש לי בעיה, כמו שדיברנו הרבה פעמים.

יוחנן וייצמן:

אם לא היה התנגדות,

אמי ארבל:

באה מדיניות רק"ל שלקחה אזורים שהיו במדיניות של 200%, 250%, נתנה 700-800%, וזה לא מספיק. הם רוצים תמיד עוד קומה ועוד קו בניין,

אריאל גולן:

אבל אנחנו לא יכולים,

אמי ארבל:

ולדעתי זה מוגזם. הרי כל מדיניות שאני לא אקבע יבואו ויבקשו יותר, נכון? אתה מסכים איתי? אז זאת המדיניות שנקבעה, בוא נכבד אותה.

אריאל גולן:

לא, אבל הוועדה כבר בשני בתים ליד נתנו את הקומה ה-11,

אמי ארבל:

אז חבל שהוועדה טעתה פעמיים, חבל שתטעה פעם שלישית.

אריאל גולן:

בסדר, פעם שלישית זו תהיה כבר חזקה שזו דרך חדשה.

אמי ארבל:

ואז מבטיח לך שאם זה תהיה מדיניות 11 אז יבקשו 12.

אריאל גולן:

לא, 11.

אמי ארבל:

מבטיח לך שזה מה שיהיה.

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

אריאל גולן:

אני בעד שיהיה יותר.

אמי ארבל:

(לא ברור) ברור.

אריאל גולן:

אני בעד שיהיה יותר.

אמי ארבל:

אגב, גם כשהוועדה אומרת 30 רוצים 32. מה, כאילו זה לא,

אריאל גולן:

לא, אבל אם כבר נתנו אנחנו לא יכולים להגיד למישהו אחר, זה מגרש צמוד. מגרש צמוד ועוד אחד לידו גם כן זה.

אמי ארבל:

חבר'ה, החלטה שלכם. אני רק מסביר לכם את העמדה המקצועית,

ישראל קלרמן:

אתה מדבר גם בשני הצדדים 5? מה אתה רוצה,

חיים כהן:

לייזר, לייזר,

ישראל קלרמן:
בשני הצדדים 5?

חיים כהן:
לייזר.

אמי ארבל:
לא, רק אחורי.

חיים כהן:
לייזר,

ישראל קלרמן:
אבל אין פה אחורי, זה מה שהוא אומר.

חיים כהן:
לייזר. תעלה את ה-, אני מצטרף לזה, זהו, בואו נתקדם .

אליעזר ראוכברגר:
אני בעד להיצמד להפקדה.

חיים כהן:
אני בעד לתת מה ש-,

אריאל גולן:
לא, אבל קומה נוספת נתת בשני המגרשים ליד.

אליעזר ראוכברגר:
קומה מינוס (לא ברור) אם לא, אני בעד להיצמד להפקדה.

אריאל גולן:
אבל פעם שעברה (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

אני בעד להיצמד להפקדה אבל בסייג מסוים, אדוני היושב ראש.

אליעזר ראוכברגר:

היה (לא ברור),

אריאל גולן:

לא, אותו מגרש בדיוק, אותו מגרש בדיוק, אותם תנאים, צמוד לציר רק"ל.

חיים כהן:

לא, אבל הוא אומר שפה זה יותר מדי צמוד. הוא אומר,

אריאל גולן:

לא, אותו דבר.

חיים כהן:

יש מבנה צמוד, זה מה שאמי אומר. אל תתעלם ממה שאני אומר.

אריאל גולן:

לא, אני לא מדבר איתך על ה-5 מטר.

חיים כהן:

אני מדבר על עכשיו,

אריאל גולן:

אה, לא על ה-5 מטר.

חיים כהן:

אתה רוצה את התוספת והוא אומר שאי אפשר כי יש לך את הבניין הצמוד,

אריאל גולן:

לא, לא, לא,

ישראל קלרמן:

לא,

אריאל גולן:

זה שני דברים, שתי סוגיות. יש סוגייה כמה מקו מגרש, כמה מרחק, 5 מטר,

חיים כהן:

אבל בלי קשר הוא אומר,

אריאל גולן:

או 3 מטר. זה אחד.

חיים כהן:

הוא אומר, את התוספת, זה גם יפגע.

אריאל גולן:

התוספת זה לא קשור,

חיים כהן:

זה מה שאמי אמר.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

הוא כן מדבר, מה אתה אומר?

אריאל גולן:

אבל לא מצד שיפגע ב (לא ברור),

חיים כהן:

הוא אומר שבמגרש כזה שיש בניין צמוד,

אמי ארבל:

אני יודע (לא ברור),

חיים כהן:

זה מה שהוא אומר. אז מה, אתה, אני אשאל אותנו,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אמי אומר שמבחינתו זה לא הגיוני.

אריאל גולן:

לא, הוא לא אומר שלא הגיוני, הוא אומר, (לא ברור) יש פה שתי סוגיות.

חיים כהן:

אמי, אמי,

אריאל גולן:

לא, לא, זה שתי סוגיות נפרדות.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, חוץ מהנושא של המדיניות,

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד סיבה שיש פה בעיה של עוד קומה?

אמי ארבל:

לא, רק המדיניות.

עמנואל זלטס:

עשינו את זה בצמוד, 5 מטר כן,

אריאל גולן:

כן, את ה-5 מטר לקבל, ואת הקומה,

יוחנן וייצמן:

בדיוק הפוך.

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

את ה-5 לא לקבל, (לא ברור) הבניין השכן לא התנגד.

עמנואל זלטס:

אבל זה מפריע להתנגדות, ה-5 מטר.

יוחנן וייצמן:

לא, יש התנגדות על זה?

אריאל גולן:

כן, כן, כן.

עמנואל זלטס:

כן, ברור.

יוחנן וייצמן:

סליחה.

אמי ארבל:

וודאי, וודאי.

אריאל גולן:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

סליחה. סליחה.

עמנואל זלטס:

ה-5 מטר (לא ברור), הקומה זה פחות.

אריאל גולן:

קומה 11 נתת לו שני מגרשים ליד,

יוחנן וייצמן:

אז טעיתי, טעיתי, טעיתי.

אליעזר ראוכברגר:

והקומה כיחידת דיור נפרדת או כפנטהאוז?

אריאל גולן:

לא, כפנטהאוז.

ישראל קלרמן:

כפנטהאוז.

עמנואל זלטס:

דופלקס,

ישראל קלרמן:

כמו שאישרנו.

עמנואל זלטס:

דופלקס. השני היה דופלקס. אני ראיתי את זה, בשני היה דופלקס.

ישראל קלרמן:

כמו שאישרנו, אני אומר.

יוחנן וייצמן:

זה סטייה ניכרת על מספר 11 במעלית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מספר 10 במעלית.

עמנואל זלטס:

10.

אריאל גולן:

10 במעלית.

אמי ארבל:

אין יותר הקלות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

בכל מקרה אין כי זה (לא ברור) משנת 23'.

אמי ארבל:

זה תב"ע חדשה.

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר שנתיים אין הקלות, לא עכשיו.

אמי ארבל:

לא כל שכן תכנית שלא אושרה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

לא כל שכן תכנית שלא אושרה.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי.

אמי ארבל:

אני באמת חושב שהמגרש הזה הוא מגרש קטן,

אליעזר ראוכברגר:

אני תומך בעמדה של אמי.

אריאל גולן:

לא, עוד פעם, אבל הוא אומר לך שאין לו בעיה עם הקומה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני חושב,

אמי ארבל:

יש לי בעיה עם עקביות. אני אומר, אני כל מסמך מדיניות,

אריאל גולן:

אבל פה הוועדה צריכה להיות עקבית.

אמי ארבל:

לא, אז אם הוועדה קבעה מדיניות שהמדיניות רק"ל היא 10 קומות וכל המקומות שמגיעים כרגע לדיון אתה אומר 10 קומות, אז נכון שנתת שני בניינים ליד 11,

אריאל גולן:

שני בניינים צמודים 11.

אמי ארבל:

לא יודע למה, אין הסבר לזה.

אריאל גולן:

נכון, אז פה הוועדה צריכה להיות עקבית. אני אומר, נתת לשני הבניינים,

אמי ארבל:

(לא ברור) עקבי למדיניות או להיות עקבי,

אריאל גולן:

עקבי בוועדה, אני כרגע בוועדה.

אמי ארבל:

או עקבי, רגע, או עקבי למדיניות או עקבי להחלטה להפקדה,

אריאל גולן:

אני עקבי ל-,

אמי ארבל:

או עקבי,

אריאל גולן:

עקבי לוועדה.

צחי ברים:

לא, אני רוצה להגיד לכם משהו.

אמי ארבל:

כן.

צחי ברים:

עקבי צריך להיות למדיניות, אני מקבל, אתה צודק, אבל פה בסוף זה יגיע לתוצאה שאריאל אומר.
למה? כי אם יש באמת בניין צמוד ליד שיש לו 11 קומות,

אמי ארבל:

נו?

צחי ברים:

כן, אז לא היום, עוד כמה שנים יבוא מישהו ויגיד, תשמע, בוא נעשה תב"ע, יש פה, להשתוות,

אמי ארבל:

למה, יש איזה מצווה שכל הבניינים צריכים להיות אותו גובה?

צחי ברים:

אבל זה יגיע לזה.

אמי ארבל:

לא מכיר מצווה כזאת, ואני מכיר את כל המצוות. מכיר את כל המצוות ולא מכיר מצווה כזאת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה גם מקיים אותם.

חיים כהן:

בזה אתה צודק.

אמי ארבל:

אין מצווה אבל.

צחי ברים:

אין מצווה, אבל זה יגיע,

עמנואל זלטס:

אבל האמת שזה יקרה, (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

מגיע דייר פרטי, רוצה תב"ע,

צחי ברים:

(לא ברור) הוא יגיע לזה.

עמנואל זלטס:

בניין ליד.

אמי ארבל:

(לא ברור) . עשר שנים?

אליעזר ראובברגר:

סליחה, בעוד 50 שנה יעשו פינוי בינוי לכל המגדלים שאנחנו עושים היום.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) פנטהאוז אין בעיה,

צחי ברים:

לא, לא, לא, אני לא מדבר,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) יעשו התחדשות עירונית, גם יעשו בעוד 60 שנה המגדלים האלה יעברו התחדשות עירונית.

איך? לא יודע. מתחת האדמה לאוסטרליה, לכוכבים, לירח, לא יודע, ימצאו דרך.

צחי ברים:

כולם מבינים שבעוד כמה שנים פה יהיה עוד קומה.

אליעזר ראוכברגר:

נשאר משהו לדורות הבאים.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) עוד דבר,

אדיר שוורץ:

וגם בדמשק.

עמנואל זלטס:

מרפסת סוכה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא יודע, אל תשאל אותי איך, לא יודע.

צחי ברים:

בסוף זה יגיע לתוצאה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לכל דבר יש פג תוקף, גם למגדלים יש פג תוקף, 50 שנה, 60, 70, לא יודע כמה.

אריאל גולן:

בוא אני אגיד לך משהו, בפרויקט ממש צמוד גם כן היה עשר קומות ו-11 ולא היה ברור, עשה תב"ע
נוספת כדי להכשיר את הקומה ה-11, כנפי נשרים.

צחי ברים:

הנה, זה מה שאני אומר,

אריאל גולן:

בשביל מה, בשביל מה לבוא ולעשות בצורה,

צחי ברים:

אני אומר, בסוף זה יקרה פה. היום, מחר, שנה, זה יקרה.

אריאל גולן:

הבניינים החדשים האלו על כנפי נשרים שבונים עכשיו, באו להוסיף עוד קומה,

צחי ברים:

אין לי שום זה, אני לא,

אריאל גולן:

אתה לא זוכר? הם באו להוסיף קומה.

צחי ברים:

לא קיבלתי פנייה על זה אפילו, רק אני אומר שאני מתחבר לדברים של אריאל,

אריאל גולן:

גומרים כבר את הבנייה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אדיר שוורץ:

אריאל,

יהודה פרוידינגר:

גם את התאומים שאז היה גבוה עכשיו רוצים להגדיל.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה פרוידינגר:

את התאומים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידינגר:

גם,

אריאל גולן:

כל הבניינים ליד, שני בניינים ליד, (לא ברור) צמודים אליהם, למה אתה נותן לו פה 10 ופה 11? (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

כי פעם היה מפלס הכביש.

עמנואל זלטס:

אם הצמצום עכשיו של ה-5 מטר מפריע למרפסת סוכה,

צחי ברים:

יהיה 11, הוא יעשה עבירת בנייה, הוא יכשיר את זה, הוא יבקש,

עמנואל זלטס:

אז בוא נכתוב, אז בוא נכתוב, אז בוא נכתוב את זה.

צחי ברים:

אני אומר, המדיניות, אבל (לא ברור),

אריאל גולן:

שני מגרשים אותו דבר בדיוק. הוועדה נתנה פעמיים (לא ברור), פעמיים,

צחי ברים:

אני חושב שצריך להתחשב בזה שיש שני מגרשים שמה, והתוצאה תביא, ובסוף התוצאה תהיה ככה, אז חבל שלא לאשר את זה מההתחלה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אוקי, מי בעד להיצמד להמלצת מהנדס העיר בכל הפרמטרים?

ישראל קלרמן:

למעט,

עמנואל זלטס:

עם התיקונים, עם התיקונים שיש פה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

למעט הפנטהאוז?

עמנואל זלטס:

עם התיקונים שיש פה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא.

ישראל קלרמן:

לא נותנים?

אליעזר ראוכברגר:

לא.

יהודה פרוידינגר:

כמו ההפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

כמו ההפקדה.

אריאל גולן:

אני רוצה גם כן להציע את ההצעה שלי.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, ברור, ברור, ברור. כמו ההפקדה, אבל זה כולל בכל הפרמטרים.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא הסכים.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לפנטהאוז,

עמנואל זלטס:

זה דופלקס.

אמי ארבל:

דופלקס, טריפלדקס, קוורטר,

ישראל קלרמן:

לא טרי, דו.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) איך הגעת מפה לפה.

אמי ארבל:

קוורטר זה ארבע.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

אמי,

אמי ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

אמי, על דו, על דו.

אמי ארבל:

כן, זה מה שאמרתי.

רלי חיים:

רגע, מי בעד?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מי בעד המלצת המחלקה?

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

אדיר, אדיר, אדיר נהנה. אדיר נהנה.

אליעזר ראוכברגר:

מה שאתם לא למדתם אני כבר שכחתי.

אדיר שוורץ:

אני לא מבין איך עושים דיון כזה בלי מחזיק תיק הספורט.

עמנואל זלטס:

אלישע פלג. לייזר, אתה (לא ברור) מחזיק תיק?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

חביליו,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו דמוקרטיה, מה. טוב, חברים, מי בעד המלצת מהנדס העיר כמו שהיא?

עמנואל זלטס:

עם התיקונים.

אמי ארבל:

עם התיקונים שעשינו.

אליעזר ראוכברגר:

עם התיקונים שעשינו. חיים ואני. מי נגד?

רלי חיים:

שניים.

אדיר שוורץ:

לא נגד.

ישראל קלרמן:

לא נגד, ההצעה השנייה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

ישראל קלרמן:

למעט הגובה,

אליעזר ראוכברגר:

ההצעה השנייה,

ישראל קלרמן:

למעט הגובה שלא היה התנגדות,

אריאל גולן:

(לא ברור) 11 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

בעד המלצת מהנדס העיר כמו שהיא,

ישראל קלרמן:

למעט,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שהיה בהפקדה בכל הפרמטרים, חיים ואליעזר. אז מי רוצה להציע הצעה שניה?

ישראל קלרמן:

אני.

אליעזר ראוכברגר:

אתה? בבקשה.

ישראל קלרמן:

למעט התוספת,

אריאל גולן:

הקומה ה-11.

ישראל קלרמן:

הגובה, למעט הגובה שלא היה על זה התנגדויות, כדופלקס.

יהודה פרוידינגר:

והרחקה של 5 מטר.

אריאל גולן:

כן, ה-5 מטר נשאר.

ישראל קלרמן:

זה אמרו פה.

אמי ארבל:

הוא טוען שהבניין יחשיך אותו כי הבניין מדרום אליו, ברור שבניין יותר גבוה יחשיך יותר.

אריאל גולן:

(לא ברור) 5 מטר.

ישראל קלרמן:

זה שטויות.

אמי ארבל:

בסדר. זה שטויות?

יוחנן וייצמן:

לא, התנגדות של 3 ו-5 היא התנגדות משמעותית. התנגדות ב-10 לאיזה ציפצ'יקון על הגג,

ישראל קלרמן:

אז בסדר, אז לגבי זה שההתנגדות (לא ברור), לדחות כמו שהזכרתם,

יהודה פרוידינגר:

ה-5 מטר לאשר.

ישראל קלרמן:

לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד ההצעה של ישראל? צחי, אדיר, אריאל, ישראל ויוחנן. חמש. אוקי, ההצעה של ישראל התקבלה.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תיק 1278001

אמי ארבל:

תכנית 6 בסדר היום, תכנית 1278001, תכנית בסמכות,

עמנואל זלטס:

תכתוב פה שזה יהיה דופלקס, (לא ברור) בלי לכתוב. כאילו קומה 10 במעלית.

יוחנן וייצמן:

שיהיה ברור, בלי מעלית לשמה, שלא יהיה לך פיצולים ולא יהיה לי,

עמנואל זלטס:

דירה 10 מתחת.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

תכנית 6 בסדר היום, תכנית 1278001, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

שש, חברים, ממשיכים הלאה.

אמי ארבל:

מתחם אסירי ציון ברמות. מדובר פה על תכנית שהופקדה להגדלה של אחוזי בנייה במגרש שמיועד לבתי ספר ברמות. היה פה איזשהו הליך קודם של היתר בנייה וועדת ערר והוחלט שמגישים תכנית והוגשה תכנית בסמכות הוועדה המחוזית. הוגשה פה למעשה התנגדות אחת של עורך דין שמייצג דיירים שהם למעשה מהסביבה הקרובה והם למעשה מתנגדים להיקף הבנייה, לגודל מספר היחידות לגובה הקומות, טוענים שאין צורך בשימושים של עוד בתי ספר בשכונה. המגרש משמש היום לבתי ספר ומגרשי ספורט והולכים לבטל את זה, מצוקת חנייה קיימת, כריתת עצים, פגיעה בפרטיות, הגירה שלילית מירושלים, פגיעה בערך הנכסים, מוסדות הלימוד אינם מיועדים לתושבי השכונה, רעש ואבק במהלך הבנייה. הם הציעו איזושהי הצעת פשרה שייבנה בית ספר אחד בלבד,

יהודה פרוידינגר:

יש שמה בית ספר,

אמי ארבל:

של 24 כיתות בשלוש קומות. מה?

יהודה פרוידינגר:

יש שמה כבר בית ספר.

אמי ארבל:

יש שמה בית ספר, אבל לא מנצל טוב מאד את המגרש. אנחנו דחינו את ההתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

כמו עוד מגרשים שאנחנו עושים,

יהודה פרוידינגר:

יש שמה חנייה ייעודית כזאת, יש כזה כניסה לכביש,

אמי ארבל:

(לא ברור) נכון, כל השכנים למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה אושר,

אדיר שוורץ:

אפשר לראות רגע תצ"א?

אליעזר ראוכברגר:

זה אושר פה בהיתר, ואת ההיתר פסלה וועדת ערר ואמרה שאנחנו צריכים לעשות תכנית, אז עכשיו עושים תכנית.

עמנואל זלטס:

את ההיתר,

אמי ארבל:

(לא ברור) ענינו לגופו של עניין להתנגדויות, הכל מפורט.

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק סעיף 9,

אמי ארבל:

זה המגרש של בית הספר.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שאנחנו צריכים קצת,

אמי ארבל:

שניה. זה למעשה המגרש שמדובר עליו,

אדיר שוורץ:

כשעולים בגולדה זה כאילו ימינה?

יהודה פרוידינגר:

כן. לא,

אמי ארבל:

כן, כשאתה עולה, גולדה, כשאתה פונה שמאלה.

יהודה פרוידינגר:

לא, אתה פונה שמאלה כשעולה לגולדה, אז מיד,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

שמאלה, איפה שבררכת השחייה, אם אתה מכיר.

יהודה פרוידינגר:

כן.

אדיר שוורץ:

אוקי.

עמנואל זלטס:

יש שם תברואה גם, איזה חדר כזה קטן,

אמי ארבל:

אז השכנים שמתנגדים, אפשר לראות שהשכנים זה בנייני המגורים האלה, הם למעשה נמצאים על הרחוב העליון, אין להם גישה מהרחוב התחתון.

עמנואל זלטס:

יש איזה שבילים שמה.

אמי ארבל:

לא, אבל אני מדבר על רכבים. החניה הזאתי והכביש הזה משרת למעשה את הבניין של בית הספר ואת המתנ"ס שמצפון, הבריכה ואולם הכדורסל וכולי. לכן יש הפרדה ולכן גם דחינו את כל ההתנגדויות. מה זה סעיף 9, אליעזר?

אליעזר ראוכברגר:

לא, סעיף 9 הם טוענים שזה לא לתושבי השכונה,

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

חלק. ואני זוכר, בהיתר היה, בדקנו את זה וזה לפחות 50% אם לא יותר כן תלמידות של תושבי השכונה.

יהודה פרוידינגר:

לא משנה, גם אם יש בית ספר עם אופי מיוחד שבאמת מרכז מכל העיר, צריך למצוא לזה מקום בעיר.

אמי ארבל:

אין שכונה שאין בה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בוא, כל שכונה מעדיפה קודם כל לצרכיה.

יהודה פרוידינגר:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שלא, ברור שכל שכונה צריכה לתרום משהו לעל אזורי, נכון. אבל פה זה עוד יותר, אני מדבר על עוד יותר. שאז בהיתר בדקנו את זה,

יהודה פרוידינגר:

יש שמה באזור שני בתי ספר.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אמור להיות לפי התכנית שני בתי ספר.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) בית שולמית,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, לפני, לפני הזה. אני מדבר בהיתר. מה יהיה עכשיו, יש וועדת הקצאות, אנחנו לא וועדת הקצאות.

יהודה פרוידינגר:

לא, מה שאני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה שהיה בהיתר, מה שאז בדקנו, היה מדובר אחד ל-, איך אתה קורא לזה, בית שולמית, והשני היה בית יעקב. בית יעקב זה כולם או 99% תושבות השכונה. אז לבוא ולטעון לא תושבות השכונה, לדחות ולהגיד כן תושבות השכונה. עכשיו, אני לא יכול להגיד את זה על כולם, אבל על חלק נכבד ביותר אם לא מעל 50%, כן? מהאלה שאמורים ללמוד שמה, הם תושבות השכונה. גם בבית שולמית יש תושבות השכונה. יש גם מבחוץ, נכון, אבל גם תושבות השכונה.

יהודה פרוידינגר:

אבל באמת לבית שולמית יש אופי מיוחד, שהוא חייב להיות באיזשהו מקום בעיר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל זכותם של תושבי השכונה להגיד, למה אנחנו הקרבן.

יהודה פרוידינגר:

בגלל שיש לכם תנאים טובים. כי יש שמה חניה מיוחדת,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה כתוב, אז זה כתוב. זה בסדר, זה כתוב. אבל אני אומר, עוד יותר, מעל 50% מהתלמידות שאנחנו אז בדקנו בהיתר, כן? הן כן תושבות השכונה. אז מה אתה אומר שלא תושבות השכונה?

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אמי ארבל:

תראה, הוספתי סעיף,

אליעזר ראוכברגר:

מבדיקה שעשתה (לא ברור) היתרי הבנייה בעבר, כן, לא ברובם, בצורה משמעותית, במקום ברובם בצורה משמעותית לתושבי השכונה, כן משמשים בפועל בצורה משמעותית לתושבי השכונה. זה הכל.

אמי ארבל:

אוקי. תכנית 7 בסדר היום, תכנית 13,

אדיר שוורץ:

אמי, (לא ברור) מגרש ספורט, סליחה?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל עושים שמה,

אמי ארבל:

אולם.

אליעזר ראוכברגר:

אולם במקום. הפוך, הוא יהיה מקורה והוא יהיה זה.

אמי ארבל:

כל זה מגרשי ספורט.

אליעזר ראוכברגר:

לכל בית ספר יש לו גם מגרשים.

אדיר שוורץ:

כל מגרשי הספורט האלה הולכים ויהיה אולם אחד במקומו?

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש גם נדמה לי מגרש לבית ספר,

אדיר שוורץ:

לא משאירים מגרש חיצוני אחד?

אליעזר ראוכברגר:

לבית הספר בוודאי שיש.

אדיר שוורץ:

זה מה שאני שואל.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אחרי צהרים הוא משמש כנראה את תושבי השכונה,

אדיר שוורץ:

זה אולם בגודל תקני? זה אולם גדול?

עמנואל זלטס:

חייב להיות.

יהודה פרוידינגר:

לא חייב להיות.

עמנואל זלטס:

משרד החינוך לא יתקצב, לא ייתן.

אליעזר ראוכברגר:

פיס, פיס.

ישראל קלרמן:

פיס, פיס, לא משרד החינוך.

אליעזר ראוכברגר:

פיס.

אדיר שוורץ:

לא, אנחנו בונים הרבה אולמות קטנים בתי ספר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן. דרך אגב, רק את מספר הכיתות כמו ש-,

אמי ארבל:

התכנית לא אומרת מספר כיתות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מאפשרת אבל?

אמי ארבל:

אין מניעה. לא קובעים מספרים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זכויות.

אמי ארבל:

כן, כן, זה הגדלנו את הזכויות.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זאת אומרת דיברנו על 24, 24.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

זה התכנית, יש פה גם אולם ספורט וגם מגרש ספורט חיצוני שיוכל לשמש אחרי צהרים גם את,

אליעזר ראוכברגר:

את השכונה.

אמי ארבל:

את השכונה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. טוב, הלאה.

אדיר שוורץ:

תודה.

תיק 1310085

אמי ארבל:

תכנית 7 בסדר היום, תכנית 1310085, תכנית בסמכות הוועדה המקומית בהר חוצבים, תכנית קטנה שמבקשת להוסיף 500 מטר עבור הרחבה של מפעל (לא ברור) לבנות שמה. הוא גם בא לפתור בעיות נקודתיות של קווי בניין, כי הכביש, כביש 21,

חיים כהן:

מה זה, מפעל למה?

אמי ארבל:

איזה מפעל?

חיים כהן:

מה זה, מפעל למה?

אמי ארבל:

לא יודע,

חיים כהן:

מפעל, משרדים, מפעל תרופות, יש שמה כל מיני דברים.

יהודה פרוידינגר:

בורקסים.

אמי ארבל:

לא, לא, זה בניין תעשייתי. הדברים היחידים שיש (לא ברור) מפעל לתעשייה עתירת ידע. פה ספציפית,

יוחנן וייצמן:

ברור.

אמי ארבל:

יש להם בעיה בעיקר בגלל שהכביש, שלוחה של כביש 21 שבאה למעשה ולקחה לו חלק מהמגרש, בעיה עם קווי בניין. הם עשו שינוי קווי בניין, הם כבר עושים 500 מטר,

יהודה פרוידינגר:

יש שמה מפעל לבשר טוב,

אמי ארבל:

המגרש ריק היום.

יהודה פרוידינגר:

לא, אני אומר, בהר חוצבים.

אמי ארבל:

בשר, לא יודע אם זה כל כך הייטק.

יהודה פרוידינגר:

מפעל לבורקסים יש שמה.

אמי ארבל:

תכנית 8 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

היום יש בשר של הייטק.

אמי ארבל:

זה נכון. יש גם בשר שעושים בהייטק.

עמנואל זלטס:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אפילו אפשר לאכול אותו עם חלב.

רלי חיים:

(לא ברור) שהוא טעים.

אמי ארבל:

תכנית 11, כן, זה לא בשר.

גבריאל אבזבקיב:

בשר בהדפסה תלת ממדית זה.

תיק 1266170

אמי ארבל:

כן, זה לא בשר, ברור שאתה יכול לאכול אותו עם חלב. תכנית 8 בסדר היום, 1266170, תכנית בסמכות הוועדה המקומית בשרפת, זה תיקון החלטה להפקדה. בעבר דנו בתכנית והמלצנו להפקיד. ישבו איתנו ועשו קצת שיפורים בבינוי, הוסיפו חצי קומה, הורידו קירות של חניה שהיו, לא אהבנו אותם, הם תיאמו את זה איתנו אנחנו ממליצים להפקיד.

תיק 493 ב'

אמי ארבל:

תכנית 9 בסדר היום, תכנית 493 ב', תכנית בינוי שמקודמת על ידי מנח"י בוואדי ג'וז, תוספת של אגף, קומה לבית ספר קיים בשכונה, ממליצים לאשר.

תיק 1227230

אמי ארבל:

תכנית 10 בסדר היום, תכנית 1227230, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה תכנית שהופקדה בבית צפאפא, תכנית שהופקדה בסמכות הוועדה המחוזית, קיבלנו הערות השר כי לא היו התנגדויות, ואנחנו מתייחסים להערות השר ומתקנים ונותנים תוקף.

תיק 1227230

אליעזר ראוכברגר:

תכנית 11 קיבלתי בקשה להוריד את זה מסדר היום,

יהודה פרוידינגר:

11?

אליעזר ראוכברגר:

לשבת איתכם. (לא ברור) בית ספר משהו.

חיים כהן:

יש שמה, יש שמה אם אני לא טועה בעיה עם החניה שהם רוצים ש-,

אליעזר ראוכברגר:

יש איזושהי בעיה.

אמי ארבל:

(לא ברור) זה נורא פשוט אבל,

עמנואל זלטס:

ישבו איתך, חבל על הזמן. ישבו איתך ו-,

אמי ארבל:

הם ישבו איתי כבר.

עמנואל זלטס:

שישבו עוד פעם.

אליעזר ראוכברגר:

ו-? רגע, רגע, ו-?

אמי ארבל:

אני יכול להסביר מה הסיפור.

אליעזר ראוכברגר:

בוא תסביר, בוא נראה את זה.

חיים כהן:

(לא ברור) שיש את הבעיה עם החניה שרוצים,

אריאל גולן:

אני לא משתתף בדיון,

חיים כהן:

(לא ברור) חניה של בית ספר שרוצים,

אריאל גולן:

אני לא משתתף בדיון.

רלי חיים:

אני רושמת.

חיים כהן:

שיהיה מעבר למגרש הצמוד, משהו כזה.

אמי ארבל:

זה נורא פשוט. יש פה שני מגרשים חומים. יש את המגרש החום הזה, שזה כרגע התכנית,

עמנואל זלטס:

אגב, בסמכות מקומית, נכון?

אמי ארבל:

שכרגע דנים עליה.

עמנואל זלטס:

סמכות מקומית.

אמי ארבל:

כן. זה מגרש חום, אני אשים רגע ייעודי קרקע. אתם רואים? זה מגרש חום שעליו כרגע מקודמת התכנית, וזה התכנית שמקודמת, מגרש של העירייה שמקודם על ידי הבעלים הפרטיים. העירייה מקדמת תכנית למגרש הזה. המגרש הזה הוא מגרש,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא הבעלים הפרטיים? אתה אומר מגרש עירייה.

אמי ארבל:

מי שזכה, לא, מי שזכה,

אליעזר ראוכברגר:

אה, מי שקיבל את ההקצאה?

אמי ארבל:

מי שקיבל את ההקצאה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

זה מגרש חום אחר ש-, אנחנו עכשיו מקדמים את התכנית, המגרש הזה הוא מגרש חום כמו שאתם רואים, כלוא. אין לו גישה כי זה שצ"פ וזה שצ"פ וזה בניין מגורים.

אליעזר ראוכברגר:

נו?

אמי ארבל:

לכן בעצם אנחנו ביקשנו שדרך החנייה שתהיה פה תהיה גם זיקת הנאה שתאפשר מעבר מכאן.

אליעזר ראוכברגר:

ולמה לא דרך השצ"פ?

אמי ארבל:

כי אנחנו לא רוצים,

יוחנן וייצמן:

מדברים על חניה, לא על (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

בוא, תראה לנו איך זה נראה, מה זה מפריע שאתה נותן מעבר למישהו אחר,

אמי ארבל:

לא, זה לא מפריע, יש פה כניסה לחניה, לחניון, יש פה קירות תמך מטורפים, וכולה רוצים מעבר בתוך החניון, שייתן מעבר גם לזה. עכשיו, מי שדיבר איתי אמר שיש היגיון שפה לא, לעשות, בתכנית החדשה שאנחנו מגישים שהחום לא יהיה פה אלא יעבור לעשות חילופי קרקע עם השצ"פ ואז החום יעבור ליד ה-, או לכאן או לכאן לצורך העניין, אולי יותר הגיוני לכאן, ואז כל זה יהיה שצ"פ ואז לא תהיה בעיה של נגישות כי (לא ברור) הוא ברחוב.

חיים כהן:

נו, זה נשמע הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

נשמע מצוין.

אמי ארבל:

יש בזה היגיון, יש בזה היגיון,

אליעזר ראוכברגר:

לא לכאן, לשם.

חיים כהן:

לשם בפינה.

אמי ארבל:

כן, יש בזה היגיון.

אליעזר ראוכברגר:

לפה, לכאן.

חיים כהן:

אני רק מתנגד אבל,

אמי ארבל:

בעבר, בעבר (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

ואז החוס מחובר,

חיים כהן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

והשצ"פ מחובר (לא ברור),

חיים כהן:

אמי, יש לי רק (לא ברור) דבר אחד. איך זה שאתה לא הצעת את זה?

אמי ארבל:

אני הצעתי את זה לפני כמה שנים,

חיים כהן:

אתה הרי,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

חיים כהן:

זה מתאים לך,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אני הצעתי את זה לפני כמה שנים, בסוף זה הגיע עד , להבנתי לרמת המנכ"ל, (לא ברור) לא עובד.

חיים כהן:

מה זה לא עובד?

יוסי חביליו:

מה קורה, (לא ברור) ?

חיים כהן:

(לא ברור) את ההצעה הזאת,

אמי ארבל:

ולכן אני אומר, זיקת ההנאה שמבקשים פה היא שולית, זה לא הבעיה פה. אם יהיה פה מגרש בסוף
כאן אז ,

אליעזר ראוכברגר:

פה, במגרש הזה החום הקטן,

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יש גם מישחו שזכה בהקצאה?

חיים כהן:

אני חושב שכן.

אמי ארבל:

אני לא יודע. אני לא יודע.

יהודה פרוידינגר:

ב-11,

חיים כהן:

לדעתי זה בתי כנסת שמה.

יוסי חביליו:

מה?

יהודה פרוידינגר:

בתיק 11.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה מה זה עכשיו, אני שואל, מישחו זכה בהקצאה?

אמי ארבל:

הבעיה זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

מי מגיש עכשיו, ההוא?

אמי ארבל:

אנחנו, אנחנו.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו?

אמי ארבל:

אגף תכנון.

צביקה כהן:

רגע, רגע, אז מה, (לא ברור) הם רוצים לקחת פה, הם רוצים לקחת פה, איך קוראים לזה, הם רוצים לקחת פה את המעבר.

אמי ארבל:

לא, שניה, אז כל מה שאנחנו ביקשנו,

צביקה כהן:

זה זיקת הנאה.

אמי ארבל:

כל מה שאנחנו ביקשנו כרגע בתכנית שהוגשה על ידי מי שקיבל את ההקצאה, לא העירייה, זה בחניון שיש בו (לא ברור) ממילא,

צביקה כהן:

כן?

אמי ארבל:

יהיה מעבר אחד לפה, זה כל מה שביקשנו.

צביקה כהן:

אתה מבין ש (לא ברור) .

אמי ארבל:

(לא ברור) חניון אבל.

צביקה כהן:

בסדר, ימצאו מקום אחר.

אמי ארבל:

אין ימצאו.

חיים כהן:

אמי, אני חושב ש-,

אמי ארבל:

(לא ברור) באזור הזה,

חיים כהן:

אמי,

אמי ארבל:

(לא ברור) גם אם אני אעשה כביש פה זה מגיע למפלס העליון, לא למפלס התחתון. (לא ברור) זה משהו מאד,

חיים כהן:

אני חושב שההצעה המקורית שלך הכי טובה.

אמי ארבל:

גם, אפשר לבחון את זה אבל זה לא קשור, גם אם תהיה זיקת הנאה כרגע ולא תמומש בסוף, לא יקרה שום אסון. זה לא, התלת ממד פה הוא כן מראה דברים נחמדים, כן? נחמדים (לא ברור). נעשתה פה חפירה מאד מאד גדולה כי יש פה הפרשי טופוגרפיה מאד מאד גדולים והרבה מאד כסף גם,

צביקה כהן:

לא, אבל אמי, אתה מבין ש-,

אמי ארבל:

(לא ברור) טופוגרפית,

צביקה כהן:

אמי,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, אבל על זה אף אחד לא מדבר בכלל.

אמי ארבל:

לא, לכן אני אומר, דווקא בכניסה, תסתכלו פה, בכניסה לחניה שיש כאן, יש פה כניסה לחניה,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אני רואה שיש פה כבר בנוי,

אמי ארבל:

לחניון הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אני רואה שיש פה כבר בנוי.

אמי ארבל:

(לא ברור) מיועד להריסה.

חיים כהן:

מה שבנוי זה,

אליעזר ראוכברגר:

אה, זה מיועד להריסה.

אמי ארבל:

יש פה כניסה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר זה מיועד להריסה, זה לא רלוונטי.

אמי ארבל:

זה מיועד להריסה. בתכנית כרגע יש פה כניסה לחניה, אתם רואים את הטופוגרפיה פה, כל מה שאנחנו מבקשים, שבחניון יהיה אפשר להיכנס גם לפה, לחניון שמתחת לזה. אם ייגשו פה מהחניון למעלה, זה מגיע במפלס למעלה שלא נכון תכנונית.

צביקה כהן:

כן, אבל אי אפשר להיכנס, אי אפשר להיכנס למוסד חינוכי דרך מוסד חינוכי אחר.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) זה במינוס.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא מוסד חינוכי, זה בית ספר, זה בית כנסת.

אמי ארבל:

למה לא? מה,

חיים כהן:

לא, יש גם סולם, גם בית ספר שמה, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

אה, גם וגם?

חיים כהן:

אז מה, זה יהיה הכניסה הורדת תלמידים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בקטן, בקטן.

צביקה כהן:

פה?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צביקה כהן:

זה גן, נו.

אליעזר ראוכברגר:

זה תלמוד תורה, שני תלמודי תורה יש פה.

אמי ארבל:

לא יודע, אבל זה אמרתם עוד לא הוקצה. אני לא יודע.

צביקה כהן:

לא,

אמי ארבל:

חיים, אתה יודע שזה הוקצה כבר המגרש הזה?

חיים כהן:

כן, כן, אולם בית הכנסת של חסידים.

אליעזר ראוכברגר:

בית כנסת של קהילה מסוימת וסולם.

ישראל קלרמן:

איזה רחוב זה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

איזה רחוב זה?

אליעזר ראוכברגר:

זה במנחת יצחק,

חיים כהן:

על יד,

אמי ארבל:

ליד ה-,

ישראל קלרמן:

אה, מנחת יצחק.

עמנואל זלטס:

מתחת לרב שפע.

אמי ארבל:

הרב שפע, זה הרב שפע.

ישראל קלרמן:

אתה יכול (לא ברור),

חיים כהן:

אני אסביר לך, אמי,

ישראל קלרמן:

מה קורה לכם,

יוחנן וייצמן:

זה בניין, זה שלו,

ישראל קלרמן:

של בקשי. חיים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בקשי זה הראשון.

ישראל קלרמן:

איזה ראשון?

אליעזר ראוכברגר:

זה הגדול,

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

השני זה סולם ועוד בית כנסת שם.

ישראל קלרמן:

אה, (לא ברור) החיידר שלו.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

צביקה כהן:

אמי, איך קוראים לזה, לייזר, בסדר?

אמי ארבל:

מה?

צביקה כהן:

ישבו איתך, אמי?

אמי ארבל:

אין לי בעיה להוריד, לבדוק עוד פעם.

צביקה כהן:

הוא אומר להוריד, לבדוק את זה עוד פעם.

חיים כהן:

לא, אבל לבדוק גם את האופציה לחזור לתכנית המקורית של אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שהיא הכי הגיונית.

חיים כהן:

הגיונית,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו גם מקבלים בזה שצ"פ איכותי.

חיים כהן:

נכון, ואם אני לא טועה כשהוא מדבר שהמנכ"ל, מתכוונים למנכ"ל הקודם, לא למנכ"ל העכשווי. לפי,
אם אתה עושה לפני כמה שנים זה היה אז לכאורה זה זה.

ישראל קלרמן:

מה, זה אמנון?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, ירד מסדר יום. קדימה.

עמנואל זלטס:

לצורך מה?

אליעזר ראוכברגר:

ירד לבדיקה. לבדיקה, לבדיקת היתכנות לעשות החלפת שטחים עם השצ"פ ולייעל את הכניסות ואת השצ"פ. הלאה, 12. קדימה.

ישראל קלרמן:

אמי, (לא ברור) ?

אמי ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

מי מגיש?

צביקה כהן:

12.

אליעזר ראוכברגר:

עיריית ירושלים מגישה את זה.

אמי ארבל:

האגף, האגף.

יוסי חביליו:

מה, זה שטח פרטי או שטח של העירייה?

אליעזר ראוכברגר:

שטח חום שהוקצה לעמותות.

יוסי חביליו:

לא, לפנימייה אנחנו לא נותנים,

אליעזר ראוכברגר:

אה?

חיים כהן:

לא פנימייה,

יוסי חביליו:

רוצים לעשות פנימייה.

חיים כהן:

לא פנימייה,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל אנחנו כן נותנים לפנימיות.

יוסי חביליו:

כתבו, הם רוצים פנימייה.

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל אנחנו נותנים לפנימיות. מה זה משנה? לא זה הנושא כרגע. אמי, תמשיך.

צביקה כהן:

לייזר, תשמע,

אמי ארבל:

תכנית,

צביקה כהן:

רגע, שניה רגע.

יוסי חביליו:

רגע, מי זה המבקש? מי זה העמותה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, המבקש זה עיריית ירושלים.

יוסי חביליו:

לא, מי זה העמותה?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע. מה זה משנה?

יוסי חביליו:

משנה בטח, אם זה עבריינים,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה קשור? אז לך לוועדת הקצאות, מה אתה עכשיו רוצה פה? נו.

צביקה כהן:

(לא ברור) תעשה את תכנית 14,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צביקה כהן:

תעשה את 14 (לא ברור), תעשה טובה. יהיו פה, הוא יעשה לך עד אחרי מתנגדים, (לא ברור) שעות,

ישראל קלרמן:

תעשה את 14 לפני 13.

צביקה כהן:

כן.

ישראל קלרמן:

זה עכשיו שעה,

צביקה כהן:

הוא הולך עכשיו לחפור ב-13 שעות.

אליעזר ראוכברגר:

מה לך ול-14?

צביקה כהן:

לא, יש פה בקשות.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

צביקה כהן:

בסדר, לא אכפת לי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, נעשה את זה מהר.

צביקה

כהן:

כן? יאללה, נו.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תיק 1366145

אמי ארבל:

תכנית 12 בסדר היום, תכנית 1366145, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית בשועפט. התכנית מבקשת תוספת קומות מעל בניינים, תוספת יחידות דיור, אנחנו המלצנו לדחות. יש פה סיפור ארוך של תכניות שהוגשו בעבר ונדחו בעבר וזה רק עכשיו לא,

יוסי חביליו:

רגע, למה לדחות? לא הבנתי.

אמי ארבל:

כתוב, הנה, אני מסביר,

יוסי חביליו:

רגע, שניה,

יוחנן וייצמן:

בוא הנה, זה לא הוגן, באת ל-13, אל תדבר על 12.

אמי ארבל:

הוגשו פה בעבר תכניות שנדחו, התכנית לא תואמת למדיניות, לא באחוזי הבנייה, לא במספר הקומות, ולכן אנחנו מציעים לדחות.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, 13.

אמי ארבל:

תכנית 13 בסדר היום, תכנית 948,

יוסי חביליו:

לא, אבל רגע, שניה, לפני זה, אבל אמי,

אמי ארבל:

מה?

יוסי חביליו:

למה (לא ברור),

תיק 948356

אמי ארבל:

כתוב אבל, יוסי, נו מה, תקרא. מה זה למה? תכנית 13 בסדר היום, תכנית 948356, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה מתחם הרדוף בגילה.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, חברים, הנה, הגענו ל-13 של יוסי, נו.

אמי ארבל:

תכנית פינוי בינוי משמעותית. התכנית למעשה הייתה בדיון בוועדה, אתם זוכרים, לפני כמה חודשים אני חושב, ונדחתה בוועדה ב-30.10.24 כי הוועדה בעצם, היה פה סיפור, אם אתם זוכרים, עם בניין אחד שלא היה לו הסכמות ולכן הוועדה המחוזית, למרות שלא היו הסכמות,

חיים כהן:

(לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר :

חיים, חיים, לא מעניין אותך תכנית 13?

אריאל גולן :

הרדוף, נו.

אמי ארבל :

הוועדה, אתם בוועדה פה, הוועדה המחוזית, סליחה, הפקידה את התכנית למרות שידעו שלבנין אחד אין הסכמות, וזה הגיע לפה בהתנגדויות והוועדה בעצם החליטה שלאור העובדה שאין התנגדויות אי אפשר להסתמך על,

אליעזר ראוכברגר :

אין הסכמות.

אמי ארבל :

אין הסכמות. אי אפשר להסתמך על ההחלטה של הוועדה המקומית להצטרפות, ולכן הוועדה דחתה את התכנית באוקטובר. מה שקרה מאז, שהיזם בעצם פנה לבנין וקיבלנו מכתב מעורך דין שמייצג אותם שהם עשו מאמץ ובעצם הגיעו לאחוז הנדרש של ההסכמות גם בבנין הזה שלא היו לו הסכמות, ולכן כרגע יש לו 50% הסכמות, ולכן כרגע מבחינת ההסכמות הנושא ירד, ולכן החזרנו את זה לדיון לדון בשאר ההתנגדויות.

אדיר שוורץ :

זה נדרש לשלב הזה?

אמי ארבל :

כן. התקנות קובעות שצריך 50% מכל בנין לפחות, ו-60% מסך הכל של התכנית, ובזה הם עומדים כרגע. ולכן החזרנו את זה למעשה לדיון. היה פה,

יוחנן וייצמן :

אני ארחיב מה שאדיר לא אמר במילים שלו,

אמי ארבל :

כן.

יוחנן וייצמן:

השאלה, אנחנו ביקשנו שלא תהיה הפקדה,

אמי ארבל:

נכון, אמרתי.

יוחנן וייצמן:

אם לא תהיה חתימה שלנו. בעצם,

אמי ארבל:

שזה לא יחליף.

יוחנן וייצמן:

מירכאות, אני עושה את זה שלא יצא בתמליל, אז אני אומר. מירכאות, "רימו אותנו", "עבדו עלינו".

יוסי חביליו:

נכון, שיצא בתמליל,

יוחנן וייצמן:

השתמשו,

יוסי חביליו:

רימו אותנו.

יוחנן וייצמן:

שלא כהוגן בחתימה, באמירה שלנו,

אמי ארבל:

(לא ברור) לאשר את זה.

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני לא אומר לא לאשר כי יש פה אנשים, אבל יש פה בעיה. אני מרגיש לא נכון עם התהליך.

ישראל קלרמן:

לא, זה פגיעה עצומה בוועדה.

אמי ארבל:

זה קורע מצחוק.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו נותנים החלטה, בא איזה פקיד אפילו, לא,

אמי ארבל:

לא, וועדה מחוזית.

יוחנן וייצמן:

בא איזה עובד בלשכת,

אמי ארבל:

וועדה מחוזית.

יוחנן וייצמן:

זה לא וועדה מחוזית.

אמי ארבל:

וועדה מחוזית.

יוחנן וייצמן:

זה עובד במחוז שמחליט אפילו שאתה אומר לא, אני לא חותם,

יוסי חביליו:

זה גם לא נבחרים.

יוחנן וייצמן:

הוא כותב, עיריית ירושלים חתמה. יש פה תהליך הזוי.

אמי ארבל:

שניה, רק בוא, תהיה הגון אבל. בהחלטה של הוועדה המחוזית ספציפית כתוב בהחלטה,

יוחנן וייצמן:

באיזה החלטה? ההחלטה האחרונה, אחרי שאנחנו הצפנו את זה.

אמי ארבל:

בהחלטה להפקדה, לא, בהחלטה להפקדה של הוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:

כתוב?

אמי ארבל:

כתוב שלמרות, אני יכול להראות לך את זה.

יוחנן וייצמן:

אה,

יוסי חביליו:

בגלל העירייה,

אמי ארבל:

למרות ש-, אני אראה לכם.

יוסי חביליו:

בגלל העירייה,

אמי ארבל:

כן, נכון, אבל,

יוסי חביליו:

נכון,

אמי ארבל:

לא, אבל זה, אני אומר, זה לא פקיד, זה החלטה של הוועדה המחוזית, חברים, בואו.

יוחנן וייצמן:

וועדה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) פקידים, בסדר, אבל רימו אותנו.

יוחנן וייצמן:

עושים צחוק מההחלטות שלנו, יש פה דבר שלא יכול להיות. מה שהם לא צריכים אותנו, לא צריכים אותנו.

אמי ארבל:

אני רק אומר,

אדיר שוורץ:

לא שרימו אותנו, רימו את התושבים ושמו עלינו פס.

יוסי חביליו:

נכון. בסדר,

יוחנן וייצמן:

לא, השתמשו באמירה שלנו ואמרו שחתמו ועל זה העמידו את זה בתנאי סף ועל זה דנו בזה ואישרו את זה והפקידו את זה.

אדיר שוורץ:

עברנו דרך מאז,

יוחנן וייצמן:

היה פה הליך לא נכון.

אדיר שוורץ:

בזכות הפרויקט הזה עברנו עוד איזה דרך מאז.

יוחנן וייצמן:

נכון.

יוסי חביליו:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

וטוב מאד, דרך אגב.

אדיר שוורץ:

טוב מאד.

יוסי חביליו:

לא, אני גם אגיד שאני קיבלתי היום טלפונים ובימים האחרונים שבאו ולחצו על הדיירים והבטיחו להם דברים, לדיירים הספציפיים מעבר למה ש-, אני חושב שצריך לבקש את הבדיקה לפני שמחליטים שהמחלקה החברתית שגם לא פה היום,

יהודה פרוידינגר:

של מינהלת להתחדשות?

אריאל גולן:

כן.

יוסי חביליו:

כן.

אריאל גולן:

אני מסכים איתך, יוסי.

אליעזר ראובברגר:

אני חושב שצריך להגיש תלונה למשטרה שהבטיחו להם דברים.

יוחנן וייצמן:

לא בטוח.

יוסי חביליו:

יכול להיות.

אריאל גולן:

מותר להם להבטיח דברים.

יוסי חביליו:

לא, אבל באמת, אני, המינימום שאני מבקש,

אריאל גולן:

מותר להם להבטיח דברים.

יוסי חביליו:

מה?

אריאל גולן:

מותר להם להבטיח דברים. אני מכיר יזם שלוקח,

יוסי חביליו:

מה, (לא ברור) חוזה?

אריאל גולן:

לא (לא ברור),

יוסי חביליו:

לאנשים האלה?

אריאל גולן:

תקשיב, אני מכיר יזמים שלוקחים את הדיירים למלון לסוף שבוע,

אמי ארבל:

אני רק מקריא לכם את הסעיף של החלטת הוועדה.

יוסי חביליו:

אתה יודע מה?

אריאל גולן:

ככה טוחנים להם את המוח, ובמוצאי שבת כולם חותמים.

יוסי חביליו:

יכול להיות, זה לא בסדר בעיניי.

אריאל גולן:

למה לא בסדר, מה אכפת לך? מותר להם לעשות.

אמי ארבל:

הוועדה המחוזית,

יוסי חביליו:

לא, לא, לא, כמו שהיו עושים בזמנו עם ה (לא ברור) הוטל,

אריאל גולן:

נכון.

יוסי חביליו:

לוקחים אותם למלון ומחתימים, ואחרי זה בתי משפט שנים.

יוחנן וייצמן:

בכל אופן,

יוסי חביליו:

אתם לא מבינים מה הולך. הייתי בכנס כזה, אתה יודע איזה כיבוד, במלון שמה בקריית משה.

אדיר שוורץ:

לא, אבל,

אריאל גולן:

בקריית משה, לקחו אותם למלון,

אדיר שוורץ:

לייזר,

אריאל גולן:

לשבת.

אדיר שוורץ:

אולי נבקש,

יוחנן וייצמן:

יוסי, בוא נהיה כנים, בוא נהיה כנים עם עצמנו, עכשיו באמת,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) שיבוא רגע,

יוחנן וייצמן:

היה פה דבר, אני מוכן להשתמש אפילו במילה נוכחות, אבל סך הכל יש פה דיירים, הדיירים הסכימו, אני לא רואה סיבה לא לאשר.

יוסי חביליו:

לא, אבל (לא ברור) שזה גבולי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בחייכם,

יוסי חביליו:

יש מתנגדים גם, תראה כמה מתנגדים.

יוחנן וייצמן:

אז בוא, נדון בהתנגדויות.

יוסי חביליו:

לא, אני מבקש,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, נדון בהתנגדויות, דרך אגב, יכול להיות שהם ילכו לבית משפט ויגידו שההחלטה שלנו לא חוקית.

יוסי חביליו:

לא, לא, אז וייצמן, יש לי הצעה.

יוחנן וייצמן:

יש סיכוי ששופט ביום מן הימים יבדוק את ההחלטה שלנו היום ויגיד, זה לא חוקי.

יוסי חביליו:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זה פינוי בינוי,

יוחנן וייצמן:

לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מה שאני אמרתי.

יוסי חביליו:

לא, אבל המינימום שאני מבקש,

יוחנן וייצמן:

בוא נזוז, בוא נזוז, נהיה נורא מאוחר.

יוסי חביליו:

לא, לא, למה?

יוחנן וייצמן:

למה? כי אני רוצה לצאת לטיול, ואני רוצה שידונו בעוד חמש תכניות.

יוסי חביליו:

לא, אני מקצר לך. אני מציע לדחות את זה לשיבה הבאה ולבקש מעומר שיבוא לפה, וגם יבדוק עכשיו את המהלך האחרון.

יוחנן וייצמן:

אני הסברתי למה לאשר.

יוסי חביליו:

כי אני טוען שהוא היה לא חוקי, מצד אחד איומים ומצד שני,

אדיר שוורץ:

בוא נבקש מהם לעלות רגע.

יוסי חביליו:

לא, אבל מה לעלות, אני רוצה שיבדוק את זה. הוא לא הכין את עצמו.

אמי ארבל:

(לא ברור) בשלב ההתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי.

יוסי חביליו:

למה לא רלוונטי?

יוחנן וייצמן:

הוא לא ידע לעשות את זה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא עושה, הוא לא עושה בדיקה בהתנגדויות.

יוחנן וייצמן:

הוא לא יודע את זה בהשכלה.

יוסי חביליו:

הוא יכול לעשות בדיקה, הוא היה פה ואמר לנו את זה גם בפעם שעברה.

אליעזר ראוכברגר:

בפעם שעברה הוא היה בעד, היה בעיה עם החתימות, פתרו את הבעיה. אז מה?

יוסי חביליו:

אני מבקש שיבוא לפה ושניתן לו שבועיים שיבדוק את הנושא הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד לקבלת את המלצת מהנדס העיר.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, מי בעד?

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד?

יוסי חביליו:

מה, רגע, מהנדס העיר, אתה לא רוצה שהם יבואו? אמר, איפה הם? שיבואו.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד לקבלת את המלצת מהנדס העיר?

יוסי חביליו:

רגע, רגע, תן לי לשכנע את הוועדה. אתה עושה ממני צחוק.

אליעזר ראוכברגר:

למה? אתה כבר מדבר חמש דקות ברצף.

יוסי חביליו:

אני דיברתי דקה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

אני אתן לך עוד דקה.

יוסי חביליו:

אני מדבר עכשיו לפרוטוקול,

אדיר שוורץ:

בכל מקרה בוא נעבור על ההתנגדויות.

יוסי חביליו:

רגע, לא, לא, לא, אני לא רוצה היום, אדיר. תקשיב לי רגע, ותהיה איתי אולי. שניה, וייצמן. אסולין, שניה.

צביקה כהן:

זה קלרמן (לא ברור), לא אסולין.

יוסי חביליו:

קלרמן.

ישראל קלרמן:

מה?

יוסי חביליו:

הוא מדבר עם וייצמן.

(צוחקים)

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז הוא לא הפך לאסולין.

יוסי חביליו:

רגע. כבוד היושב ראש, אני רוצה לדבר לפרוטוקול.

ישראל קלרמן:

אמי, כמה קומות זה?

אמי ארבל:

כמה מה?

ישראל קלרמן:

קומות.

אמי ארבל:

קומות?

אליעזר ראוכברגר:

40.

יוסי חביליו:

אני מצביע,

אליעזר ראוכברגר:

35.

יוסי חביליו:

אני רוצה לדבר.

אמי ארבל:

ככה קומות.

ישראל קלרמן:

אני רואה,

יוסי חביליו:

כמה זה בגדולים?

צביקה כהן:

בוא הנה, זה מפלצתי.

יוסי חביליו:

רגע, אליעזר, אני רוצה להגיד משהו לפרוטוקול.

ישראל קלרמן:

אמי, סתם אני שואל אותך עכשיו, מה זה האמצעי הזה שנראה,

אמי ארבל:

מה זה מה?

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

שניים נמוכים,

ישראל קלרמן:

למה?

אמי ארבל:

(לא ברור) בניין גבוה. (לא ברור) של עד 10 קומות.

יוסי חביליו:

רגע, אני רוצה לדבר. רק אליעזר,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

נראה לי שיוסי רוצה לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אדיר שוורץ:

נראה לי שהוא רוצה לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

הוא דיבר כבר חצי שעה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) חדשה.

יוסי חביליו:

תקשיב לי.

אליעזר ראוכברגר:

נו?

יוסי חביליו:

שני דברים אני רוצה. כמינימום, לשם הגילוי הנאות, זה ברור שאני המתנגד לגובה הזה של המגדלים.
אבל לפחות,

יוחנן וייצמן:

גם אני.

יוסי חביליו:

(לא ברור) של התושבים, ההצעה שלי היא כזה פשוטה. אנחנו דוחים את זה לעוד שבועיים, מבקשים מעומר גם שיגיע לפה,

אליעזר ראוכברגר:

עומר לא רלוונטי אומרים ל,

יוסי חביליו:

הוא יכול לבדוק את זה בשיחות מול האנשים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר איתם רק בשלב ההפקדה, הוא לא מתעסק בשלב התנגדויות.

יוסי חביליו:

אז אנחנו נבקש ממנו שיתעסק עם זה. זה אחד. שתיים, גם פה המכפיל גבוה, אז גם פה אפשר למנות שמאי .

אליעזר ראוכברגר:

כמה המכפיל פה?

יוסי חביליו:

מעל 4.

אליעזר ראוכברגר:

מעל 4 בגילה?

אדיר שוורץ:

מכפיל 4.2 .

אליעזר ראוכברגר:

נו,

יוסי חביליו:

כן, בגילה?

יוחנן וייצמן:

לא דרמה נוראית.

יוסי חביליו:

מה? מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

אומר לך אמי שזה די מקובל,

יוחנן וייצמן:

זה גילה, זה לא בית הכרם.

יוסי חביליו:

מה זה לא, גילה זה לא פחות טוב מקריית יובל, שזה בין 3,

אליעזר ראוכברגר:

אומר אמי, זה די סביר לאזור.

יוחנן וייצמן:

בקריית יובל זה גם, המכפיל הוא 4, מכפיל 4 זה הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

זה סביר לאזור, אומר אמי.

יוסי חביליו:

שיהיה 4 מינוס, לא 4 פלוס.

אליעזר ראוכברגר:

אבל 4, אמי אומר שזה סביר, פלוס,

יוחנן וייצמן:

אז 4.2 או 3.8, על זה המלחמה?

יוסי חביליו:

כן.

יוחנן וייצמן:

באמת. יוסי, לא.

יוסי חביליו:

זה יכול להוריד לך 10%.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה. מי בעד לקבלת את המלצת מהנדס העיר, לדחות את ההתנגדויות,

יוחנן וייצמן:

לא,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אדיר שוורץ:

סליחה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רלי חיים:

לקבל את המלצת האגף,

אדיר שוורץ:

תשלם את המשפט.

אליעזר ראוכברגר:

המלצת מהנדס העיר.

רלי חיים:

כפי שהיא?

אליעזר ראוכברגר:

כמו שהיא. חלק,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) 91, 92.

יוסי חביליו:

איפה פרוידינגר? רגע, איפה הוא?

אליעזר ראוכברגר:

פה.

יוסי חביליו:

שניה, איפה יהודה?

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אתה לא מצביע (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, ישראל,

יוסי חביליו:

תהיה איתי.

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא אהיה איתך.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, ישראל, חיים ואני. צביקה? טוב, מי נגד?

יוסי חביליו:

נגד אני,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי ואדיר,

יוסי חביליו:

ואדיר.

אליעזר ראוכברגר:

שניים. מי נמנע?

יוסי חביליו:

וצביקה אסולין, לא?

אליעזר ראוכברגר:

נמנע? לא,

יוחנן וייצמן:

נמנעים שתיים. שלוש שתיים,

אליעזר ראוכברגר:

למה? ארבע.

יוחנן וייצמן:

ארבע?

יוסי חביליו:

מי ארבע? רגע,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, אתה רוצה להחליף אותי? בוא, קח את הכיסא.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לספור אתה לא יודע.

יוחנן וייצמן:

לא למדתי ליב"ה.

אליעזר ראוכברגר:

אפילו לספור אתה לא יודע. אתה, אתה וישראל וחיים ואני זה ארבע.

יוסי חביליו:

וייצמן, תעבור אלינו,

יוחנן וייצמן:

אה, ישראל הצביע איתו?

יוסי חביליו:

(לא ברור) אתה מתנגד לגובה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

רגע, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, תיק 14 בסדר יום.

יוסי חביליו:

וייצמן, אמרת שאתה מתנגד לגובה.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 14 בסדר יום.

יוחנן וייצמן:

אבל לא בשלב התנגדויות. אני לא הולך,

צביקה כהן:

הלאה, הלאה, הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

יוחנן וייצמן:

אם התכנית הזאת הייתה בהפקדה, הייתי מצביע נגד.

יוסי חביליו:

תצביע עכשיו נגד.

יוחנן וייצמן:

אני לא עושה את זה בשלב התנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, סע.

יוסי חביליו:

למה לא?

אמי ארבל:

תכנית 14 בסדר היום,

יוסי חביליו:

התכנית הזאת עברה את כל מדורי גיהנום,

אליעזר ראוכברגר:

שש, די.

יוסי חביליו:

אם אתה מצטרף אלינו, אנחנו מפילים את התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

די.

יוחנן וייצמן:

לא, לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמי ארבל:

תכנית 14 בסדר היום,

יוסי חביליו:

אנחנו נהיה תיקן, ופרוידינגר יהיה איתנו גם.

ישראל קלרמן:

אם הוא מצטרף, גם אני מצטרף.

אדיר שוורץ:

הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אנחנו כבר אחרי, אנחנו בתיק 14.

יוסי חביליו:

וייצמן, רגע, הוא רוצה לשנות את הדעה.

אליעזר ראוכברגר:

אין לשנות, הצבענו, נגמר. תיק 14.

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לשנות. הוא הביא חתימות, הוא עשה מה שצריך, אני לא, באמת, מה אתה רוצה מהחיים שלי?

יוסי חביליו:

אתה אמרת שאתה מתנגד לגובה הזה.

יוחנן וייצמן:

אני מתנגד לגובה,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אתה סתם,

יוחנן וייצמן:

ואם התכנית הייתה בהפקדה הייתי מצביע נגדה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה סתם, סיימנו הצבעה, אתה עכשיו שם פול גז בניוטרל. הלאה.

תיק 1326990

אמי ארבל:

תכנית 14 בסדר היום, תכנית 1326990, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, צ"לה 15 בקריית יובל, תכנית שהייתה פעם שעברה בדיון בוועדה וירדה מסדר היום לצורך ישיבה. התכנית למעשה נמצאת בכחולים של קריית יובל באזור שלפי המדיניות של הכחולים של קריית יובל, מציעה בינוי של 160% בארבע קומות. התכנית שהוגשה למעשה כללה שבע קומות, שמונה קומות סך הכל, מתוכם שבע קומות מגורים מעל קומת חניה מעל הקרקע, סך הכל שמונה קומות, ואנחנו המלצנו לדחות את התכנית.

יוחנן וייצמן:

אני וחביליו מציעים (לא ברור) של 18.

אמי ארבל:

הייתה ישיבה,

אליעזר ראוכברגר:

מה 18?

אמי ארבל:

שלי, הייתה ישיבה שלי עם האדריכל והיזם וקיבלתי תכנית מתוקנת אתמול שבגדול נשארה, אמנם הורידו את קומת החניה למתחת לפני הקרקע אבל נשארה בשבע קומות מגורים, אותו דבר בדיוק, ועם 90 ס"מ בגובה יותר נמוך. אני חושב שכמו שכתבנו,

יוחנן וייצמן:

אמי, בוא,

אמי ארבל:

כל מה שקורה בקריית יובל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, תן לו להשלים את הדברים.

אמי ארבל:

כל מה שקורה בקריית יובל מבחינת כמות יחידות הדיור וכל תכנית האב שעשינו פה כולכם מכירים, זה צריך להיות לדעתי שבוע הבא בדיון בוועדה המחוזית גם. אנחנו בכחולים עד היום לא נגענו (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בוא נראה אם קוראים לזה דיון למה שיהיה בוועדה המחוזית, אבל בסדר.

ישראל קלרמן:

שאלה,

אמי ארבל:

אנחנו עד היום לא נגענו בכחולים ולא עשינו שום שינוי בכחולים באף אחד מהם,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בכחול?

אמי ארבל:

אני חושב שזה לא המקרה. מה?

ישראל קלרמן:

הם בכחול?

אמי ארבל:

בכחולים עד היום לא עשינו שינויים.

ישראל קלרמן:

אני שואל, הם, איפה הם?

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה מעצבן אותי.

ישראל קלרמן:

המגרש הזה בכחול?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, בעצם אתה, מה שאתה אומר, אנחנו גם דיברנו על זה לפני הישיבה,

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה גם לפני שבועיים ואנחנו הורדנו את זה בשביל לפנות. וכמו שאתה אומר ישבו איתך, בסדר, זה היה המטרה, בסדר, הכל בסדר. המדיניות פה היא ארבע. הם הציעו שמונה ועכשיו ירדו ל-,

ישראל קלרמן:

שבע.

אמי ארבל:

שבע באותו גובה.

יוסי חביליו:

באותו גובה.

עמנואל זלטס:

אה, באותו גובה?

יוסי חביליו:

לא הורידו פה כלום.

אמי ארבל:

הם הורידו 90 ס"מ.

אליעזר ראוכברגר:

אני, אתה יודע, כדרכי, אני מציע פשרה ואני מציע לעשות באמצע, שש. חמש, השישי זה חצי, זה בעצם חמש וחצי.

יוחנן וייצמן:

חמש וחצי.

אמי ארבל:

חמש?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמי ארבל:

זה 25,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד.

יוחנן וייצמן:

לצמצם לחמש וחצי. מי בעד?

ישראל קלרמן:

שש וחצי, לא חמש,

יוסי חביליו:

אני בעד מה שאמי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני בעד חמש וחצי.

ישראל קלרמן:

למה? אבל (לא ברור),

יוסי חביליו:

אחרי זה כשאני אומר לכם שאתם וועדה של יזמים אתם עושים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מה אני יכול לעשות? גם אמי, גם אמי מתנגד לפשרה,

חיים כהן:

אני רוצה שניה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה יודע, אפשר, בוא, תפסת מרובה לא תפסת.

ישראל קלרמן:

שניה, לא, נכון, לייזר, אבל,

יוסי חביליו:

כמה הוא רוצה? כמה הוא רוצה?

ישראל קלרמן:

שניה אחת, (לא ברור) כמה זה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה שש וחצי,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה שמונה.

אליעזר ראוכברגר:

ואני רוצה חמש וחצי.

ישראל קלרמן:

לא, שש,

יוסי חביליו:

ואחרי זה כשאני אומר שאתם וועדה של יזמים,

ישראל קלרמן:

לא זה מה שאמרת,

יוסי חביליו:

הנה, תשלח (לא ברור) שלי ליזמים,

חיים כהן:

יוסי, יוסי, מותר לי להגיד משהו?

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה מעצבן אותי?

חיים כהן:

ישראל, ישראל, שניה.

ישראל קלרמן:

שניה, שניה,

חיים כהן:

שניה.

ישראל קלרמן:

בין שמונה לארבע כמה,

יוסי חביליו:

תגבה אותו, כל הזמן אתה רוצה להוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שש. לא, אמרתי שש, אבל הקומה השישית היא בנסיגה.

חיים כהן:

חמש וחצי.

אליעזר ראובברגר:

חמש וחצי.

חיים כהן:

אני, רגע,

אליעזר ראובברגר:

כי גם הוא הציע שש וחצי.

חיים כהן:

לייזר, אני יכול?

אליעזר ראובברגר:

הוא לא הציע שבע.

חיים כהן:

לייזר, לייזר, אני יכול שניה להגיד משהו?

אליעזר ראובברגר:

כן. וודאי.

חיים כהן:

אני קיבלתי מייל מהאדריכל שהוא אומר לי שהוא בפגישה שהיה עם אמי, חשוב לי להגיד את זה, ולכן, להיצמד למה שאתה מציע, שזה לכאורה מסתדר. אומר, ישבנו עם אמי, הצגנו תכנית, שש וחצי קומות. הסברנו, אחרי שהסברנו לו את כל הנושא אמי אמר שלחמש וחצי, שזה כמו מה שאתה אומר, יש סבירות שניתן לזה,

אליעזר ראובברגר:

אמי אומר שגם זה, הוא לא הסכים, אבל אני אומר, גם לשיטתו של האדריכל, לא, אמי,

יוסי חביליו:

רגע, עמנואל,

אמי ארבל:

(לא ברור) אני יודע שהוא אמר את זה,

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

הוא כתב את זה. עכשיו אם אתה בא ואומר שהדבר,

אליעזר ראוכברגר:

אומר אמי, אומר אמי, גם אני בעד ארבע וגם זה לא אמרתי. אבל אני אומר, גם לשיטתו של האדריכל,
מה שאמי הסכים זה חמש וחצי ולא שש וחצי,

חיים כהן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ולא שבע, וודאי לא שמונה.

חיים כהן:

וזה בדיוק מה שאני אומר.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

חיים כהן:

ולכן,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אני אומר, בוא נעשה באמצע.

יוסי חביליו:

אבל הנה אמי פה, הוא מרמה הבן אדם.

אמי ארבל:

אבל רק מילה אני רוצה להגיד לכם, רק מילה. אני חושב,

ישראל קלרמן:

איזה נסיגה?

אמי ארבל:

ישראל, שניה רגע, ישראל, תקשיבו רגע,

אליעזר ראוכברגר:

נסיגה כמו ש (לא ברור) ,

אמי ארבל:

אני חושב שאישור כרגע, אישור כרגע, תקשיבו רגע בבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

שש, שש. השישי בנסיגה, זהו.

צביקה כהן:

השש מלא תעשה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הוא הציע נסיגה, בשביל היופי, בשביל הזה.

צביקה כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

(מדברים ביחד)

צביקה כהן:

לייזר, תשאיר,

יוסי חביליו:

ארבע, זה סטייה.

צביקה כהן:

השש יהיה מלא.

אמי ארבל:

אני רוצה רק להגיד לכם,

אליעזר ראוכברגר:

אני הולך עם מה שאמי אמר שהוא מסכים אז, (לא ברור) אמי היום הוא לא אמר. אבל גם האדריכל,

יוסי חביליו:

תגבה את אמי, ההוא משקר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל האדריכל גם אומר את זה. אז אני מציע פשרה. הם הציעו שמונה, אמי אומר ארבע, בוא ניפגש באמצע.

יוסי חביליו:

אבל האדריכל אומר שאמי הסכים, ואמי אומר שהוא לא הסכים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוסי חביליו:

האדריכל שקרן.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל אני מציע,

צביקה כהן:

רגע, רגע, שניה,

יוחנן וייצמן:

באת ל-13,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע פשרה ,

יוחנן וייצמן :

זה הפרת אמונים מה שאתה עושה פה. באת ל-13, אתה מדבר על 12, גם על 14?

צביקה כהן :

בדיוק, כן.

יוחנן וייצמן :

זה לא יהיה פה, אני לא אסכים לזה.

(צוחקים)

אליעזר ראוכברגר :

יוסי, אתה מכיר אותי, אני בעד פשרות. בין 4 שאמי אומר לבין 8 שהם הציעו במקור,

צביקה כהן :

אז 6.

אליעזר ראוכברגר :

אז 6. באמצע. אבל הם רוצים את הנסיגה, גם בשמונה הם הציעו נסיגה וגם ב-7 הם הציעו נסיגה.

צביקה כהן :

אז תן להם שש וחצי עם נסיגה.

אליעזר ראוכברגר :

לא,

יוסי חביליו :

למה אני צריך לתת להם, כשגם אמי ומהנדס העיר (לא ברור) ?

אדיר שוורץ :

אליעזר, אפשר רגע? אני אגיד רגע,

יוחנן וייצמן :

(לא ברור) ירים את ידו.

אליעזר ראוכברגר:

שניה,

אמי ארבל:

אדיר, רק שני משפטים.

אדיר שוורץ:

אליעזר, אני בסוף נוטה תמיד לפשרות כמוד, אבל במקרה הזה אנחנו חוצים גם ככה באלף תכניות אחרות את כל הסיפור של תכנית האב המקורית של יובלים ועכשיו העדכון במחוזית וכן הלאה. לי קשה, כואב כרגע להוסיף עוד מעבר למה שתכנית האב מגדירה פה. תכנית האב מגדירה פה ארבע, אני חושב שארבע זה מכובד, זה יפה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע לכמה, אתה יודע כמעט שאין תכנית,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע, לכל הנמרים אתה נותן אלפי תכניות (לא ברור),

יוסי חביליו:

אני נגד, אני נגד, אני נגד, אני נגד,

יוחנן וייצמן:

נכון, אבל זה מה שקורה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אין תכנית שלא פרצו את תכנית האב, ואתה הצבעת גם בעד. נו אז מה?

יוסי חביליו:

שמה? איפה? אני לא הצבעתי בעד.

אדיר שוורץ:

הגבול צריך להיות איפשהו.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה, אז פה בשביל הקומה וחצי?

אמי ארבל:

זה לא בשביל הקומה וחצי, אני אגיד לך מה, אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, כשזה גם פשרה, הרי לא כולם מסכימים למה שאני מציע, נכון, (לא ברור) מתנגדים, אתה רואה,

אדיר שוורץ:

ברגע ש-, ברגע שהוגשה תכנית האב,

אליעזר ראוכברגר:

גם שצביקה וישראל גם כן מתווכחים.

יוסי חביליו:

לא, אבל תבין, אנחנו מביאים פה מתחמים אדומים,

יוחנן וייצמן:

די, די, גמרנו, מי בעד? בואו.

יוסי חביליו:

מה שלא אדום ולא כתום,

אדיר שוורץ:

אין הבדל בין האדום לבין הזה.

אמי ארבל:

אני רוצה להגיד שלושה משפטים רגע, תקשיבו בבקשה. ישראל, גם אתה.

צחי בריס:

חיים, חיים,

יוסי חביליו:

חיים, תקשיב, הבן אדם רוצה שתקשיב לו.

אמי ארבל:

שלושה משפטים קצרים, תקשיבו רגע. גבריאלי.

יוסי חביליו:

שקט בבקשה.

אמי ארבל:

שלושה משפטים קצרים. אחד, וייצמן, תקשיבו רגע בבקשה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

שלושה משפטים, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ליזמים,

יוסי חביליו:

חכה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שוחד.

יוסי חביליו:

בדיוק, כן, זה שהולכים,

אליעזר ראוכברגר:

זה אלה שנותנים לך את השוחד. זה אלה שנותנים לך את השוחד.

יוסי חביליו:

אני לא אמרתי שוחד, אני אמרתי שאנחנו וועדה שהולכים לטובת היזמים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כן, כן, כן.

יוסי חביליו:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

הולכים לטובת פיתוח של ירושלים.

ישראל קלרמן:

הולכים לטובת הבנייה בירושלים.

יוסי חביליו:

מופז, מופז, לטובת היזמים שירוויחו כסף.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כן.

ישראל קלרמן:

הולכים לטובת ירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אפשר לתת לאמי לדבר?

אמי ארבל:

אני רוצה להגיד שלושה משפטים. אחד, אני חושב ש-

רלי חיים:

רגע, שניה, צביקה.

אמי ארבל:

צביקה, שלושה משפטים. אחד, אני חושב שאישור תכנית כזאתי כרגע בכחולים בניגוד למדיניות, שזה בעצם פעם ראשונה שנעשה את זה פה, היא פוגעת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היה כבר פעם אחת.

אמי ארבל:

בדיון,

עמנואל זלטס:

יותר.

אמי ארבל:

היה במקום אחר והוא לא קידם, כי הם עשו לו הרבה מעבר למה שהוא חשב. ואנחנו פה לא, לצורך העניין. אני אומר, אבל אישור של חריגה בכחולים גורמת נזק לכתומים ולאדומים שהם נצרכים הרבה יותר לפינוי בינוי. ונכון שיהיו חריגות בכתומים, באדומים לא חריגה כי אין מגבלה, נכון שהיה חריגה בכתומים, אבל בגלל תקן שמאי של פינוי בינוי. פה יש ווילה קטנה, אין פה שאלה של כלכליות, אין פה שאלה של פינוי בינוי, זה לא השאלה. זה אחד. שתיים, אתה אומר פשרה, ואני מכיר אותך לא מהיום. מה זה פשרה? בגלל שהוא הגיש שמונה ואני אומר ארבע נעשה שש?

יוסי חביליו:

מחר הוא יגיש 15,

אמי ארבל:

היה מגיש 18 והיינו עושים,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא אמרתי,

אמי ארבל:

לכן גם אם הוא היה, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני לא אמרתי (לא ברור) שמונה, לא ידעתי שהוא הגיש שמונה עד שזה לא הגיע לכאן.

יוסי חביליו:

אבל זה פורץ דרך,

אמי ארבל:

לא, אבל אליעזר,

יוסי חביליו:

זה פורץ את תכנית האב.

אמי ארבל:

אני אומר, שניה, יוסי, אתה מפריע לי, לא עוזר לי.

יוסי חביליו:

סליחה.

אמי ארבל:

לכן אני אומר, זה לא עניין של פשרה, כי גם אם הוא היה עומד במה שאני אמרתי והיה מגיש חמש וחצי והייתי אומר ארבע, אז הפשרה הייתה 4.5. זה שהוא הגיש שמונה ואתם עושים פשרה, אני חושב שזה פשרה לא הוגנת כי הוא יכל להגיש מה שהוא רוצה. וגם לטענה שלו שאמרתי 5.5, ואני לא חושב אגב שהוא שקרן, אני מכיר אותו הרבה שנים, הוא לא שקרן. או שהוא לא הבין את מה שאמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

או שהוא לא הבין, או שאתה לא זוכר,

אמי ארבל:

אבל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לפני שנתיים.

יוסי חביליו:

אני גם,

(מדברים ביחד)

צביקה כהן:

רגע,

אמי ארבל:

אני חושב,

צביקה כהן:

אמי, אז מה אתה מציע?

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

למה (לא ברור) ? למה צריך להתפשר?

צביקה כהן:

אמרת שש נסיגה.

עמנואל זלטס:

זה הכוונה, אותו דבר, אותו דבר.

ישראל קלרמן:

חמש וחצי, זה לא חמש וחצי .

יוסי חביליו:

לא, אבל אני רוצה להגיד משהו,

יוחנן וייצמן:

יאללה, די, תצביע.

יוסי חביליו:

למה, למה, רגע, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוסי חביליו:

זה בסמכות מחוזית, לא?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

יוסי חביליו:

אז אפשר להפיל את זה גם שם.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אפשר הכל.

יוחנן וייצמן:

אפשר הכל.

אמי ארבל:

לא סביר.

אליעזר ראוכברגר:

חברים, מי בעד לקבל,

יוסי חביליו:

מה, לא סביר שייפול שם?

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד לקבל את ההצעה? אני אעשה קודם כל הצבעה על הצעת הפשרה שלי, אחרי זה הצעת מהנדס העיר,

יוסי חביליו:

של אמי, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

ואם יש עוד משהו שירצה להציע,

עמנואל זלטס:

אחד מול אחד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אחד מול אחד. מי בעד ההצעה שלי? חמש והקומה השישית בנסיגה, שזה בעצם סוג של חמש וחצי, סוג של שש, איך שתרצו לקרוא לזה.

רלי חיים:

צביקה, חיים,

אליעזר ראוכברגר:

חיים, צביקה, ישראל, יוחנן ואליעזר. מי בעד ההצעה לקבל את המלצת מהנדס העיר כמו שהיא? אדיר ויוסי. ההצעה שלי הצעת הפשרה התקבלה,

יוסי חביליו:

למה יש לנו מדיניות (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

15, הלאה.

יוחנן וייצמן:

15.

יוסי חביליו:

אתה רואה, אמי? אני לא עוזר פה כלום, סתם להתבאס.

(צוחקים)

אליעזר ראוכברגר:

אה, כן, בוודאי, שיהיה, כל הבניין להכניס מרפסות סוכה, בוודאי, בחמש וחצי קומות.

אדיר שוורץ:

מה השאלה.

תיק 1227206

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, בית הכרם. בית הכרם כמה זה? אוי, 46 קומות, איזה יופי.

אמי ארבל:

תכנית 15 בסדר היום, 1227206,

ישראל קלרמן:

הוא לא מתנגד. פה אתה לא מתנגד כבר, בית הכרם.

יוסי חביליו:

רגע, בוא נראה מה אמי אומר.

ישראל קלרמן:

33.

חיים כהן:

אה, מה אמי אומר, ממתי,

יוסי חביליו:

רוצים להוסיף קומה אחת.

ישראל קלרמן:

30 קומות.

אמי ארבל:

לא, 30 קומות.

יוסי חביליו:

(לא ברור) 30 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, נו.

יוסי חביליו:

חשבתי להוסיף קומה אחת.

אמי ארבל:

תכנית 1227206, תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, יאללה, בואו נרוץ, נגמור, אם לא, נכניס התנגדויות.

אמי ארבל:

תכנית ברחוב המייסדים 1 בבית הכרם, התכנית הופקדה, ביקשה תוספת קומה וקצת הרחבות. היה פה דיון בהתנגדויות, שלחנו אותם לנסות להגיע להסכמות, הם לא הגיעו להסכמות גם בנושא קניין, ולכן,

צביקה כהן:

יוסי, אתה בעד או נגד?

אמי ארבל:

ולכן החזרנו לדיון, ואנחנו ממליצים,

ישראל קלרמן:

לא, מה היה בהפקדה?

אמי ארבל:

אנחנו ממליצים לקבל את ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

אה, פה יש לך שאלות? אז נשאר את זה פתוח.

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רלי חיים:

מה, את 15?

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי אני רוצה את המוזמנים.

יוחנן וייצמן:

תראה, סעיף 5 מה שכתבתי על החניה,

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

אז אני הייתי מבקש (לא ברור),

אמי ארבל:

לא, אני לא חושב שזה הגיוני.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הוא אומר, אני מבין את הבעיה שלי, כרגע זה שטח משותף,

אמי ארבל:

זה חלק מהעניין של ההסכמות.

יוחנן וייצמן:

אז עזוב את החניה, עזוב את נושא החניה.

אמי ארבל:

אבל זה חלק מהסיפור של ההסכמות, החניה.

יוחנן וייצמן:

כן, ההסכמות,

אמי ארבל:

זה רכוש משותף.

יוחנן וייצמן:

לא צריך, עכשיו בוא,

אמי ארבל:

סעיף 1,

יוחנן וייצמן:

אז אני אסביר. סעיף 1 ראיתי את ההסכמות, ההסכמות, התשובה לזה די פשוטה ,

אמי ארבל:

אבל הוא קשור גם לזה.

יוחנן וייצמן:

אתה זוכר את הדיון פה?

אמי ארבל:

כן, בוודאי שאני זוכר.

יוחנן וייצמן:

הגג הוא שלו, לא יהיה פה ,

אמי ארבל:

(לא ברור) אני זוכר.

יוחנן וייצמן:

אנחנו רק ביקשנו לבדוק שבאמת הגג שלו, וצריך להיבדק שנית. ההצעה שלך לסעיף 1 היא נורמלית.
היא מקובלת.

אמי ארבל:

פה אני רוצה גם שסעיף 5,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

כי (לא ברור) רכוש משותף.

יוחנן וייצמן:

אז שלא יציג חניה. חניה, בוא נרשום,

אמי ארבל:

אתה לא יכול להוסיף יחידת דיור בלי חניה בבית הכרם, לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה. בשלב, תקן החניה יהיה כפי התקן התקף,

אמי ארבל:

אני לא חושב שצריך לאשר תוספת יחידות דיור,

יוחנן וייצמן:

והשאר זה בשלב ההיתר. (לא ברור) לדחות את התכנית.

אמי ארבל:

אז לדחות את התכנית, מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

אז חבל, בא בן אדם, יש פה שתי,

אמי ארבל:

אבל זה בית הכרם, מה.

יוחנן וייצמן:

נכון, זה בית הכרם, אז מה?

אמי ארבל:

אני לא חושב שצריך בבית הכרם תוספת של יחידת דיור בלי חניה כשאני רואה,

יוחנן וייצמן:

אז יש לו זמן כעת עוד שנתיים עד שהוא יגיע לשלב ההיתר,

אמי ארבל:

אין לו זמן, אבל זה לא מדויק. כי אם אין לו, הוא לא יצליח להגיע, נתתי זכויות,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בסדר.

אמי ארבל:

נתתי זכויות שאי אפשר לממש אותם.

יוחנן וייצמן:

אז לא יממש אותם.

אמי ארבל:

אני לא חושב שזה נכון.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שכן.

יוסי חביליו:

מה הוא רוצה, גם להוריד את ההמלצה שלו?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הוא רוצה,

אמי ארבל:

לא לתת פתרון חניה עכשיו אלא בשלב ההיתר.

יוסי חביליו:

לא, לא, בשום פנים ואופן.

אמי ארבל:

זה לא הגיוני באזור הזה.

ישראל קלרמן:

מה יוסי הצביע בהפקדה?

אמי ארבל:

אתה חושב שיש לי פה הצבעה של כל אחד מכם?

יוסי חביליו:

אני דווקא מבקש שיהיה, ולא רוצים לשמוע לי.

ישראל קלרמן:

מה, חניה?

יוסי חביליו:

לא, הצבעה שמית שתירשם.

ישראל קלרמן:

לא, חניה אתה בעד? אתה הולך עם וייצמן?

יוסי חביליו:

לא, אני הולך עם אמי.

יוחנן וייצמן:

אני אסביר את התיק. היה פה דיון בהתנגדויות, חלק היה על הבעלויות, ועל זה התשובה היא די פשוטה, לבדוק שוב. הוא טוען ש-, אני הקבלן שבניתי את הבניין,

חיים כהן:

לכאורה ההיגיון של אמי צודק, מה,

יוחנן וייצמן:

נכון. אני מסכים שההיגיון של אמי צודק.

אליעזר ראובברגר:

מה הנימוק שלו?

יוחנן וייצמן:

הוא, כרגע אין לו דרך לפתור את זה, ולכן אם הוא לא יהיה לא יצא היתר.

אמי ארבל:

זה יגיע לוועדת ערר וישאלו מה פתרון החניה, נגיד אין פתרון חניה,

יוחנן וייצמן:

אין פתרון חניה אז לא יהיה היתר.

אמי ארבל:

לא, זה יגיע לוועדת ערר.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

זה, התכנית.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז השארנו את זה לשלב ההיתר. לא יהיה, לא יצא היתר.

אמי ארבל:

אבל זה לא (לא ברור),

אריאל גולן:

יוחנן,

אמי ארבל:

זה לא הגיוני, נו מה.

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה לא להוציא היתר?

אמי ארבל:

מה הבעיה לא לאשר אם אין פתרון?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

מה הבעיה לא לאשר אם אין פתרון?

יוסי חביליו:

אה, אני יודע, זה היה כשבא מישהו מבוגר,

יוחנן וייצמן:

אולי הוא יעשה הרחבה לדירה שלו, שלא יצריך היתר? תן לי,

אמי ארבל:

אז זה לא יחידת דיור. מה.

יוחנן וייצמן:

אז הוא יעשה הרחבה ליחידה, אני לא יודע מה, איך הוא יפתור את זה אז.

אמי ארבל:

וייצמן, תקשיב, תכנית זה לא נייר סתם.

יוחנן וייצמן:

זה לא, לקחת הרגע,

אריאל גולן:

יוחנן, עוד שנה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לקחת הרגע ו-,

אריאל גולן:

ההוא יש לו עתיר זכויות, יש עתיר זכויות, הרשף הזה. ככה הוא, לא, סתם אני אומר, מנסה להיזכר.

יוסי חביליו:

רשף זה אדריכל?

אריאל גולן:

לא, המבקש. יקיר רשף.

יוחנן וייצמן:

הגג הוא שלו, הוא בנה את הבניין, הגג שלו, יש לו כעת בית (לא ברור) שהוא צריך להסתדר עם בעלויות.

אמי ארבל:

אבל אם הוא לא מסתדר אז הוא לא מסתדר, (לא ברור) וייצמן,

יוסי חביליו:

אני מגבה את אמי.

אדיר שוורץ:

גם אני.

אמי ארבל:

זה לא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אמי, הוא אומר שהוא יסתדר, לא יצא היתר,

אמי ארבל:

אבל זה,

יוחנן וייצמן:

אבל מה הבעיה שלך לאשר כזה תכנית?

יוסי חביליו:

אז רגע, מה האסון שלא יצא היתר אם לא צריך לצאת היתר?

יוחנן וייצמן:

לא, אז לא, הפוך, אני אומר כמוד. ככל שהוא לא יסתדר עוד שלוש שנים, בשלב ההיתר הוא לא יסתדר,

יוסי חביליו:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יוכל להוציא היתר.

יוסי חביליו:

אז,

יוחנן וייצמן:

אבל את הזכויות תן לו כעת, הוא ישלם על זה היטל השבחה, זאת אומרת, הוא יכול הכל,

יוסי חביליו:

לא, לא, סתם אתה דוחה את זה ויהיה בלגן. אני מסכים עם אמי.

חיים כהן:

לא, (לא ברור) אני אסביר לך למה. כי בגלל שאם כמו שאמי אומר, שילכו לוועדת ערר,

אדיר שוורץ:

מה אנחנו עושים בדרך כלל?

חיים כהן:

ילך וועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:

תלוי לגופו של עניין.

יוחנן וייצמן:

וועדת ערר,

חיים כהן:

לפני ההיתר קבעו לך עובדה, ואז אתה (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

אני אומר דבר כזה, הבנייה של קומת הגג הזאתי מקובלת עלינו תכנונית, פתרון החניה, ואנחנו עושים את זה במיליון תכניות, לא מבקשים לראות את החניה (לא ברור) התב"ע,

אמי ארבל:

לא נכון. לא נכון.

יוחנן וייצמן:

נותנים פתרון לחניה לפי תקן 5166 ב'.

אמי ארבל:

לא נכון, וייצמן, לא נכון.

אריאל גולן:

היו שם שני פתרונות של חניה שהציעו. היה את השטח המשותף, חניה וכניסה מהרחוב משהו,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

הוא צודק, אמי צודק.

יוחנן וייצמן:

תן לו דרך אחרת.

חיים כהן:

מה זה אין לו, תסביר לי למה לא.

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) לא יכול עכשיו, מה יהיה בהיתר שאין עכשיו?

יוחנן וייצמן:

הוא ילך איתם להליך, כרגע הוא בשלב תכנית. יש לו שכנים, הוא יקנה חלק, ילך איתם להליכים. הוא כרגע לא יכול לפתור את זה. הוא אומר,

אמי ארבל:

אז למה לאשר לו?

יוחנן וייצמן:

תן לי את התכנית מבחינה תכנונית,

אמי ארבל:

אז למה לאשר אם הוא לא יכול לפתור?

יוחנן וייצמן:

כי אתה מאשר זכויות בנייה, אתה לא מאשר לו חנייה. לא יצא היתר,

אמי ארבל:

(לא ברור) זכויות בנייה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כמו מה שאתה אומר, בהנחה שיש שמה, אני יודע מה, איכות סביבה נגיד, אז אתה נותן את התכנית, ויש מצבים שאמרנו, נפתור את זה עד ההיתר, אולי תחנת דלק תרד עד אז.

אמי ארבל:

אני אומר, יש אזורים שבהם אנחנו נותנים פטור מחנה ואין בעיה.

יוחנן וייצמן:

לא נותן פה פטור מחניה,

אמי ארבל:

באזורים כאלה,

יוחנן וייצמן:

זה בית הכרם.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא צמוד לרק"ל? זה בצד השני?

יוחנן וייצמן:

לא, זה הנגדי, זה בצד השני, לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא, המייסדים הרי הוא מתחיל ברק"ל,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, ברור, זה בצד השני. זה ליד הגינה.

אליעזר ראוכברגר:

בכחלון?

אמי ארבל:

למטה,

יוחנן וייצמן:

ליד הגינה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) למטה.

אמי ארבל:

למטה למטה.

יוחנן וייצמן:

זה לא ברקת, זה סוף הרחוב.

אמי ארבל:

עוד יותר למטה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה קובי כחלון.

אריאל גולן:

אבל היה כן,

יוסי חביליו:

זה לא רחוק מקובי כחלון.

אריאל גולן:

אמי, אבל היה כן אופציות של חניה שמה חוץ מ-,

אמי ארבל:

כתבנו,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר, תן לי, אני אפתור את זה.

אמי ארבל:

זה רכוש משותף כרגע.

אריאל גולן:

לא, חוץ מהרכוש המשותף,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר, תן לי לפתור את זה עד ההיתר.

אמי ארבל:

אם הבעיה של הרכוש המשותף תיפתר גם החניה תיפתר.

יוחנן וייצמן:

הוא אומר, תן לי,

אריאל גולן:

אם הבעיה של הבעלות, של ההסכמות שכנים?

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

הוא אומר, תן לי את זה עד ההיתר, אני אפתור את זה.

אמי ארבל:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

תאשר לי את זה תכנונית,

אמי ארבל:

וייצמן, הבנו מה אתה אומר.

אריאל גולן:

יוחנן, הוא אומר, אם הבעיה של ההסכמות שכנים תיפתר,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה נכון אז יש היגיון במה שאומר יוחנן.

יוחנן וייצמן:

אז יש שנתיים שלוש. יש שנתיים שלוש,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, יש היגיון.

יוחנן וייצמן:

שנרוץ, זמן, חבל.

אמי ארבל:

(לא ברור) אנחנו לא מאשרים באזורים כאלה תוספת יחידות דיור בלי שאנחנו חושבים שיש פתרון חניה שהוא אמיתי. לא מאשרים אף פעם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמי ארבל:

אין אף תכנית, אין אף תכנית באזורים האלה שאמרנו שאנחנו עושים יחידות דיור ופתרון החניה בהיתר בנייה. אין תכנית אחת כזאתי שאנחנו אישרנו בוועדה פה, אין.

חיים כהן:

אי אפשר לעשות את זה עם משהו בכפוף?

אמי ארבל:

כי אם אין פתרון חניה הוא לא יכול להציג.

חיים כהן:

אמי, אי אפשר לאשר בכפוף, אי אפשר לאשר בכפוף לפתרון חניה?

אמי ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, הוויכוח הוא די פשוט.

אמי ארבל:

(לא ברור) בגלל השכן.

אריאל גולן:

הבעיה זה הסכמות שכנים.

אמי ארבל:

הבעיה פה זה לא התכנון, תכנון סך הכל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, התכנון זה בסדר, הבעיה פה זה המריבות.

אמי ארבל:

אבל יש פה סכסוך קנייני כנראה,

אליעזר ראוכברגר:

זה המריבות.

אמי ארבל:

שהוא לא פתיר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

והוא קשור גם לנושא הקומה ,

חיים כהן:

אני מציע,

אמי ארבל:

וגם לנושא המחסנים וגם לנושא החניה.

חיים כהן:

אני מציע,

יוחנן וייצמן:

לא, אז המחסנים לא נותנים,

חיים כהן:

אני מציע שאנחנו לא ניקח החלטה, שיפתרו את הבעיה, מה אנחנו,

אריאל גולן:

לא, אבל היה 60 יום, כבר היה כבר.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) להחליט.

אריאל גולן:

זה היה בדיון,

יוחנן וייצמן:

דנו, החלטנו, הוויכוח הגדול היה באמת על זכויות הבנייה.

אמי ארבל:

כן, והוא לא נפתר, הוא לא נפתר, הסכסוך.

יוחנן וייצמן:

הסכסוך הזה ייפתר משפטית.

אמי ארבל:

אבל על סעיף 1 (לא ברור) לבדוק עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

סעיף 1 לבדוק עוד פעם, זה בסדר.

אמי ארבל:

אם זה לא ייפתר, זה לא ייפתר,

יוחנן וייצמן:

לא ייפתר, לא ייפתר. אז התכנית מתה. סעיף 1 בוודאי, אם לא ייפתר,

יוסי חביליו:

אז שהיא תמות, למה לא?

יוחנן וייצמן:

נכון, בסדר, היא תמות, לא נורא, מקובל. נכון. אין וויכוח, מקובל עליי גם כן.

יוסי חביליו:

אז לכן גם את החניה אפשר,

יוחנן וייצמן:

אני אומר, את החנייה,

יוסי חביליו:

לא, זה אפשר,

יוחנן וייצמן:

נושא הבעלויות לא הסדרנו - לא תהיה תכנית. נושא החניה,

אליעזר ראוכברגר:

יש צדק במה שהוא אומר. אני לא יודע, אני,

יוסי חביליו:

יש צדק במה שאמי אומר. הרי ממילא אם לא יהיה הסכמות,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי, לא אמרתי,

יוחנן וייצמן:

שני הצדדים צודקים.

אליעזר ראוכברגר:

שאין צדק במה שאמי אומר. אני אומר רק שיש גם צדק במה שיוחנן אומר.

יוסי חביליו:

אז אני חושב שפחות.

אליעזר ראוכברגר:

כולו יחידת דיור אחת.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל יש פה גם העניין העקרוני של החניה וזה בית הכרם,

אריאל גולן:

אני לא מבין את ההמלצה, אמי,

יוסי חביליו:

אני כבר רציתי ללכת כי זה לא קריטי, אבל אני פה.

אמי ארבל:

אין סיכוי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שזה לא פוגע בהם.

אמי ארבל:

אתה מוזמן לבוא לדיון (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם זה מה שהוא טוען,

אריאל גולן:

אני יכול להבין את הפירוש המילולי של סעיף 1, אמי? אמי, אני יכול להבין את הפירוש של סעיף 1?
אנחנו בדיון פה בהתנגדות,

יוסי חביליו:

לייזר, אפשר לסגור את העניין (לא ברור) מה שאמי אמר?

אריאל גולן:

אנחנו לא יודעים עדיין אם יש,

יוחנן וייצמן:

אני אומר, בוא נעשה הוראת סטייה ניכרת על חניה, אמי,

אמי ארבל:

(לא ברור) מותנה בהצגת הסכמות לפי התקנות,

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמי ארבל:

ייבדק משפטית, אם אין לו, התכנית לא תקודם. כן.

אריאל גולן:

אז אנחנו יכולים להצמיד את זה גם כן לסעיף הזה בעצם, לפי מה שאתה אומר.

חיים כהן:

אני שואל אותך, רגע, יוחנן, יוחנן, אני שואל שאלה מאד פשוטה,

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

(לא ברור) מגיש וועדת ערר, הוא ילך לוועדת ערר, מה אתה חושב שהוועדה,

יוחנן וייצמן:

לדעתי זה יכול לעבור וועדת ערר.

חיים כהן:

למה אתה חושב?

יוחנן וייצמן:

כי זה, אישרת את זה בתנאי להיתר.

חיים כהן:

מה פתאום?

יוחנן וייצמן:

השאלה היא די פשוטה,

חיים כהן:

יבואו ויגידו לך, אדוני,

יוחנן וייצמן:

השאלה היא פשוטה,

חיים כהן:

מאד פשוט,

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

אין לך הסכמה בכלל, מה זה תנאי להיתר בכלל?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, לא, לא,

חיים כהן:

אולי לא הסכמת בכלל.

יוחנן וייצמן:

יופי, אתה צודק, אתה צודק. אין הסכמה, אז הנושא של ההסכמה חייב להיפתר לבנייה.

חיים כהן:

אבל בסדר, לא,

יוחנן וייצמן:

החניה, בוא נראה, אולי ישנו אז את התקן לאפס? אני לא יודע.

חיים כהן:

אבל זה, וועדת ערר מסתכלת על מה שיש עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שרצייתי לומר, שאולי אפשר להוסיף,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה יהיה, אני לא יודע שום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

שאם לעת מתן היתר הבנייה ישונה תקן החנייה, יהיה בהתאם למה שיהיה בהיתר.

אמי ארבל:

חבר'ה, הנושא של,

אריאל גולן:

יוחנן,

אמי ארבל:

אם ייפתר נושא אחד,

אריאל גולן:

ראית את סעיף 1?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמי ארבל:

וייצמן,

אריאל גולן:

(לא ברור) הבנה של הלשכה המשפטית ,

יוחנן וייצמן :

ברור, סעיף 1,

אמי ארבל :

וייצמן,

יוחנן וייצמן :

מקובל עליי.

אמי ארבל :

וייצמן.

אריאל גולן :

אבל אם סעיף 1 מסתדר עם הבעלויות והכל,

יוחנן וייצמן :

לא, לא,

אריאל גולן :

זה מסתדר עם החנייה.

יוחנן וייצמן :

לא, לא, לא, לא, לא, לא, אני מדבר סעיף 1 רק על הבעלות על הגג.

אמי ארבל :

לא נכון.

אריאל גולן :

לא, הוא אומר על הכל.

אמי ארבל :

לא נכון.

אריאל גולן :

את כל ההסכמות שכנים. הוא אומר, אם יסתדר אחד, יסתדר גם החניה.

אמי ארבל:

נכון.

יוחנן וייצמן:

לא.

אמי ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

הבחינה, אז הבחינה החוזרת של נושא, היכולת להגיש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור) הבעלויות,

יוחנן וייצמן:

זה, אם הוא לא עובר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה ליבת הסכסוך,

יוחנן וייצמן:

אם הוא לא עובר את זה,

אריאל גולן:

אדרבה, אם זה יסתדר,

יוחנן וייצמן:

מקובל עליי.

אריאל גולן:

הכל יסתדר.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, זה ליבת הסכסוך.

אריאל גולן:

הוא אומר לך, אם זה יסתדר אחד,

אמי ארבל:

אבל וייצמן,

אריאל גולן:

יסתדר גם החניה.

אמי ארבל:

אם הוא עובר את זה אז גם החניה תיפתר.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

אם הוא עובר,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, כי זה ליבת הסכסוך.

יוחנן וייצמן:

מה? (לא ברור)

אריאל גולן:

על 1 אתה מסכים, יוחנן, אז זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא, ל-1 אני מסכים. לא, לא, לא,

אריאל גולן:

הוא אומר לך, אם 1 ייפטר, גם החנייה תיפטר.

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, לא, לא,

אמי ארבל:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אז אני אסביר.

אריאל גולן:

ככה אומר אמי.

יוחנן וייצמן:

מבחינה, לא, מבחינה משפטית אפשר להגיש תכנית בלי חניות? אני שואל שאלה. אתה, סעיף 1,

אמי ארבל:

כן, אפשר,

יוחנן וייצמן:

מבקש דבר אחד.

אמי ארבל:

אבל זה לא מה שאתה מבקש.

יוחנן וייצמן:

לא, סעיף 1 מבקש,

אמי ארבל:

כן, אפשר, אבל זה לא מה שאתה מבקש.

יוחנן וייצמן:

היכולת, תנאי למתן תוקף, תראה מה כתבת, בחינה חוזרת של נושא היכולת להגיש תכנית בהתאם לתקנות.

אמי ארבל:

זה כולל חניה (לא ברור) ברכוש משותף,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, להגיש תכנית,

אמי ארבל:

אל תגיד לי לא, אני כתבתי את זה.

יוחנן וייצמן:

לא,

אמי ארבל:

התקנות נוגעות גם לרכוש המשותף בחניה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שיוציא את זה.

אמי ארבל:

אבל אני לא מסכים איתך.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר, תוציא את החניה,

אמי ארבל:

אני (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הוא יכול להגיש תכנית,

אמי ארבל:

אתה מזכיר את אשתי עכשיו, באמת. תגיד 10 פעמים אותו דבר, אני לא אבין את זה שונה. הבנתי בפעם הראשונה שאמרת, הבנתי.

חיים כהן:

במה בדיוק, במה בדיוק (לא ברור) ?

אמי ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו זה שיעור בזוגיות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

שהוא חוזר 20 פעם,

רלי חיים:

על ההסבר.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה שיעור, זה שיעור,

אמי ארבל:

גם לה זה לא עוזר,

חיים כהן:

לא, אני רוצה ש-,

אמי ארבל:

גם לה זה לא עוזר.

חיים כהן:

שתחדד את זה עוד פעם.

אמי ארבל:

שמה? מה אני אחדד לך בבקשה?

חיים כהן:

(לא ברור) מזכיר את אשתך?

אמי ארבל:

אם חוזרים על דבר עשר פעמים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה שיעור בזוגיות עכשיו.

אמי ארבל:

זה לא משנה את אשתי.

חיים כהן:

אני, גם מזכיר לי את אשתי.

(צוחקים)

אמי ארבל:

זה מזכיר את כל הנשים של כולנו.

חיים כהן:

לא, לא, אל תעשה לי פה בלגנים.

אמי ארבל:

תאמין לי שכולנו עוברים את אותם דברים בחיים עם הנשים. זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, מה.

אמי ארבל:

את אותם שטויות.

חיים כהן:

אז לכן מה עושים? את צודקת, את צודקת.

אליעזר ראוכברגר:

לזה, איך קוראים לזה, בלשון הגמרא קוראים, סדנא דארעא חד הוא.

חיים כהן:

לא, את צודקת.

אליעזר ראוכברגר:

כולם אותו דבר, בחייכם.

אמי ארבל:

עוד חודש וחצי אני נשוי 30 שנה כבר.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

אני כשהתחתנתי המדריך אמר לי, יש שתי מילים שתזכור תמיד שזה המפתח להצלחה שלך.

אמי ארבל:

את צודקת.

חיים כהן:

את צודקת. זהו, כל פעם ש-, את צודקת. זהו.

אמי ארבל:

טוב, יאללה.

צביקה כהן:

אני אומר לאשתי את צודקת, היא אומרת לי אז תשלם.

אמי ארבל:

החלטה.

(צוחקים)

אמי ארבל:

יאללה, החלטה.

יוחנן וייצמן:

אני מבקש ל-,

חיים כהן:

היא באה, היא אומרת,

אמי ארבל:

אליעזר, החלטה.

חיים כהן:

היא כבר באה אליי אחרי (לא ברור) ,

אריאל גולן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

כן, והוא טען שהוא כבש את הכותל.

אריאל גולן:

כן, נו,

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאל גולן:

מי שעתיר זכויות. אתה רואה שיש פה, יש פה דם רע.

יוחנן וייצמן:

יש פה דם רע.

אמי ארבל:

איך הוא יוכל לפתור את זה אבל?

יוחנן וייצמן:

אני מציע תנאי להיתר, ההצעה שלי לגבי סעיף, לגבי סעיף 5, לכתוב לקבל חלקית את ההתנגדות (לא ברור) חניה, לא ניתן להציע חניה בשטח משותף ללא הסכמת הדיירים, כמו שכתבת. ועל כן תנאי להיתר, לעשות על זה גם סטייה ניכרת,

אריאל גולן:

תנאי לפתיחת תיק להיתר.

יוחנן וייצמן:

תנאי לפתיחת תיק להיתר, לא משנה, זה כמעט אותו דבר היום כבר.

אריאל גולן:

לא, זה חשוב.

יוחנן וייצמן:

כן. תנאי להיתר,

אריאל גולן:

שזה לא יגיע אליך לוועדה אם אתה,

יוחנן וייצמן:

זה חניה בהתאם לתקן התקף.

יוסי חביליו:

למה שלא נלך עם מה שאמי אומר?

אריאל גולן:

אם זה תנאי לפתיחת תיק,

יוסי חביליו:

ניתן גיבוי גם לדרג מקצועי שלא תמיד אני הולך איתו, וזהו.

חיים כהן:

יוחנן יגיד לך שגם הוא לא תמיד הולך איתו.

אמי ארבל:

בדרך כלל הוא לא הולך איתו.

יוסי חביליו:

אנחנו אבל באים מהכיוונים המנוגדים, בוא נגיד ככה.

אריאל גולן:

פה מוציאים את האגרסיות, שהזוגיות תישאר טובה.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה אומר, אמי, על ההצעה שלו?

אמי ארבל:

לא הגיונית.

אריאל גולן:

אמרתי שתנאי לפתיחת, תיק אני אומר.

יוסי חביליו:

אני לא מבין, למה,

אריאל גולן:

לייזר, אני מוכן שזה יהיה,

יוסי חביליו:

עם כל הכבוד לעוד קומה שהם מוסיפים, יש לך פה דרג מקצועי, יש בית הכרם, שכונה ששומרים, יש פה בעיה של חניה, למה לא ניתן להם גיבוי?

יוחנן וייצמן:

כי הדרג המקצועי (לא ברור) חשב לאשר.

יוסי חביליו:

אין מדיניות אצלכם, אין כלום. רק ללכת לקראת היזמים. הנה, זה מצדיק מה שאמרתי בהתחלה עוד יותר,

אריאל גולן:

זה לא יזם, זה איש עתיר,

צביקה כהן:

ועוד יותר טוב.

אריאל גולן:

איש עתיר,

אליעזר ראוכברגר:

זה דייר שרוצה משהו קטן.

יוסי חביליו:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, ומה בהרדוף, אין דרג מקצועי?

יוסי חביליו:

מי?

אליעזר ראוכברגר:

בהרדוף, אין דרג מקצועי?

יוסי חביליו:

אני לא תמיד מסכים איתו.

אליעזר ראוכברגר:

אה. אז גם וייצמן לא תמיד מסכים איתו.

יוסי חביליו:

אמרתי, אנחנו בכיוונים הפוכים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מי בעד לקבל את ההצעה של,

יוסי חביליו:

אמי ארבל.

אליעזר ראוכברגר:

הצעת מהנדס העיר כפי שהיא?

יוסי חביליו:

אדיר, אתה לא איתי?

אליעזר ראוכברגר:

אדיר ויוסי. מי בעד לקבל את ההצעה של יוחנן וייצמן?

אריאל גולן:

(לא ברור) וייצמן הציע?

אמי ארבל:

פתרון החנייה יידחה לשלב ההיתר.

אריאל גולן:

לא, אני אומר לפתיחת תיק. תנאי לפתיחת תיק,

אמי ארבל:

לא משנה, זה לא עכשיו.

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה, כן. ותעשה על זה סטייה ניכרת. ישראל, תעזוב, תרים את היד רק.

(צוחקים, מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

אין, אין לו.

ישראל קלרמן:

על מה? על מה?

יוחנן וייצמן:

על מה?

יוסי חביליו:

אריאל, למה אתה מתערב בזה?

אריאל גולן:

(לא ברור) תנאי לפתיחת תיק, שיציג חניה. לא יפתחו תיק אפילו, לא לבוא לוועדה, לא יפתחו תיק,

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

תנאי לפתיחת תיק, זה מה שאני אומר.

אדיר שוורץ:

סעיף 1, סעיף 1.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר הוא צודק והוא צודק.

ישראל קלרמן:

אז מה נעשה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע. אני אומר, אתם, ברעיון אמי צודק, (לא ברור) מצד שני, בשביל,

ישראל קלרמן:

לסדר את הדברים,

אליעזר ראוכברגר:

לסדר את הדברים, אז הוא צודק, אבל יש סעיף אחד שזה גם יעזור לזה. אתה יודע, אז יש כל כך הרבה
סלט,

אריאל גולן:

לא משנה, זה בסוף יצא אותו דבר.

אדיר שוורץ:

שורה תחתונה,

אריאל גולן:

אם 1 ייפתר אז ייפתר הכל.

אדיר שוורץ:

שורה תחתונה היא שהשקענו פה הרבה יותר מדי זמן בתיק הזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני מסכים איתך, איזה פקטטע,

רלי חיים:

ויש מוזמנים.

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה שלוש בעד, שניים נגד.

אליעזר ראוכברגר:

מה שלוש? עוד לא היה הצבעה.

יוחנן וייצמן:

אה, כן, שאלת מי מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אתה ואריאל הצבעתם.

יוחנן וייצמן:

אני ואריאל וישראל.

רלי חיים:

רגע, אתם רוצים,

ישראל קלרמן:

אני לא הצבעתי.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא הצביע.

יוחנן וייצמן:

הוא לא הצביע! (לא ברור),

ישראל קלרמן:

היה הצבעה כבר?

אריאל גולן:

לייזר, יש מתנגדים בחוץ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו נאשר את זה כמו המלצת מהנדס העיר ויאללה, שלום. קדימה. הלאה.

תיק 1360544

אמי ארבל:

תכנית 16 בסדר היום, תכנית 1360544,

אליעזר ראוכברגר:

יאללה.

אמי ארבל:

תכנית בסמכות מקומית, רחוב גד, תיקון החלטה בעקבות וועדת שימור שנתנה עוד מטר לפרגולה אז תיקנו את זה.

תיק 1322304

אמי ארבל:

תכנית 17 בסדר היום, 1322304,

אליעזר ראוכברגר:

שקט, חברים.

אמי ארבל:

תכנית בסמכות מקומית, דרך החורש 92, ביטול הדרישה לסקר עצים, כי יש (לא ברור) עצים.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תיק 1290535

אמי ארבל:

תכנית 18 בסדר היום, תכנית 1290535. זה הבקשה פה להצטרפות הוועדה (לא ברור) קיבלנו הרבה מאד מיילים מבעלי קרקע שמתנגדים לזה וטוענים שזה פוגע בהם, אז אני מבקש להוריד את זה מסדר היום כדי שנוכל לבדוק את הטענות שלהם.

אריאל גולן:

מה זה, איזה תיק?

תיק 1312628

אמי ארבל:

18. 19 בסדר היום, תכנית 1312628, זה תכנית מספר, תכנית במרכז, כניסה לעיר,

אליעזר ראוכברגר:

כניסה לעיר.

אמי ארבל:

זה מתחם שלם בכניסה לעיר, אושר שם מתחם שלם, למעשה התכנית קבעה תמהיל שימושים בכל בניין. הם למעשה מבקשים לקחת מתחם שלם ולשנות את התמהיל, זאת אומרת, לרכז את כל המשרדים בבניין אחד, כל המלונאות בבניין אחד, כל המבני תעסוקה,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנים את השימושים,

אמי ארבל:

לא, לא. היחס נשאר אותו דבר בין כולם,

אליעזר ראוכברגר:

רק מסדרים את זה בין הבניינים.

אמי ארבל:

מסדרים את זה שונה בין הבניינים.

אריאל גולן:

רגע, מטלות היזם שמה, הכל נשאר אותו דבר?

אמי ארבל:

לא השתנה שום דבר, רק משנים את המקום,

אליעזר ראוכברגר:

רק משנים, מה שהיה,

אריאל גולן:

אם יש מקום של משרדים נגיד, קבעו פה יהיה משרדים,

אליעזר ראוכברגר:

פעם היה קצת תרבות פה, קצת משרדים שם, קצת ספורט פה קצת זה, עכשיו אומרים לא, פה הכל משרדים, פה הכל תרבות וספורט,

אריאל גולן:

אז זה כן משנה את הזה של העירייה. זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

מה? זה לא משנה את,

אמי ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

משנה את המיקום,

אריאל גולן:

מיקומים.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה את המטרים ואת ההיקפים ואת השימושים עצמם.

חיים כהן:

את התכולה הוא לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. רק את המיקום.

אריאל גולן:

מישהו עבר על זה שזה באמת, הפונקציות יהיו שימושיות?

אליעזר ראוכברגר:

אמי.

אריאל גולן:

ולא ייפגעו השימושים?

אמי ארבל:

זה לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, מה זה מישהו עבר?

אריאל גולן:

אם החלטת שתרבות יהיה פה בבניין הזה כי יש לו כניסות מיוחדות, אני יודע מה,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה יש דרג מקצועי.

אמי ארבל:

אנחנו בודקים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה אמי בודק את זה.

אמי ארבל:

זה נמצא גם אצל מהנדס העיר, גם אצל אדריכל העיר. זה לא דיון להפקדה אגב, זה רק הצטרפות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמי ארבל:

(לא ברור) קרקעות של העירייה, ממליצים לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

מאושר, הלאה.

תיק 1235332

אמי ארבל:

תכנית 20 בסדר יום, 1235332, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה תכנית שביקשה תחנת דלק בכביש 60 כשבאים מכיוון כביש המנהרות בצד ימין. יש פה התנגדות גם של תושבי"ה וגם של איכות סביבה כי זה מהווה בעיה גם סביבתית וגם מבחינת ההשתלבות במחלף שמה שעובר לבגין ולגילה, ולכן אנחנו ממליצים לדחות את התכנית.

אריאל גולן:

(לא ברור) שמה, עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

21 אני מבקש להוריד,

אמי ארבל:

לא, זה בצד השני. 21 להוריד?

אליעזר ראוכברגר:

כן. זה של הרל"י.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הרל"י שילכו למחוזית, לא פה. הלאה.

אמי ארבל:

21 תרשמי להוריד מסדר היום.

רלי חיים:

לרשום למה? אליעזר?

אליעזר ראוכברגר:

מה? אני רוצה להוריד, אני לא מעוניין לדון בתכניות של הרל"י.

ניר:

20 מה ההחלטה?

אליעזר ראוכברגר:

20 לאשר. בהתאם להמלצת מהנדס העיר.

ניר:

לדחות את התכנית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

להוריד מסדר היום.

אמי ארבל:

22,

אליעזר ראוכברגר:

לא, 21 יורד מסדר יום. 20 בהתאם להמלצה שהיא לדחות את התכנית.

חיים כהן:

אני מבקש כחבר דירקטוריון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לדחות בהתאם להמלצה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

את מה?

רלי חיים:

21.

אליעזר ראוכברגר:

אמי הסביר שניה, זה תחנת דלק ויש שם בעיות עם תחנת הדלק, הוא הסביר.

חיים כהן:

לא, אני מדבר על (לא ברור) אתה לא מוכן לדון בנושאי הרליי.

אליעזר ראוכברגר:

הרליי לא מכבדים את הוועדה, אנחנו לא נכבד אותם.

חיים כהן:

אוקי, קיבלתי תשובה, טוב.

תיק 1317866

אמי ארבל:

תכנית 22 בסדר היום, תכנית 1317866,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) יושב ראש הוועדה. כן.

אמי ארבל:

תכנית בסמכות הוועדה המקומית בשדרות הרצל 80, בקשה, למעשה הבניין שנבנה בפועל כבר היום הוא היה 10 קומות רק"ל נפחי ועוד קומה טכנית בבניין. בפועל הקומה הטכנית הפכה לקומת מגורים והוא מבקש כרגע להכשיר את זה, ואנחנו ממליצים לאשר.

תיק 1113453

אמי ארבל:

תכנית 23 בסדר היום, תכנית 1113453, תכנית בסמכות מחוזית בא-טור, תכנית שביקשה תוספת זכויות בנייה לבניין קיים. הוגשה פה התנגדות של הכס הקדוש מטעם האפיפיור שהתכנית למעשה פוגעת בהם ולא תואמת למדיניות, וגורמת נזקים לחלקה שלהם שזה בניין מאחורה.

חיים כהן:

מי המגיש?

אמי ארבל:

מישהו פרטי, מישהו פרטי. ואנחנו קיבלנו את ההתנגדות כי בעצם גם בדיון להפקדה, אנחנו למעשה קיבלנו החלטה בהפקדה לצמצם את זכויות הבנייה בהתאם לתכנית האב שאושרה,

אליעזר ראובברגר:

ואנחנו נצמידים להפקדה?

אמי ארבל:

למעשה,

אליעזר ראובברגר:

מצוין.

אמי ארבל:

וההיצמדות למעשה נותנת מענה גם להתנגדות.

אליעזר ראובברגר:

ולמה, אם ככה למה יש התנגדות?

אמי ארבל:

לא, המחוזית לא קיבלה את ההמלצה שלנו והגדילה את אחוזי הבנייה ל-160%. אנחנו אמרנו 110,

אליעזר ראוכברגר:

ולכן באה ההתנגדות.

אמי ארבל:

ולכן באה ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו חוזרים על מה שאמרנו.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

תיק 1038321

אמי ארבל:

תכנית 24 בסדר היום, תכנית 1038321, תכנית בסמכות וועדה מחוזית, בית הערבה 15 בארנונה, זה מגרש יחסית מאד קטן (לא ברור) בניין חדש, הוגשו התנגדויות של שכנים לעניין הגובה, לעניין כמות יחידות הדיור. אנחנו למעשה קיבלנו את ההתנגדות וגם פה בעצם ביקשנו לצמצם את זכויות הבנייה לשש קומות לפי המדיניות.

תיק 1364744

אמי ארבל:

תכנית 25 בסדר היום זה תכנית 1364744, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, יפו 77 מרכז העיר, מבקשים תוספות קטנות לבניין קיים ותוספת יחידת דיור ואנחנו ממליצים להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, אבן ישראל, לא?

גבריאל אבזבקייב:

יפו 77.

אמי ארבל:

לא, יפו 77 זה לא אבן ישראל,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא אבן ישראל?

אמי ארבל:

אני חושב שלא, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה אבן ישראל, לא?

חיים כהן:

סיימנו, ברוך השם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש לנו שתי התנגדויות.

רלי חיים:

כן, של השנייה אני לא יודעת אם הוא יבוא.

אמי ארבל:

כן, זה אבן ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

זה כן אבן ישראל?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. בהתאם להמלצה. מה הם רצו פה, עוד קומה?

אמי ארבל:

תוספת קטנה. אנחנו דחינו את זה בעבר, מבוקש תוספת קטנה ואנחנו (לא ברור) ביקשנו מהם.

אדיר שוורץ:

אמי, ב-24 כמה אישרתם, כמה קומות?

אמי ארבל:

24, שש, לפי המדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

אמי ארבל:

תכנית 1 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, אנחנו הולכים להתנגדויות.

תיק 1167758

אמי ארבל:

כן. תכנית 1 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

תכנית 1 בסדר היום, בפסגת זאב.

אמי ארבל:

תכנית 1167758, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, משה שמיר, זה תכנית שחלה על כמה בניינים בפסגת זאב ונתנה, לחלק מהם נתנה הרחבות, למרות שהבניינים זהים. קיבלנו פה מכתב פנייה בעבר להארכת תקופת ההפקדה ובעצם הארכנו והם הגישו את ההתנגדות. הם למעשה רוצים תוספת זהה לבניין אחר שיש בתכנית, בוא נכניס אותם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שמיר זה קוטג'ים.

אריאל גולן:

זה שכונה שבנו אותה בלי בית כנסת, בלי גן ילדים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה המזרח למטה, איפה שהחדשים. אבל הם בנו בתי כנסת שמה עכשיו, מאד יפים.

אריאל גולן:

למעלה. למעלה, באסף, איך קוראים לו. למעלה יותר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

אריאל גולן:

יפה מאד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הכיוון שלהם הוא תמיד ללמעלה, הלמטה זה (לא ברור). הם תמיד מכל מקום יהיו למעלה יותר, לכיוון הפסגה.

משה ששון:

בוקר טוב.

אמי ארבל:

אתה המתנגד?

משה ששון:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אמי, בבקשה.

רלי חיים:

ששון משהו.

אליעזר ראוכברגר:

רבותיי, רק אם אפשר בבקשה לתפוס את המקומות.

אמי ארבל:

כן, דפנה ששון נמצאת?

משה ששון:

היא בשירותים, תיכף היא באה.

אמי ארבל:

היא בשירותים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

משה ששון:

היא מגיעה.

אמי ארבל:

אוקי. אתה יכול להציג את ההתנגדות שלה או ש-, אתה רוצה להציג את ההתנגדות שלה או שאתה מחכה, רוצה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

מי האדון?

רלי חיים:

מה השם רק.

משה ששון:

אני משה ששון.

רלי חיים:

איד?

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעלה?

משה ששון:

אני בעלה.

אליעזר ראוכברגר:

אז בבקשה, תתחיל.

משה ששון:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. למה אתה מתנגד?

משה ששון:

אני מתנגד,

רלי חיים:

רגע, רגע, תהיו בשקט.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, כן.

משה ששון:

אני רוצה להצטרף לתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

משה ששון:

ברגע שאמרו לי שאני צריך להצטרף אני צריך להתנגד קודם, אז אני מתנגד.

אמי ארבל:

אתם ידעתם על התכנית בשלב יותר מוקדם של הקידום שלה?

משה ששון:

אנחנו ידענו והגשנו התנגדות, אבל אמרו לנו שזה,

אמי ארבל:

לא בשלב, אני אומר, לפני שהוגשה התכנית, היזם פנה אליכם? דיבר איתכם?

דפנה ששון:

אני ישבתי, אני ישבתי עם אדריכל,

משה ששון:

כן.

אמי ארבל:

ולמה אז לא הצטרפתם?

משה ששון:

לא הצטרפנו כי התנאים שלה לא התאימו לנו.

אמי ארבל:

מה זאת אומרת?

משה ששון:

יש סכסוך, כי יש סכסוך שכנים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, והיום התנאים שלה כן מתאימים לכם?

משה ששון:

בתנאים שלנו אני רוצה להצטרף.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה בתנאים שלך? אתה לא,

משה ששון:

אני יכול להביא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא בעל הבית, זכותם גם להגיד את התנאים.

משה ששון:

אבל אני יכול להביא אדריכל משלי. אני יש לי סכסוך שכנים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל עם כל הכבוד,

משה ששון:

אני מסוכסך עם השכנים,

אליעזר ראוכברגר:

אני מכבד אותך,

משה ששון:

הם לא רצו שאני אכנס.

אליעזר ראוכברגר:

אני מכבד אותך ומכבד את האדריכל שלך, אבל היא כבר נמצאת בשלב מסוים, מתקדם, אתה רוצה להצטרף אליה. אתה רוצה להגיש תכנית לבד, זכותך, אני לא אמרתי שלא. אבל אם אתה רוצה להצטרף לתכנית, לתכנית כבר יש אדריכל. אתה לא יכול להוציא אותו החוצה ולהביא אדריכל משלך, איזה היגיון יש בזה, מה עדיף אתה מהשני?

משה ששון:

אני אומר, התנאים שלה לא מתאימים לנו.

אליעזר ראוכברגר:

אז תגיש תכנית בנפרד. אז תגיש תכנית בנפרד.

משה ששון:

אם אני יכול אז אני אגיש.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, את רוצה להשיב?

יעל הדר:

אני,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

היא רוצה להגיד משהו, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

הגברת רוצה להוסיף משהו? לא, הוא אמר שהוא, הוא הציג, אוקי. את רוצה להשיב?

יעל הדר:

אני רק רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול.

יעל הדר:

יעל הדר.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יעל הדר:

אנחנו, לפני שאנחנו התחלנו את התהליך הזה של התב"ע עשינו אספת שכנים, גם הגברת נכחה באספת שכנים. אני באופן אישי הסברתי לה בפרוטרוט מה זה אומר, מה המשמעות של זה, כמה כדאי וחשוב שיצטרפו. תב"ע לא נעשית בחינם, לתב"ע יש עלות מסוימת, וככל הנראה שהסכום לא היה מקובל עליהם. היה מקובל על שישה דיירים אחרים. כך באמת פעלתי, וכשהיא לא הסכימה אני לא יכולה להוסיף בלי שהיא חותמת על טופס שזה מקובל עליה שאני מכניסה אותה לתכנית, ואשר על כן היא לא נמצאת בתכנית. אז אם היא רוצה, אדרבה, שתגיש בקשה בנפרד לתב"ע, שתביא את האדריכל שלה כפי שהיא רוצה ותגיש.

אליעזר ראוכברגר:

אין לכם התנגדות שהיא תגיש תכנית בנפרד.

יעל הדר:

(לא ברור) התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יעל הדר:

(לא ברור) התנגדות.

אריאל גולן:

ואם יכניסו אותה ב-106 ב'?

חיים כהן:

אבל זה במניין אחר.

אמי ארבל:

אפשר, השאלה היא, תכנונית אין פה שאלה,

אליעזר ראובברגר:

לא, הם לא מסכימים.

אריאל גולן:

לא, הם לא רוצים,

אמי ארבל:

אבל אני מסביר לך,

אליעזר ראובברגר:

הם לא רוצים להיכנס.

אמי ארבל:

יש פה (לא ברור) בניינים זהים, חלקם קיבלו הרחבות, חלקם לא קיבלו הרחבות, לפי הסכמות. אומרת פה מי שהגישה את התכנית, הם לא רצו לשלם אז לכן הם לא בפנים. הם היום אומרים שזה אכן ככה והם רוצים להצטרף. אז יש שתי אפשרויות,

אליעזר ראובברגר:

לא, היום הם לא רוצים להצטרף, הם רוצים להביא אדריכל משלהם.

אריאל גולן:

לא, זו השאלה. אתם רוצים להצטרף אליהם?

אמי ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן, כי אמרו להם,

חיים כהן:

רוצים להצטרף בתנאים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הם רוצים להצטרף אבל בתנאים שלהם.

אריאל גולן:

הם רוצים להצטרף בתנאים שלהם.

אמי ארבל:

אתם מבינים,

אליעזר ראוכברגר:

היא לא מוכנה לקבל את התנאים שלהם.

אמי ארבל:

אתם מבינים אבל שכרגע כדי להצטרף לתכנית זה גם עולה כסף, זה לא רק, השאלה אם אתם מוכנים לזה, ובתנאים שהם מציגים,

משה ששון:

לא בתנאים שלהם.

אמי ארבל:

אז באיזה תנאים כן?

דפנה ששון:

הם ביקשו מלא כסף,

אמי ארבל:

אז באיזה תנאים כן?

דפנה ששון:

איזה תנאים? בסכום סביר שזה עולה,

אמי ארבל:

מי יודע מה זה סכום סביר?

אליעזר ראוכברגר:

זה עניין של משא ומתן ביניכם, זה לא קשור אלינו.

דפנה ששון:

ממש לא הצלחנו, כי יש שמה אחד, סיני שגב, אחד מהדיירים שהוא מנהל את הכל והיא תחתנו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל עדיין, עדיין,

דפנה ששון:

סכום סביר,

אליעזר ראוכברגר:

עדיין אתם במיעוט,

דפנה ששון:

סכום סביר,

אליעזר ראוכברגר:

ויש רוב. לפי מה שאני שומע יש רוב ואתם במיעוט.

דפנה ששון:

לא, יש עוד, כי כולם מבוגרים.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה.

דפנה ששון:

זה משנה, לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

כל המבוגרים, שיהיו בריאים עד 120. מה זה משנה?

דפנה ששון:

יש, אני שאלתי כי אני,

אליעזר ראוכברגר:

בן אדם הוא בן אדם, זה לא משנה מה גילו.

דפנה ששון:

לא, לא, סליחה, יש כאן את האדריכל שלי במקרה,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

דפנה ששון:

שהוא נתן לי הצעה אחרת, רחוקה מאד משלהם, והם לא רוצים להשוות אותה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי אלינו כוועדה.

דפנה ששון:

לא, סבבה,

אמי ארבל:

את מבינה אבל, שניה, אבל את מבינה שכרגע אם לא תצטרפו לתכנית בגלל הסיפור הזה, התכנית תתאשר ואתם צריכים להתחיל את התכנית מההתחלה.

דפנה ששון:

אני לא שומעת אותך.

אמי ארבל:

אמרתי שכרגע אם אתם לא,

רלי חיים:

די, תהיו בשקט.

דפנה ששון:

אני לא שומעת אותך.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, חברים, תנו להם,

אמי ארבל:

אם כרגע אתם לא תצטרפו לתכנית הזאתי שתקבל תוקף ותאושר כרגע בהליך די מקוצר, אתם תצטרכו להגיש תכנית מההתחלה.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי לאדון קודם.

אמי ארבל:

בסדר, אני אומר לה גם.

יעל הדר:

ולשלים עליה פי ארבע.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עסק שלך. אבל זה לא עסק שלך, תני להם להחליט. אני לא מנהל את הנושא, את חשבון הבנק, לא שלך ולא שלה, ולא שלהם.

משה ששון:

(לא ברור) לעשות תכנית בנפרד.

אמי ארבל:

אז למה הגשתם התנגדות?

משה ששון:

אה?

אמי ארבל:

אז למה הגשתם התנגדות?

אליעזר ראוכברגר:

אמרו להם, לא שמעת בהתחלה? אמי, אמרו להם שהם יוכלו להגיש תכנית בנפרד רק אם הם יגישו התנגדות. לא יודע מי אמר ומה אמר.

אמי ארבל:

טוב, לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אתם מעדיפים, אדוני, אתם מעדיפים,

אמי ארבל:

אתם מעדיפים להגיש תכנית בנפרד,

אליעזר ראוכברגר:

אדוני הנכבד וגברתי הנכבדה, אתם מעדיפים להגיש תכנית בנפרד?

דפנה ששון:

לא, אנחנו מעדיפים להיכנס לתכנית, לראות איך אפשר להיכנס לתכנית של ה-,

אליעזר ראוכברגר:

אין לנו התנגדות, אבל תסתדרו איתם.

דפנה ששון:

קשה להסתדר כי זה לא היא מחליטה, אחד השכנים מחליט. לא היא.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה את רוצה שאני אעשה?

משה ששון:

יש לנו סכסוך עם השכנים,

דפנה ששון:

יש סכסוך שכנים, והוא מחליט.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני לא וועדה,

דפנה ששון:

אה, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני לא וועדה לסכסוכי שכנים.

דפנה ששון:

אני רוצה להיכנס,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, אני,

דפנה ששון:

אני רוצה לעשות תב"ע, להיכנס לתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, גברתי הנכבדה, אנחנו לא וועדה לא לסכסוכי שכנים, לא לניהול חשבון הבנק שלך ולא לניהול חשבון הבנק שלה. אנחנו וועדה לתכנון ובניה. תכנונית התכנית שלה מקובלת. תכנונית שאתם תצטרפו גם מקובל. קניינית, חשבונאית, כלכלית- עניין שלכם, אני לא מנהל את החשבון בנק שלך, אני לא בודק לך כמה יעלה, עם כל הכבוד. אתם רוצים להצטרף, תצטרפו. אתם רוצים להגיש בנפרד, תגישו בנפרד, הכל בסדר.

ישראל קלרמן:

לייזר, אבל (לא ברור) , לא, היא אומרת שהאדריכל שלה פה. מה האדריכל שלך אומר?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא הציע הצעה יותר זולה.

ישראל קלרמן:

מה עדיף לך, שיעשו תכנית לבד?

דוד כהן:

עדיף לי? עדיף להם, מה שהם רוצים.

ישראל קלרמן:

אני שואל, מה עדיף להם?

דוד כהן:

קודם כל צריך לסגור, לדבר איתה, כי היא האדריכלית שהכינה,

ישראל קלרמן:

הנה, אתה מייעץ להם, אתה האדריכל שלהם.

אמי ארבל:

(לא ברור) לדבר בחוץ 10 דקות, דברו בחוץ 10 דקות,

אליעזר ראובברגר:

בבקשה. אתם רוצים לנהל משא ומתן בחוץ, גם בסדר.

ישראל קלרמן:

האדריכל,

אליעזר ראובברגר:

אין לי בעיה.

אריאל גולן:

רק שתדעו שלקחת אדריכל חדש ולהגיש תכנית זה יעלה פי עשר.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) להגיד להם את זה.

אמי ארבל:

אתם רוצים, אתם רוצים חבר וועדה בורר שיצא איתכם? ישראל, צא איתם.

ישראל קלרמן:

לא, אבל אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ישראל קלרמן:

אני זה שהוצאתי אותם, למה שאני אצא איתם?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

הוא הגיע פה, יושב ועושה לה פרצופים.

רלי חיים:

ישראל, איך קוראים לו?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אדריכלית.

רלי חיים:

ישראל, איך קוראים לו?

ישראל קלרמן:

דוד לוי. דוד לוי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. מי?

ישראל קלרמן:

דוד לוי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו, רגע, מה השעה?

אמי ארבל:

הוא לא אדריכל.

ישראל קלרמן:

הוא לא אדריכל.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, מה זה חשוב מה?

רלי חיים:

(לא ברור) לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא, טוב, אז אנחנו בינתיים נשאיר את זה פתוח עד שהם יסיימו משא ומתן ויודיעו לנו מה הם החליטו, ואנחנו עוברים לתכנית השנייה בסדר היום של ההתנגדויות.

(מדברים ביחד)

רלי חיים:

(לא ברור) הוא יבוא.

אליעזר ראוכברגר:

למה? כבר עבר הזמן. מה, הוא לא הגיע?

רלי חיים:

הוא אמר שיש לו דיון, הוא אמר שיש לו דיון.

אליעזר ראוכברגר:

רלי?

רלי חיים:

הוא ביקש דחייה ו-,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, אתה יכול, הם הגיעו?

אמי ארבל:

כן, אני ציג רגע.

אליעזר ראוכברגר:

בוא תציג ונראה. אנחנו כבר 20 דקות אחרי הזמן, כמעט 20 דקות.

אריאל גולן:

(לא ברור) ארוחת צהרים כבר, לייזר.

אמי ארבל:

אין היום, אין היום.

אריאל גולן:

אין ארוחת צהרים? לייזר,

אמי ארבל:

לא מגיע לכם, לא עבדתם קשה היום.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

וועדה קלה, אה?

אדיר שוורץ:

דווקא בחנוכה כשמיהרנו,

אריאל גולן:

ארוחת צהרים,

אליעזר ראוכברגר:

למה, יש. כן, בוא נראה, קודם כל ש-,

(מדברים ביחד)

תיק 607465

אמי ארבל:

אני רק מציג, יש פה תכנית למעשה, מספר 607465, תכנית שהופקדה כהרחבות דיור, היו פה התנגדויות שבין היתר דיברו היזמים על זה שהם רוצים למעשה יחידות דיור נפרדות בגג, לכן הוועדה החליטה בעצם להפקיד מחדש את התכנית ולהוסיף שתי יחידות דיור, והוגשה התנגדות של עורך דין שמייצג את חלק מהדיירים בבניין שהטענה העיקרית מעבר לדברים שהם טוענים של ,

אריאל גולן :

היה שמה דיון אם 106 ב' או הפקדה מחדש,

אמי ארבל :

כן, אז הפקדנו מחדש בסוף. הוגשה התנגדות, וההתנגדות בעיקרה נוגעת לעניין הסכמות קנייניות לגבי הבנייה, ועוד כמה דברים נוספים של עומס על תשתיות וכולי, אבל עיקר, המהות העיקרית של ההתנגדות זה הנושא הזה של ההסכמות.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל :

לא, לא, לא. זה הבניין, אני לא חושב.

אריאל גולן :

(לא ברור) גם שמה,

אמי ארבל :

יש משהו על הגג, זה, כן, כן, אתה צודק, כן, אתה צודק.

אריאל גולן :

מפתיע?

אמי ארבל :

לא מפתיע. איזה רחוב זה, רלי?

אריאל גולן :

אהליאב.

אליעזר ראוכברגר :

רוממה, רוממה, אהליאב.

רלי חיים:

אהליאב. הוא ביקש דחייה, אליעזר, הוא ביקש לא להגיע.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה ביקש דחייה?

רלי חיים:

לא, הוא אמר שיש לו מועד (לא ברור), שיש לו דיון אחר בבית משפט, ואמי אמר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מה שעשו שמה, רוממה, מה אתה רוצה.

(מדברים ביחד)

תיק 1167758

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמי ארבל:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

הם הגיעו להסכמה בחוץ, זה מקובל, שמה שהם יחליטו זה מקובל עליהם והם (לא ברור) לתכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אז שייכנסו, אז שייכנסו עוד שניה פנימה, רגע, שניה,

אמי ארבל:

דקה רגע.

אליעזר ראוכברגר:

שניה. שייכנסו פנימה ויגידו את זה שניהם ביחד.

אריאל גולן:

ואז זה 106 ב' בעצם.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בפרסום הראשון?

אריאל גולן:

לכאורה. רק שהם יודעים את זה, המבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אולי זה מינורי. אמי, יצטרכו 106 ב'?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא מינורי?

אמי ארבל:

(לא ברור) תוספת, יש שמה דיירים שהם לא מקבלים, הבניין עצמו לפחות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אני מבין שהגעתם להבנה. אנחנו, רגע, שניה רק לפרוטוקול, אנחנו חוזרים לתיק מספר 1 בהתנגדויות, 1167758. אנחנו הצענו לכם לצאת החוצה ולנסות להגיע להבנות. אני מבין שהגעתם להבנות?

משה ששון:

הגענו להבנות והכל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

שאתם מצטרפים לתכנית. גברתי?

יעל הדר:

מקובל.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל גם עלייך.

חיים כהן:

רגע, והם מושכים את ההתנגדות?

אליעזר ראוכברגר:

מה? והם מושכים את ההתנגדות, בוודאי, הם הופכים להיות מבקשים, לא מתנגדים. תודה רבה ויום טוב,

אריאל גולן:

מקבלים את ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

שהשלוש והשלושה תמיד ישרו בבית שלכם בין השכנים.

רלי חיים:

אמן.

ישראל קלרמן:

כל הכבוד.

אמי ארבל:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

בהצלחה, דוד כהן.

אליעזר ראוכברגר:

ישר כח, תודה רבה.

משה ששון:

שיהיה לכם יום טוב.

אריאל גולן:

אמי, יצטרכו 106 ב' או לא?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

לא, למה?

אליעזר ראוכברגר:

אמי אומר שכן.

אריאל גולן:

אולי לא יצטרכו, אמי? אולי לא יצטרכו 106 ב'?

אליעזר ראוכברגר:

אמי אומר שכן.

ישראל קלרמן:

למה, לא בטוח,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נבדוק את זה משפטית, אם צריך צריך, אם לא לא. בואו, זה עניין, זה סוגייה משפטית. אילנית, אילנית, תבדקי אם צריך 106 ב'.

ישראל קלרמן:

אבל כולם בפנים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, יש שכנים שלא.

אמי ארבל:

לא, לא, יש שכנים שלא.

ישראל קלרמן:

אבל חתמו להם.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? בוא, יכול להיות שהם יראו עוד אחד, יהיה להם,

אריאל גולן:

ואם הם עוד פעם יתנגדו?

אליעזר ראוכברגר:

אבל הם לא.

אריאל גולן:

לא הם, אחרים.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אני יכול לעשות? נדון. מה אפשר לעשות? בסדר. אילנית תבדוק. בוא, זה סוגייה משפטית, לא תכנונית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך לראות כמה מהותי זה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה מה שאמרתי מקודם, שאני חושב שזה מינורי. אומר אמי שיש שכנים שלא. תבדקי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז השאלה אם יש שכנים שבאמת זה משמעותי להם או לא.

תיק 607465

אליעזר ראוכברגר:

אז בשביל זה את פה ותבדקי. אוקי. טוב, אנחנו בתכנית 2 בסדר היום, התנגדויות. עו"ד זלמן בלאק?

עו"ד זלמן בלאק:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להציג את ההתנגדות?

עו"ד זלמן בלאק:

בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד זלמן בלאק:

אני מבין ש-,

אליעזר ראוכברגר:

איזה פעם זה שאתה פה?

עו"ד זלמן בלאק:

שניה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתה רק שנייה, הבנתי. כי התכנית פה איזה פעם 12, לא?

עו"ד זלמן בלאק:

מי זה?

אליעזר ראוכברגר:

התכנית הזאתי פה בזה, זה כבר פעם 12 שהיא.

עו"ד זלמן בלאק:

לא, בינתיים, בינתיים.

אליעזר ראוכברגר:

בינתיים, כן.

דובר לא מזוהה:

לא, זה פעם שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד זלמן בלאק:

אני מקווה.

אריאל גולן:

יש עוד דירות.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד זלמן בלאק:

יש עוד דירות, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, קדימה.

אמי ארבל:

(לא ברור) את הנספח.

עו"ד זלמן בלאק:

התכנית שאנחנו ראינו לא הייתה שונה מהתכנית הקודמת, מבחינת התשריט. אז השאלה אם זה (לא ברור) טכנית או,

אסתי קליין:

התשריט נשאר אותו דבר. נספח הבינוי,

עו"ד זלמן בלאק:

נספח הבינוי, אני שואל. אז בעצם, לא, אני שואל, סגירת המרפסות, שמה לא ראיתי שוני. סוגרים מרפסות מעל,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, איתם אתה יכול לדבר בחוץ, עכשיו אתה מדבר איתנו.

עו"ד זלמן בלאק:

אין שום בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

עו"ד זלמן בלאק:

אני פשוט מנסה ל-,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אל תנסה ולא כלום. אתה רוצה לדבר איתם, צאו החוצה, אנחנו נגיד לכם תודה רבה ואנחנו נקבל החלטות.

עו"ד זלמן בלאק:

אנחנו בחוץ תמיד מדברים, בלי קשר. טוב, אני אתחיל ממשוהו שוודאי חברי יסכים איתי. אני ביקשתי לדחות את הדיון היום כי היה לי דיון אחר בבית המשפט המחוזי. אני חושב שבאופן כללי צריך להיענות לכאלו בקשות של מייצגים. משום מה אמי החליטה שלא ראוי להיענות לבקשות של מייצגים בצורה כזאת,

אליעזר ראוכברגר:

בדברים האלה לא אמי מחליט, אני מחליט.

עו"ד זלמן בלאק:

בסדר. (לא ברור) זאת הייתה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה פה, קדימה.

עו"ד זלמן בלאק:

אני חושב ש-, אז אני אומר, באופן כללי אני חושב שזה לא,

אליעזר ראוכברגר:

באופן כללי לפי זה אנחנו כל דיון בכל התנגדויות, אנחנו נדון שנתיים.

ישראל קלרמן:

כל מתנגד יביא כל יום,

אליעזר ראוכברגר:

כל יום,

ישראל קלרמן:

עורך דין שמייצג,

אליעזר ראוכברגר:

כל עורך דין יש לו יומן מלא לכאן ולשם, הוא צריך לסדר את היומן שלו. קדימה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

עו"ד זלמן בלאק:

בבית משפט זה קורה כל היום.

אמי ארבל:

אתם לא יכולים לתאם,

עו"ד זלמן בלאק:

אני אמשיך. אמשיך לגופו של עניין. טוב, כך, ראשית אני מבין שהוגשה גם התנגדות עצמית.

אמי ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

עו"ד זלמן בלאק:

אני יכול להיכנס ולדון,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

חיים, אתה לא רוצה לסיים היום את התיק הזה, חיים?

עו"ד זלמן בלאק:

הדיון במחוזי נדחה,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

עו"ד זלמן בלאק:

(לא ברור) בין היתר בעקבות הדיון פה. בסדר. כנראה שיותר חשוב,

ישראל קלרמן:

שמה יותר טוב.

עו"ד זלמן בלאק:

אה?

אליעזר ראוכברגר:

מעולה.

עו"ד זלמן בלאק:

עכשיו ככה, כשאנחנו מדברים על, אני מבין שיש פה התנגדות עצמית גם לתוספת יחידת דיור נוספת.

אמי ארבל:

כן.

עו"ד זלמן בלאק:

אז קודם כל,

עו"ד אורי לומברוזו:

זה תיקון טעות סופר.

עו"ד זלמן בלאק:

מה?

עו"ד אורי לומברוזו:

זה תיקון טעות סופר.

אמי ארבל:

תיכף נשמע את ההתנגדות שלהם, אבל בוא תציג את שלך, אחרי זה הם יציגו את שלהם גם.

עו"ד זלמן בלאק:

ואז אני אשיב עליה. בסדר, אז בוא נתייחס להתנגדות שלי. כך, אתחיל דווקא מכניסה ג'. הבניין מחולק לשלושה, הרכוש המשותף מחולק לשלושה. אנו סבורים שכניסה ג', הרכוש המשותף שמה לא יכול להיות בשום דרך מוצמד לדירה שנמצאת בכניסה ב', ולכן כאשר דירה בכניסה ב' מבקשת תוספת יחידות דיור ברכוש המשותף של כניסה ג', אזי אין היתכנות קניינית לתוספת המבוקשת.

אריאל גולן:

מה, איך התקנון קבע את החלוקה בין הכניסות?

עו"ד זלמן בלאק:

מה זה?

אריאל גולן:

איך התקנון קבע את החלוקה בין הכניסות?

עו"ד זלמן בלאק:

חלוקה. כל רכוש משותף יוצמד לחלק שלו.

אריאל גולן:

ולא יוכלו להגיש? כתוב שלא יכולים להגיש?

עו"ד זלמן בלאק:

שמי לא יוכל להגיש?

אריאל גולן:

מאיזו בחינה, מבחינה תכנונית? מבחינת זכויות?

עו"ד זלמן בלאק:

אם אתה,

אריאל גולן:

מבחינה תפעולית?

עו"ד זלמן בלאק:

אם יש לך דירה ברכוש המשותף, ברכוש בכניסה ג', אז יש לך חלקים ברכוש המשותף. אני יכול לשמוע שאתה יכול להוסיף, אפשר לדבר על זה בכלל. אבל אם אין לך דירה שם אז אין לך חלקים ברכוש המשותף.

עו"ד אורי לומברוזו:

למה? זה בית משותף.

אריאל גולן:

לא, כי זה אותו חלקה, לכן אני שואל.

עו"ד זלמן בלאק:

כתוב מפורש בתקנון שזה מופרד,

אליעזר ראוכברגר:

זה באותו בניין.

עו"ד זלמן בלאק:

וכל אחד יושב בנפרד, זה כתוב בתקנון,

אריאל גולן:

(לא ברור) אם זה רק מבחינה תפעולית,

עו"ד זלמן בלאק:

אני אפנה,

עו"ד אורי לומברוזו:

איפה? איפה? אני אשמח שתפנה.

עו"ד זלמן בלאק:

אני מפנה לסעיף 16 להתנגדות,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, לתקנון תפנה.

עו"ד זלמן בלאק:

לתקנון. סעיף 5 (א). סעיף ו על סעיף 5 (א).

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להקריא אותו בבקשה?

עו"ד זלמן בלאק:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. תקשיב, הוא רוצה להקריא לך.

עו"ד אורי לומברוז:

כן.

עו"ד זלמן בלאק:

כן, בהתאם לסעיף 58 לחוק, לעניין רוב פרק ו' סימן ג(1) לחוק, כל בקשה לתיקון צו בית משותף, יהיו הכניסות עצמאיות ונפרדות זה מזה באופן שחישוב מספר הדירות ושיעור החלקים ברכוש המשותף הצמוד אליהם ייעשה לכל כניסה בנפרד ובמנותק משאר הכניסות. ולכן, זה בסוף בית משותף מורכב ולכל (לא ברור) יש את הרכוש המשותף שלו ואין דרך לצד שלישי להוסיף פה דירות, זה אחד. עכשיו אני אמשיך הלאה, גם התקנון עצמו מאפשר לבעלי הדירות להרחיב את דירותיהן כלפי מעלה, ואינו מאפשר להם, אין הרשאה בתקנון להוספת יחידות דיור, לעשות שימוש ברכוש המשותף. עכשיו, אין ספק שלא הוצג פה רוב, לא הוצג פה הסכמה של אף אחד מהשכנים מלבד בעלי הדירות עצמם, ולכן אנו סבורים שמבחינה קניינית לא ניתן להוסיף יחידות דיור נוספות. עכשיו, כאשר אנחנו מדברים פה על בקשה שהיא בקשה שגם מבקשת פטור מחניה, אז אנחנו מעמיסים על התשתיות הנוספות עוד יותר בלי שיש הצדקה לנקודה הזאת. עכשיו, צריך גם להבין שאנחנו נמצאים במצב מאד מורכב מהבחינה הרגילה שהדברים עובדים. הלכו הגישו תכנית בניין, הציגו תכנית מעליות וכולי והתייחסו לרכוש המשותף ולאביזרים שמשמשים את הדיירים ביחס למספר מסוים של קומות, ביחס למספר מסוים של דירות. לא ייתכן היום לבוא ולומר, בוא נעמיס עוד על ה-, אם,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד זלמן בלאק:

אני יכול להפסיק, אם צריך. מה שנוח. עכשיו, לא ייתכן היום לבוא ולהעמיס ולהוסיף על השימוש במעליות, על השימוש בחצרות המשותפות, בחניות הקיימות, מבלי להציג פתרונות הולמים לנושא הזה. זאת התנגדות נוספת ביחס לנושא הזה, זאת אומרת, גם אם תקבלו את הבקשה, אנו סבורים שכבר בתכניות צריכה להיות התייחסות מפורשת לנושא הבטחת השימוש הנאות ברכוש המשותף ובציוד של המערכות המשותפות, שלא יקרה מצב שבו אדם מקבל היתר ופוגע בכל השכנים בבניין. אנחנו חושבים שזה צריך להיות תנאי. עכשיו דבר אחד,

אמי ארבל:

איך אפשר לקבוע תנאי כזה בתכנית?

עו"ד זלמן בלאק:

מה זה?

אמי ארבל:

לקבוע תנאי בתקנון שלא יפגע בתשתיות של הבניין? מה? הוא צריך להגיש היתר בנייה אחרי שתאושר לו תכנית. בהיתר הבנייה כתוב מה שצריך לעשות, ובוא נניח לצורך העניין סתם, שבטעות במסגרת הבנייה פגע במעלית, אז יתוקן,

עו"ד זלמן בלאק:

לא, לא פגיעה שהוא ישבור איזה צינור.

אמי ארבל:

אז איזה פגיעה?

עו"ד זלמן בלאק:

אתן דוגמה.

אמי ארבל:

נו?

אליעזר ראוכברגר:

מה, שהוא מעלה את הבלוקים במעלית?

עו"ד זלמן בלאק:

לא, לא.

אמי ארבל:

אז מה, איזה פגיעה?

עו"ד זלמן בלאק:

אני לא מדבר על שלב הבנייה עצמו. אני שואל שאלה פשוטה, מחר בבוקר מחליטים להעלות את המעלית קומה נוספת,

אמי ארבל:

אוקי.

עו"ד זלמן בלאק:

לצורך העניין, בלי להתייחס לשאלה הקניינית האם אפשר להעלות את הזה לקומה נוספת או לא. אני אומר, בוא נניח שהיה בתקנון הוראה מפורשת שמאפשרת לעלות ולעשות שימוש,

אליעזר ראוכברגר:

הנושא הקנייני כבר אמרת קודם, עכשיו אתה נותן סעיף נוסף,

עו"ד זלמן בלאק:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חוזר על עצמך.

עו"ד זלמן בלאק:

לא, לא, אני אומר. בוא נתעלם מהנושא הקנייני.

אמי ארבל:

אז מה,

עו"ד זלמן בלאק:

גם אם בנושא הקנייני אין,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה כן?

עו"ד זלמן בלאק:

כאשר אדם מחליט להעלות את המעלית קומה נוספת, צריכה להיות חוות דעת שאומרת שהשימוש הקיים לא נפגע. הרי מה קורה? אתם נותנים היתר לפני עשר שנים לבניין בן שבע קומות. מגיע יועץ מעליות, נותן חוות דעת, מגיע יועץ אינסטלציה, נותן חוות דעת וכולי, על השימוש במערכות המשותפות. ואז אחרי 10 שנים משום מה נעשה בשיטת הסלאמי ונוסיף עוד קומה, נפרק את המערכות מהגג ונוסיף עוד קומה. מה יקרה?

חיים כהן:

ואם המהנדס אמר לך שזה בסדר?

עו"ד זלמן בלאק:

אז אמרתי, צריך להיות תנאי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה מה שהוא מבקש. הוא אומר, שבתכנית יהיה התניה שלקראת שלב ההיתר יגישו את חוות הדעת.

עו"ד זלמן בלאק:

כמו ש-, אם אדם היה מגיש תכנית חדשה,

אליעזר ראוכברגר:

שמענו, שמענו,

עו"ד זלמן בלאק:

הוא היה מגיש חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו.

עו"ד זלמן בלאק:

זה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, הלאה.

עו"ד זלמן בלאק:

עכשיו, עכשיו, בקשר לסגירת מרפסות של, פעם שעברה אמרו שזה בטעות אבל אני לא ראיתי שזה שונה.

אסתי קליין:

זה שונה.

עו"ד זלמן בלאק:

בסדר, אז ככל שזה שונה זה בטח לא יפריע לכם. יש מרפסות פתוחות של הדיירים בקומה 3, בקומת הגג היום, וכמובן שאנחנו מתנגדים לבנייה מעל החלקים האלה, ולסגירת המרפסות הפתוחות.

אליעזר ראוכברגר:

לסוכה. לסוכה?

עו"ד זלמן בלאק:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד זלמן בלאק:

זאת ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

עברת על המלצת מהנדס העיר?

עו"ד זלמן בלאק:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

עברת על המלצת מהנדס העיר?

עו"ד זלמן בלאק:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זה מופיע שם, לא?

עו"ד זלמן בלאק:

בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

מי משיב, משיבה? מי משיב, משיבה?

אסתי קליין:

יש לנו התנגדות עצמית שעורך דין,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל ששיב ואחר כך נדבר על ההתנגדות העצמית.

עו"ד זלמן בלאק:

(לא ברור) שניה.

אליעזר ראוכברגר:

את משיבה? עו"ד לומברוזו? מי, מי? עו"ד לומברוזו?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, כן, אני רק רוצה לקבל את התקנון,

אסתי קליין:

הוא רק ביקש ממנו,

עו"ד אורי לומברוזו:

שמתייחס אליו חברי.

אליעזר ראוכברגר:

של מה, את ה-5 (א)?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן. לא, לא, את כל התקנון.

עו"ד זלמן בלאק:

כן, כן, אני אתן לך את כל התקנון, אני אפנה אותך. זה הנקודה, זה עמוד 21.

עו"ד אורי לומברוזו:

אוקי. טוב,

אליעזר ראוכברגר:

כן. רק את שמך לפרוטוקול.

עו"ד אורי לומברוזו:

עו"ד אורי לומברוזו, בא כח המבקש. חברי ציטט מתקנון הבית המשותף שלכאורה חל על הבית המשותף. התקנון שהוא מצרף הוא תקנון מ-27.05.2010, ושם הוא מפנה לסעיף 5 א' לתקנון שלפיו הוא טוען שלכאורה בבית המשותף הזה יש ניהול נפרד של כניסות ולכן לא ניתן להצמיד רכוש משותף של כניסה אחת לכניסה אחרת וכן הלאה וכן הלאה. התקנון הזה כמו שאמרתי הוא תקנון מ-2010, הוא תקנון ישן שבוטל. יש תקנון חדש לבניין הזה מ-2016, שונה לחלוטין. דרך אגב, מצורף להתנגדות של חברי, הוא מצטט בעצם מתקנון שאיננו תקנון נכון אלא תקנון שכבר בוטל. התקנון החדש שהוא תקנון מ-2016, אם נדייק בתאריך, 18.4.2016, בעצם שינה את התקנון הזה לחלוטין, הפך אותו על הראש. יש לו הוראות חדשות שכלל אינן רלוונטיות למה ש (לא ברור). בתקנון הזה נאמר קודם כל כך, קודם כל נאמר שבעצם הבית, היחידה במקרה הזה שקוראים לה יחידה 18, יהיו זכאים לנצל את כל זכויות הבנייה ואחוזי הבנייה הקיימים היום ואשר יהיו קיימים בעתיד על החלקה, ליצור בנייה על הגגות הצמודים ליחידות הדיוור, למותר לציין שהגג צמוד ליחידה 18, הגג שאנחנו מבקשים לבנות עליו, ובלבד שיתקבלו האישורים הנדרשים לכך מרשויות הרישוי והתכנון המוסמכות וכן הלאה וכן הלאה וכן הלאה. ואשר לטענה של חברי לגבי הרכוש המשותף, כתוב בסעיף ד', מבלי לגרוע בסעיף 3 ג' לעיל, למען הסר ספק מובהר כי לשם ביצוע תוספות הבנייה יהיו על בעלי יחידה 148/18 או מי מטעמם להשתמש בכל חלק של הרכוש המשותף של הבית כדי להתחבר חיבור זמני או חיבור של קבע לקירות החיצוניים של הבית, כולם או חלקם, לכל המערכות, המתקנים הקיימים בבית כולל ומבלי לגרוע בכלליות האמור לעיל, ביוב, חשמל, מים, תקשורת, אינסטלציה, גז, חיבור זמני, חיבור של קבע, להכניס כל שינוי בהם וכולי וכולי. התקנון הזה נמסר ליועצת המשפטית של הוועדה המקומית, נבחן על ידה, הייתה גם איזושהי שאלת הבהרה שנתבקשתי לענות לגבי נושא של תוספת יחידות דיוור, הפניתי את, היועצת בזמנו אני מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כי אתה הקראת אז היה כתוב תוספות, לא,

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, ואז הייתה שאלה אם זה כולל יחידות כן או לא, ואז הפניתי לסעיף 1 ח' של תקנון הבית המשותף ששם היה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מ-2016?

אסתי קליין:

כן.

עו"ד אורי לומברוז:

כן. הפניתי, שם הפניתי לכך שמדובר גם על תוספת של יחידות דיור, הנושא הזה נבחן, נבדק על ידי היועצת המשפטית עוד קודם לדיון הקודם, לא לדיון הזה, ואושר על ידי היועצת המשפטית,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להקריא את מה ש (לא ברור) על פיו?

עו"ד אורי לומברוז:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

להקריא את המשפט או את הסעיף שעל פיו אתה טוען שאפשר,

עו"ד אורי לומברוז:

אני אפנה אתכם,

אליעזר ראוכברגר:

גם תוספת יחידות ולא רק הרחבות.

עו"ד אורי לומברוז:

שניה אחת, ברשותכם. אני אפנה לחוות הדעת שניתנה בזמנו. איפה היא, נחפש אותה.

אליעזר ראוכברגר:

מכירה את זה, אילנית?

עו"ד אורי לומברוז:

המכתב שמופנה,

אליעזר ראובברגר:

מה?

עו"ד אורי לומברוז:

המכתב שמופנה ליועצת המשפטית מ-20.06.2024, הפניתי לסעיף ח', בסיפא של סעיף ח', שם כתוב ככה: יהיו רשאים בעלי יחידה 148/18 או 148/16 לבקש את שני מכסת החלקים ברכוש המשותף באופן שהיחידות החדשות או היחידות שהורחבו, כלומר, מדובר שם גם על יחידות חדשות וגם על יחידות שיוורחבו, ולכן אמרתי, ברור מהתקנון הזה שמדברים גם על תוספת יחידות דיור ולא רק על תוספות שאינן כרוכות בתוספת יחידות דיור, וכמו שאמרתי, זה מכתב שלי מ-20.06.24 שהועבר ליועצת המשפטית וקיבל את אישורה, ולכן גם בכלל נכנסנו לדיון בוועדה בסיבוב הקודם, סיבוב שגם עו"ד בלאק היה באותו דיון. ואם אנחנו חוזרים לדיון הקודם אז אנחנו בעצם חוזרים לטענות שהיו בדיון הקודם, אז כמו שאמרנו, לזכך את הדיון כאן ועכשיו, היו מספר טענות שהעלה עו"ד בלאק. היה נושא של יציאות לגג מתוך דירות של דיירים שהוא מייצג, (לא ברור) במסגרת התכנית הזאת. קירוי של מרפסות סוכה שהוא טען, שבוטלו במסגרת התכנית הזאת. כלומר, הנושאים שהם נוגעים לפגיעה בזכויות הדיירים האחרים שמייצג עו"ד בלאק תוקנו. היום הבינוי הוא בקונטור הבניין הקיים, לא מקרה שום חלק. ביטלנו את הרחבת הדיור שהייתה בזמנו, תיכף ניגע בזה. היה מדובר בזמנו בתכנית הקודמת, היה מדובר בהרחבת דיור, ועל פי המלצת הוועדה אנחנו עברנו לחלופה של תוספת שתי יחידות דיור במקום הרחבת דיור. וזה מחזיר אותי בעצם לדיון שהתקיים בסיבוב הקודם בדיון הזה, ואני מצטט מתוך פרוטוקול הדיון של הסיבוב הקודם, ונאמר שם ככה: אמי ארבל שנמצא פה אומר במסגרת הדיון, אני לא חושב שהרחבת דירה להיקף של 600 מטר זה סביר, והוא שואל את המבקשת, את מגישת התכנית, אני הרלוונטי מבחינתכם, בכל זאת, תוספת יחידות דיור זה אומר הפקדה מיוחדת ופטור מלא מחניה. ואני מדגיש את המילה פטור מלא מחניה, כי זה יעלה גם בהמשך הטיעונים שלי. אומרת עורכת התכנית, כן. ואז בהמשך אומר אמי, אומר, כפי שנאמר, היזם לא באמת רוצה להרחבה אלא מעדיף תוספת יחידת דיור, מבחינה תכנונית לאור הקרבה לציר הרק"ל אפשר לאפשר תוספת יחידת דיור על פני ההרחבה ואומר, בפטור מלא מחניה. כך אומר. ואז אנחנו בעצם נשלחים לדרכנו, ואומרים לנו שאנחנו צריכים בעצם לתקן את התכנית בהתאם למה שהוצע על ידי אמי, ולקדם את התכנית על בסיס של תוספת שתי יחידות במקום הרחבה של דירה אחת לדירה של 600 מטר, ואנחנו בהחלט מקדמים את התכנית לפי אותם עקרונות. בהחלטת הוועדה נאמר ככה, בהחלטת הוועדה בדיון הקודם. בהמשך לדיון שהתקיים ולנוכח הרחבת הדיור החריגה המבוקשת, בהנחה שמקבלים את ההתנגדות לביטול ההרחבה של דירות 53-54 שזה אנחנו הסכמנו, ולאור הודעת היזם בתכנית בדיון כי הוא מעוניין ככל ואפשר לקדם את התכנית ואת הרחבת הדיור של יחידות 51 ו-52 בתוספת שתי יחידות דיור בשטח שמוצע בתכנית להרחבה של דירות 53-54 בפטור מלא בחנייה, הוועדה מחליטה כי יש לשנות את התכנית באופן שהתכנית תשונה, תציע תוספת שתי יחידות דיור חדשות במקום ההרחבה המוצעת של דירות 53-54 שאינם מעוניינים בהרחבה. זו החלטת הוועדה. ובעצם הוועדה שולחת אותנו לדרכנו, אני עוד ניסיתי לטעון שאפשר לעשות את זה במסגרת 106 ב'.

החלטת היועצת המשפטית הייתה שלא צריך להפקיד מחדש ואנחנו אכן הפקדנו מחדש ועברנו לוורסיה שאתם רואים לפניכם, של שתי יחידות במקום ההרחבות של הדירות ופטור מלא מחניה, כמו שבעצם נאמר לנו בהחלטת הוועדה וגם עמדתו של סגן או מנהל מחלקת, סגן מנהל מחלקת תכנון, אמי. וכך עשינו וכך אתם רואים את התכנית לפנינו. ובעצם מהבחינה הזאת אנחנו כמובן נותנים מענה למה שאמרה הוועדה, גם להתנגדויות שניתנו בסיבוב הקודם ואנחנו הגענו לתכנית הזו. הדבר היחידי שנשאר בעצם שנוי במחלוקת מבחינתנו, ולכן הגשנו התנגדות עצמית, ופה אני נוגע בהתנגדות העצמית, זה מספר יחידות דיור. אני הגשתי התנגדות עצמית כי אני הגעתי למסקנה שנפלה טעות סופר במספר יחידות דיור שכתוב בתכנית. כתוב שתתווספה שתי יחידות, גם בהחלטת הוועדה כתוב שתתווספה שתי יחידות, גם דרך אגב בכותרת התכנית כתוב שמדובר בתוספת קומה ושתי יחידות דיור. אלא שכתוב שם 56 יחידות דיור סך הכל, וזו טעות. בבניין הקיים יש היתר, להיתר הזה יש 55 יחידות דיור וזה ההיתר שניתן לו, ולכן יש 55 יחידות דיור בבניין הזה,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) 57.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני ביקשתי להוסיף שתיים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

57.

עו"ד אורי לומברוזו:

57, אני מראה לכם את ההיתר. אני גם ציינתי,

אמי ארבל:

אז לאן הלכה לאיבוד יחידת דיור?

עו"ד אורי לומברוזו:

תיכף אני אסביר. היא לא הלכה לאיבוד, היא קיימת. ברישום בית משותף היא הלכה לאיבוד.

אליעזר ראובברגר:

מה, מישהו פה לא למד ליב"ה?

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור) 56.

עו"ד אורי לומברוזו:

ברישום הבית המשותף, ברישום הבית המשותף בעצם חיברו שתי דירות, 54-55, ואז בבית המשותף רשמו את זה כיחידה אחת. כולנו יודעים,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר, בספירה יש 54 לפי,

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון. כולנו יודעים שמה שמחייב זה ההיתר ולא רישום הבית המשותף, ככה אנחנו למדנו בכל המקרים שבהם היה סתירה בין הבית המשותף לבין ההיתרים. הנה דירה מספר 55, הנה דירה מספר 54, הנה היתר,

חיים כהן:

בבקשה לא הגשת (לא ברור),

עו"ד אורי לומברוזו:

הנה ההיתר, שניה, הנה היתר שכתוב,

ישראל קלרמן:

מה?

חיים כהן:

למה בבקשה לא (לא ברור),

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני אומר, נפלה טעות סופר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא גילה את זה אחר כך.

עו"ד אורי לומברוזו:

הנה כתוב שיש פה,

ישראל קלרמן:

את המספר, רק את המספר, לא בתכנית,

עו"ד אורי לומברוזו:

הנה כתוב שההיתר ניתן ל-55 יחידות דיור, והוא מראה גם 55 יחידות דיור. זאת אומרת, זה לא שהוא רק מציין את זה בהיתר אלא הוא מראה את ה-55 יחידות דיור. מה שקרה זה שכנראה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

עו"ד אורי לומברוזו:

מאחר והבעלים של דירה 54-55,

אליעזר ראוכברגר:

אז אתה רוצה שזה ישונה ל-57.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, זה כל מה שאני אומר. עכשיו, זה לא,

ישראל קלרמן:

זה ההתנגדות העצמית.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון.

ישראל קלרמן:

זה ההתנגדות העצמית שלו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, ברור.

עו"ד אורי לומברוזו:

זה תיקון טעות סופר פשוטה, כולנו מסכימים שמדובר באותה קומה, בשתי דירות, מסכימים שזה ההיתר הקיים. דרך אגב, זה כמובן כתוב גם בתב"ע שהיא הייתה הבסיס להיתר הזה, שזה 55 יחידות, בתב"ע 9475 כתוב שמאושרות 55 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

סתם בשביל הסקרנות, היום זה מחולק או מאוחד?

עו"ד אורי לומברוזו:

סליחה?

אסתי קליין:

מאוחד.

אליעזר ראוכברגר:

היום זה מאוחד או מחולק?

אסתי קליין:

מאוחד, אבל הוא לא רוצה לבטל את,

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל בשביל הסקרנות.

עו"ד אורי לומברוזו:

זה אותם בעלים, זה אותם בעלים.

אליעזר ראוכברגר:

זה אותם בעלים.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, אותם בעלים, וזה מאוחד, אבל,

עו"ד זלמן בלאק:

זה אותם בעלים. לדירה הזאת יש שתי חניות, יש להם חניות,

חיים כהן:

לא, הוא שואל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מחר הוא יכול להפריד את זה וזה בסדר, כי זה מאושר בהיתר.

חיים כהן:

היושב ראש שואל כי אולי בגלל זה נפלה הטעות,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

נכון, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הכל בסדר, הכל בסדר. מה אתה אומר לגבי ההתנגדות שלו על השימוש בתשתיות?

עו"ד אורי לומברוזו:

אז הפניתי לתקנון הבית המשותף,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה שהפנית, אתה דיברת על שני דברים. אלף על הצטרפות של כניסה אחת מכניסה שנייה, ובית שאפשר יחידות דיור חדשות. זה שמענו, בסדר.

עו"ד אורי לומברוזו:

וגם שהתקנון,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא אומר ככה, אדוני, יש הבדל אם המעלית נוסעת שש קומות או שהיא נוסעת שבע קומות, מבחינת הבלאי של המנוע, מבחינת תחזוקה של המנוע, מבחינת היכולת לשרת את הדיירים, פה דייר צריך לחכות 20 שניות ושם הוא צריך לחכות 25 שניות, סתם נתתי דוגמה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אומר דבר נורא פשוט, אנחנו נמצאים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו נמצאים בוועדות האלו באמת הרבה מאד פעמים, ותוספת של קומה או תוספת של יחידה לבניין זה לא דבר חריג בנוף של הוועדות פה.

חיים כהן:

רגע, יש לך התנגדות לקבל חוות דעת שזה כן לא חורג ונגמר הסיפור? מה,

אסתי קליין:

אבל זה כתוב במפורש בתקנון הבית המשותף.

עו"ד אורי לומברוז:

ברור,

חיים כהן:

לא, לא, אני שואל,

אסתי קליין:

על סמך זה הם קנו ,

חיים כהן:

רגע, רגע, אני שואל שאלה טכנית פה, זה לא שאלה משפטית. מה הבעיה לבקש ממהנדס המעלית שיביא חוות דעת אם הוא עולה עוד קומה זה פוגע או לא פוגע, יגיד לא פוגע, זה מצוין. יגיע פוגע, אז בסדר. מה, מאד פשוט.

אריאל גולן:

לא, בנייה קלה, בנייה קלה.

עו"ד אורי לומברוז:

אנחנו אמרנו, קודם כל גם אמרנו בדיון הקודם, זה רשום לי אפילו פה כי זה הדפים עוד מהדיון הקודם שאנחנו גם אמרנו בדיון הקודם שאנחנו מתכוונים לשדרג את המעלית, כך שבכל מקרה המעלית תעבור שדרוג. אני מזכיר דרך אגב, מבחינת ההוצאות,

אליעזר ראוכברגר:

קל וחומר מה שאתה אומר.

עו"ד אורי לומברוז:

מאחר ומתווספים גם דיירים נוספים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ברור, ישלמו וועד בית יותר, אבל מצד שני יכול להיות שוועד הבית יעלה אז זה יתקוז.

דובר לא מזוהה:

אבל אין לנו בעיה שיבדקו עם המעלית,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שמעלית משודרגת עולה להחזיק אותה 500 שקל בחודש, ופחות משודרגת עולה רק 300.

חיים כהן:

אם זה,

אליעזר ראוכברגר:

לחלק 300 ל-55, עדיין 500 ו-57 זה יותר כסף.

חיים כהן:

אם זה הדבר היחיד שנשאר אז אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

בלי ללמוד ליב"ה אני אומר את זה.

עו"ד אורי לומברוזו:

(לא ברור) הדבר היחיד שנשאר, בוא נאמר שאם זה היה הדבר היחיד, אם הייתי יודע הדבר היחיד שנשאר אז הייתי פותר גם את הבעיה הזאת. אני בכל מקרה רק הפניתי אותכם לתקנון, שגם לפי התקנון אני רשאי להתחבר לכל המערכות כולל המעלית, כולל לחדרי המדרגות על מנת לבצע את הבנייה הזאת, כלומר, מבחינת התקנון התקנון צפה מראש את האפשרות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא מתנגד שמהנדס יבדוק ויראה שהכל תקין והכל בסדר.

עו"ד אורי לומברוזו:

אין לי שום התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

אתה גם רוצה שלשתי יחידות הדיור החדשות שאתה הולך לבנות, שיהיה להם שירות טוב.

עו"ד אורי לומברוזו:

חד משמעי.

אליעזר ראוכברגר:

יפה, מה הבעיה? הכל בסדר. עו"ד בלאק, אתה רוצה להגיב?

עו"ד זלמן בלאק:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני.

עו"ד זלמן בלאק:

דבר ראשון, בקשר לתקנון המוסכם,

אליעזר ראוכברגר:

תקנון של 2016.

עו"ד זלמן בלאק:

2016.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד זלמן בלאק:

אז חברי ילמד אותי אם אני טועה, אבל התקנון המוסכם מתקן את היחסים בין יחידות 18 ו-16. חברי יודע שהחתומים בתקנון המוסכם זה רק שני בעלי אותן יחידות דיור?

עו"ד אורי לומברוזו:

ממש לא.

עו"ד זלמן בלאק:

אז מי חתום על זה? בוא נקרא אותו.

עו"ד אורי לומברוזו:

חתום עו"ד זיו גליקמן,

עו"ד זלמן בלאק:

בשם מי?

עו"ד אורי לומברוזו:

שהוא ממשרדו של סיני דיבון,

עו"ד זלמן בלאק:

בשם מי?

עו"ד אורי לומברוזו:

שהוא בעצם,

עו"ד זלמן בלאק:

בשם מי?

עו"ד אורי לומברוזו:

והוא גם חתם על התקנון ,

עו"ד זלמן בלאק:

בשם מי? בשם מי? זה תיקון נקודתי במערכת היחסים בין 16 ל-18. עו"ד לומברוזו, אתה יודע טוב
מאד שאני צודק.

דובר לא מזוהה:

אין כזה דבר, תקנון זה תקנון,

עו"ד זלמן בלאק:

בסדר,

דובר לא מזוהה:

אין תקנון לשתי יחידות, אין דבר כזה.

אסתי קליין:

זה לא רשום בשום מקום,

עו"ד זלמן בלאק:

אוקי, אז אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זכותו להגיד את זה.

עו"ד זלמן בלאק:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אתם את שלכם אמרתם, עכשיו התור שלו.

דובר לא מזוהה:

אין דבר כזה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר שלא, הוא אומר שכן. מה, אתה רוצה להכריח אותו להגיד אחרת?

עו"ד זלמן בלאק:

מה שקורה זה שבתקנון,

אליעזר ראוכברגר:

אה, אין דבר כזה, מה.

עו"ד זלמן בלאק:

בתקנון המוסכם המקורי כל הזכויות היו מוצמדות לתת חלקה 18. בתקנון המתוקן המוסכם חילקו את הזכויות שהיו קיימות בעבר לתת חלקה 18 ו-16. זה לא שהוסיפו זכויות נוספות ביחס לבעלי זכויות אחרים בבניין. זה אחד. שתיים, בקשר ל-, אבל שוב אני כמובן מסכים עם חברי, תהיה חוות דעת משפטית של היועצת המשפטית של הוועדה, אני לא אנסה לשכנע אתכם שמשפטית אני צודק, בנושא הקנייני. עכשיו, ביחס, אני לא כל כך מצליח להבין מה חברי אומר כי בבית המשותף יש 55 יחידות דיור, בתב"ע. מה?

אליעזר ראוכברגר:

55 ועוד שתיים, 57.

עו"ד זלמן בלאק:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

55 ועוד אחד, 56. ועוד שתיים, 57.

עו"ד זלמן בלאק:

נכון.

ישראל קלרמן:

פחות אחד, 56.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד זלמן בלאק:

אז אני אומר, כאשר פסק,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי יותר אצבעות, מה אני אעשה.

עו"ד זלמן בלאק:

ולכן,

ישראל קלרמן:

ולכן?

עו"ד זלמן בלאק:

לא ברור האם מדובר בניסיון להטעות את השכנים שיחשבו שמסכימים רק יחידה אחת או שמא,

אליעזר ראוכברגר:

די, די, די, דיברת רציני עד עכשיו.

אמי ארבל:

זה היה הנחייה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אתה עושה זילות, אתה עושה זילות להערכה שלי אליך,

ישראל קלרמן:

לאינטליגנציה שלו, לאינטליגנציה שלו, לא של היושב ראש, של כולם.

אליעזר ראוכברגר:

אתה עושה זילות להערכה שלי אליך כעורך דין.

חיים כהן:

סליחה, סליחה רגע, מה היה בפרסום?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר, טעות סופר, נו בחייד.

חיים כהן:

אה, בפרסום היה 56?

אליעזר ראוכברגר:

כן. אז הוא אומר, טעות סופר. נו.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, כתוב תוספת יחידות,

דובר לא מזוהה:

כתוב תוספת של שתי יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

אתה תלך,

חיים כהן:

לא, לא, לא, הנה,

עו"ד אורי לומברוזו:

כתוב, הכותרת של התב"ע,

חיים כהן:

(לא ברור) תוספת של שתי יחידות.

אליעזר ראוכברגר:

שתי יחידות. אבל מ-54. עכשיו הוא אומר, זה מ-55.

חיים כהן:

רגע, אבל מי שגר שמה יודע כמה יחידות דיור, תוספת של עוד שתיים.

אריאל גולן:

(לא ברור) 55.

עו"ד אורי לומברוזו:

כתוב תוספת שתי יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לא מה היה בהיתר.

עו"ד זלמן בלאק:

שוב, אני אגיד את המובן מאליו. אנחנו היחידים שלא נפגעים מזה מסיבה פשוטה, שאנחנו פה היום. אז לכן אין עניין לפרסם בשבילי.

ישראל קלרמן:

אז למה להתנגד?

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד בלאק, עו"ד בלאק,

עו"ד זלמן בלאק:

אני משאיר את זה לשיקול דעת.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד בלאק, אם בפועל,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יהיה, אתה מוריד את ההתנגדות?

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד בלאק, שש,

עו"ד זלמן בלאק:

לנושא הזה של התוספת, אמרתי,

ישראל קלרמן:

אה,

אליעזר ראוכברגר:

לנושא של ההתנגדות העצמית,

עו"ד זלמן בלאק:

ההתנגדות העצמית,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר , אם אכן זה טעות סופר אוקי,

ישראל קלרמן:

אין לך בעיה.

עו"ד זלמן בלאק:

לשיקול דעת הוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

עו"ד זלמן בלאק:

אני לא יכול לטעון שאני נפגעתי מזה כי אני פה, אני יודע על התיקון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא עניין שגם נפגעת, בגלל שזה עניין עובדתי. זה סוגייה עובדתית, האם יש 54 או 55. זה שמוסיפים שתיים זה לכולי עלמא ואין על זה וויכוח. השאלה אם התוספת היא מ-54 או 55.

עו"ד זלמן בלאק:

בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

בא והציג את ההיתר ש-, אתם הראיתם לו את ההיתר? שיראה, כתוב 55. אז בוא,

ישראל קלרמן:

חזקה על האדם שעשה כמו ההיתר,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי אלא לקחת את הנייר שכתוב עליו, והכל בסדר. בסדר, אוקי. לגבי הנושא של מרפסות סוכה, קיבלת את התשובה וזה גם מופיע בהמלצת מהנדס העיר וגם זה. מה שהמדרגות שפוגע ב (לא ברור), גם קיבלת את התשובה. נשאר לך רק להגיב לגבי הנושא של התשתיות, מעלית ושאר התשתיות, מה שאמר עו"ד לומברוזו, מה שאני גם ניסיתי, ניסיתי להקשות עליו קצת,

עו"ד זלמן בלאק:

היה נשמע שהוא לא מתנגד ל-,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

עו"ד זלמן בלאק:

לדברים שאמרתי ביחס לזה.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב,

עו"ד זלמן בלאק:

ביחס לנושא הקנייני אני חוזר על העמדה,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שאני חושב גם שהוא כמי שמייצג את שתי הדירות הנוספות רוצה שגם מי שיגור שמה יקבל את השירות המיטבי. מה לא ברור בזה? מה,

עו"ד זלמן בלאק:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא רוצה שהוא יקבל מעלית נתקעת, הוא רוצה שהוא יקבל מעלית נוסעת.

עו"ד זלמן בלאק:

בנושא הקנייני, אני,

אליעזר ראוכברגר:

חולק עליו, בסדר.

עו"ד זלמן בלאק:

זה בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

עו"ד זלמן בלאק:

אתם לא תחנה אחרונה בנושא הקנייני, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש את הממונה על הבתים המשותפים.

עו"ד זלמן בלאק:

כן.

ישראל קלרמן:

תופיע שמה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, תודה רבה. תודה רבה, הדיון הסתיים. אנחנו ניכנס לדיון פנימי. תודה רבה ויום טוב לכולם.

עו"ד אורי לומברוזו:

תודה רבה.

אסתי קליין:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

שלום שלום.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

טוב, רבותיי, נשאר לנו רק הנושא הקנייני, כל השאר אנחנו מקבלים בהתאם להמלצת מהנדס העיר. נשאר רק את הנושא של סעיף 1.

חיים כהן:

מה את אומרת, אילנית, על הוויכוח של שינוי התקנון? מי צודק?

אליעזר ראובברגר:

לגבי סעיף 1 אתה צריך לשנות את הזה כי הוא הציג את העניין, וגם אין לו התנגדות, למתנגד. אמי.

אריאל גולן:

מה, מספר היחידות?

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, אני אמרתי, סעיף 1. אתה רואה? אתה תשנה את זה שאנחנו מקבלים את ההתנגדות העצמית מ-55 ל-57 לאור ההיתר שהוצג לנו להיתר הישן, כן? של הבניין, שהוא 55 יחידות דיור וגם ההיתר שהוצא בשנת, לא זוכר, אבל זה משהו כמו, אמצע שנות ה-2000, תחילת, בין 2000 ל-2010, מה שהיה כאן. עכשיו, הנושא הקנייני, אם,

חיים כהן:

מה את אומרת, אילנית?

אליעזר ראובברגר:

אם אילנית אישרה את זה שיש לו זכות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו הקראנו את התקנון,

אליעזר ראובברגר:

יש לו זכות להוסיף יחידות דיור אז אני מקבל את מה שאילנית אומרת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מבחינתנו זה,

חיים כהן:

לא, על ההערה שהוא אמר,

אריאל גולן:

(לא ברור) שני שכנים?

חיים כהן:

שזה היה בין שני שכנים ולא כולם.

ישראל קלרמן:

לא, הם בדקו את זה, זה מה שהיא אומרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין דבר כזה בין שני שכנים.

חיים כהן:

אין. אז בסדר, אז זה מה שרציתי לדעת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תקנון בית משותף,

אליעזר ראוכברגר:

התקנון הוא על כל הבית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא אומר שרק ביניהם יהיה,

חיים כהן:

בסדר, אז אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא טען, המתנגד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל התקנון לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אין חה כזאת, מה זה, אני עושה איתו תקנון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל יכול להיות שבתקנון יש הערה על דירה מסוימת, אבל פה זה לא קרה, זה לא היה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא מכירים את זה, לכן גם את הטענה הזאת אנחנו דוחים. ושאפשר לעשות יחידות דיור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מבחינתנו יש את,

אליעזר ראוכברגר:

אז אנחנו בעצם,

אריאל גולן:

מעליות, הוא הסכים לשדרוג של המעלית.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לגבי המעלית צריך לשדרג אותה ולדאוג,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש לנו בסיס קנייני, ואם הם רוצים להמשיך להתווכח יש להם בתי משפט, הם יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

ולוודא שכל תשתיות הבניין יהיו טובות ומסודרות ומתאימות לתוספת של שתי יחידות הדיור האלו ומשרתות את כל הבניין ואת כל השכנים בצורה המיטבית ביותר. בסדר, אז בעצם אנחנו דוחים את כל ההתנגדויות ומאשרים את הבקשה.

אמי ארבל:

מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל?

אמי ארבל:

מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה לכולם, הישיבה נעולה.

סיום הדיון